

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie P · número ****

Ple del Parlament

Sessió 43, segona reunió, dimecres 15 d'abril de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 43.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn****. Presideix el president del Parlament, acompanyat

de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, els he de comunicar una nova delegació de vot. El diputat Alberto Tarradas Paneque, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya,

ha delegat el seu vot en el diputat Sergio Macián de Greef per a la sessió plenària d'avui 15 d'abril al matí.

I també vull traslladar a la cambra una excel·lent notícia, que és la reincorporació a l'activitat parlamentària i política de la consellera i diputada Esther Niubó. (*Aplaudiments forts i perllongats.*) Benvinguda una altra vegada aquí a casa, a casa seva, i li desitgem que pugui compartir, amb el conjunt de diputats i diputades i també del poble de Catalunya, aquesta vocació de servei que sempre l'ha caracteritzat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics

317-00247/15

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb resposta oral. La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bon dia. President, vostè també pensa que no hi ha una ofensiva contra el català, com va defensar el conseller de Política Lingüística?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo el que penso és que el català és una gran llengua, que és una expressió de la manera de ser del poble de Catalunya i que el Govern està plenament compromès en defensar-lo, en promoure'l, en explicar-lo i en convidar tothom a què el conegui, el parli i l'apregui.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

President, com que no m'ha contestat: Com definiria vostè llavors els atacs constants que duen a terme certs partits i certes organitzacions des de fa anys contra el català i contra la immersió lingüística? O com definiria vostè les sentències judicials que qüestionen els acords àmpliament votats aquí i també pels diversos governs de la Generalitat?

Voler carregar-se una llengua i un model de consens i d'èxit no és una ofensiva? Vas al metge i no t'atén si parles en català. Estàs al control de l'aeroport i et vexen per parlar català. Demanes un gelat en català i t'insulten. Vas a una exposició al Palau Robert i s'hi compara el català amb conductes intolerables. Vols posar el teu nom en català i t'hi posen traves. Vols que els teus fills aprenguin la llengua pròpia i la justícia ho impedit.

La llengua és ja el principal motiu de discriminació a Catalunya. I a tot això ni rastre de l'oficina per denunciar aquestes vulneracions, votada aquí i signen un pacte nacional que contravenen sovint. No només amaguen la realitat, sinó que vostès voten amb PP i amb VOX contra la llengua catalana. Com poden dir que hi estan compromesos?

Miri, president, hi ha una ofensiva contra el català, però també hi ha una ofensiva contra la identitat catalana; fins i tot ara alguns gosen dir que Sant Jordi no ha de ser Sant Jordi. I sap què passa? Que vostè hi contribuïx amb la seva desnacionalització premeditada. El seu és el govern de la propaganda, fins i tot, per negar l'evidència. I sap perfectament que la creació del Departament de Política Lingüística és un acte més d'aquesta propaganda. Són els primers que renuncien a la llengua. La seva falta de compromís el fa còmplice d'aquesta situació en un moment de màxima vulnerabilitat i d'emergència lingüística. I hi ha silencis que no es poden tolerar, president.

Cal urgent un canvi de rumb de la política lingüística d'aquest Govern, perquè recordi sempre que això no només va de diners i d'aprendre. Això va de parlar, va de creure-hi, va de sentir-ho i va de prioritzar-ho, sempre i per sobre de tot.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Miri, senyora diputada, el que sí que sé és que hi ha una ofensiva del Govern de Catalunya per defensar el català. Mai hi ha hagut tants recursos com ara. Jo em podria estendre molt sobre com... Jo em podria estendre molt sobre com m'he trobat la situació del català després de bastants anys de Govern de la seva formació política. Em podria estendre molt i no ho faré. El que sí que vull dir és que no hi ha hagut mai ningú que hagi posat tants recursos per defensar la llengua com nosaltres: amb una Conselleria de Política Lingüística, amb 146.000 places de cursos de català –mai n'hi ha hagut tantes–, amb polítiques a tot arreu.

Jo sé que el seu partit defensa el català. Per què vostè dubta que nosaltres també ho fem? (*Aplaudiments.*) Per què es vol erigir vostè només en exclusiva? No creu que farem un millor servei a la llengua catalana si la defensem entre tots? Per què s'arroguen l'exclusivitat de fer-ho només vostès i només com vostès ho fan, ho fan ben fet? A mi em sembla que sí. Escolti'm, si m'equivoco, jo el que vull és que anem tots junts en aquest tema, tots plegats. Això és el que l'estic convidant a fer, perquè el farem més fort, el català, si ho defensem entre tots.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics

317-00248/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, la setmana passada el ministre Puente va venir a Catalunya. Després de tres mesos el màxim responsable del col·lapse ferroviari que va viure el país va aparèixer, però no es va dignar a donar la cara, ni

tan sols per demanar perdó. Sabem que també es va reunir amb vostè. Podria dir-nos de què van parlar? Li va exigir, per exemple, el compliment diligent d'aquells compromisos que el van fer a vostè president, però que depenen del seu ministeri?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Entenc el sentit de la seva pregunta, senyor Jové, però crec que li poden caure molts qualificatius al ministre Puente. No crec que l'escaigui el de no donar la cara. És una persona que es caracteritza per anar bastant de cara, justament.

En tot cas, jo em vaig reunir amb ell. Efectivament, vam analitzar la situació de la mobilitat a Catalunya, molt en particular de rodalies. Naturalment que li vaig demanar que es facin efectius tots els compromisos, tots els compromisos adquirits. I també he de dir que vaig tenir amb ell una actitud de col·laboració i de reconeixement, que hi ha molt camí de millora i molta feina a fer, de compromís en fer-la i de ratificar un sistema de treball que ens permeti avançar en tots aquests casos. Els compromisos que jo he adquirit en matèria de mobilitat davant d'aquesta cambra, els vaig repassar amb ell i torno a ratificar amb la meua voluntat i compromís de complir-los tots íntegrament.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies. President, sap que els avenços en sobirania que donen sentit aquesta legislatura es concreten en diversos àmbits, que suposen guanys en espais de decisió política per a Catalunya. Un d'ells és la governança de les grans infraestructures, perquè, si no tenim capacitat de participar-hi de manera decisiva, els interessos de la majoria de catalans i catalanes no seran els que dirigiran les seves decisions estratègiques.

És per això que Esquerra Republicana va situar també la governança del sistema aeroportuari català com un dels punts rellevants de l'acord que va fer possible aquesta legislatura. Catalunya mai ha participat en la governança dels aeroports dits d'interès general. Per això és imperativa la creació d'un sistema aeroportuari català que inclogui tots els aeroports existents a Catalunya, independentment de la seva titularitat actual, i que, en la governança d'aquest sistema, la Generalitat hi sigui per primera vegada i amb un paper determinant.

Per això nosaltres, president, vam plantejar la necessitat de la creació d'un ens públic català que agrupi totes les competències de la Generalitat de l'àmbit aeronàutic i aeroportuari, l'autoritat aeroportuària de Catalunya, que ens ha de donar la musculatura tècnica necessària per a poder liderar, des de Catalunya, la governança d'aquest sistema. A Catalunya, president, ens calen uns aeroports connectats ferroviàriament entre ells i que treballin en xarxa que permeti que cadascun d'ells s'especialitzi i es complementi, configurant un sistema que reequilibri el país i que aposti per les estratègies de reducció d'emissions i que es planifiquin les seves inversions i actuacions de manera conjunta, amb visió de país i que responguin als interessos reals dels i les ciutadanes de Catalunya.

Però això només serà possible si Catalunya té el seu propi sistema aeroportuari i si la Generalitat participa en la seva governança de forma determinant. Aquest és un exemple de ben real i tangible en sobirania. Per això, a Esquerra Republicana el prioritzem. President, quin horitzó té marcat per fer-lo realitat tal i com hem acordat?

Moltes gràcies.

I abans que em contesti, en nom del Grup Parlamentari Esquerra Republicana, bentornada, consellera Niubó.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Jo crec que, senyor diputat, crec que tenir infraestructures, grans infraestructures potents i sobretot planificar el creixement d'aquestes grans infraestructures, la millora d'aquestes infraestructures és clau per seguir generant

prosperitat a Catalunya, punt u. Punt dos, crec que és imprescindible i essencial i ho millora si en el disseny i governança d'aquestes infraestructures hi participa el Govern de Catalunya. Crec que des de la proximitat i des d'un millor coneixement que tenim de la realitat del nostre país, contribuïrem a millorar-la. I en aquesta línia estem treballant, donant compliment als acords que vam subscriure, en concret amb el seu grup.

Horitzó? El que vam fixar també en els acords. Jo crec que això serà bastant immediat. Sap vostè que s'hi està treballant. Crec que les coses van per bon camí. Respectarem els marcs legals que hi han, però evidentment garantirem una presència del Govern de Catalunya en la presa de decisions, en la planificació i en la governança de les grans infraestructures de transport a Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00243/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. ¿Cómo valora la aprobación de los presupuestos de Ripoll?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Ni el meu Govern ni el meu partit arribaran mai a cap acord amb els que defensen discursos d'odi. Que li quedi clar a vostè i a tothom.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. Salvador Illa y Sílvia Orriols han pactado los presupuestos de Ripoll. Sí, los han pactado para evitar la moción de confianza. Así que por mucho que ahora lo nieguen y disimulen –yo no quería, yo no he sido– no nos chupamos el dedo. Alianza y PSC han pactado los presupuestos, porque a ambos les interesaba hacerlo. No le carguen el mochuelo ahora a dos pobres concejales.

Así que es obligado, en consecuencia, desenmascarar su hipocresía, porque analicemos por un instante las lindezas que ustedes, señor Illa y señora Orriols, se han ido soltando el uno al otro, aquí sí, los Pimpinela del Parlament. El señor Illa ha llegado a calificar a la señora Orriols de «mala persona», ¡hala!, y la señora Orriols ha acusado al señor Illa de ser «cómplice del yihadismo». ¡Toma ya! Mala persona, yihadista, pero si les conviene, pactan. ¿Habrase visto mayor hipocresía? ¿Habrase visto mayor cinismo? ¿Habrase visto mayor teatro y postureo?

Así que, señoras y señores, cuando escuchen al señor Illa con tonito de honda indignación acusar a la señora Orriols de difundir el odio, nunca olviden que, si le conviene, pactan con el supuesto odio, y cuando escuchen a la señora Orriols, solemne como Juana de Arco, viendo yihadistas *botiflers* por las esquinas, no olviden que, si le conviene, pacta con los *botiflers* yihadistas. Señor Illa, señora Orriols, tanto monta, monta tanto; son los dos una estafa, el uno y la otra.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Miri que dona sorpreses la vida, eh?, però la d'avui... Té vostè una certa capacitat retòrica, però ni una certa capacitat retòrica dona per retorçar tant les coses, senyor Fernández, de veritat; que vostè em digui a mi el que m'ha dit... Tothom sap, també vostè, que el meu partit i el meu Govern no pacta amb els que defensen discursos d'odi –tothom ho sap– i que m'ho digui vostè, que s'està repartint amb uns que sí que defensen discursos d'odi –que és VOX–, a Extremadura i a Aragó..., que m'ho digui vostè avui aquí, ja és passar-se una mica de la línia acceptable en aquest Parlament. I que m'ho digui vostè –i que m'ho digui vostè–, que

forma part d'un partit que en lloc de posar-se al costat dels drets humans i en lloc de posar-se al costat del dret internacional està..., diguem-ne, no es posa al costat del nostre país per defensar-nos de les amenaces de Netanyahu ja té també..., en fi, passa del que és acceptable en aquesta cambra. Tothom ho sap: el meu partit i el meu Govern no pacten amb els que defensen discursos d'odi.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00241/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, la semana pasada se conoció que existen más de mil trescientas entidades que se dedican a la inmigración y que cobran subvenciones para su actividad ordinaria. Para conocer la magnitud del problema, le voy a leer tan solo cuatro: Asociación de Trapecianos y Chimbotanos en Barcelona, Barcelona Muslim Centre, Bolivianas Palante y Cannábica Alhambra Moon. Estas son tan solo cuatro de las mil trescientas a las que su Gobierno destina más de 8 millones de euros a lo que ustedes llaman «actividades en el ámbito de las migraciones». Es decir que ustedes destinan el dinero de los catalanes en forma de subvenciones para promover la invasión migratoria y para imponer la cultura extranjera.

Y yo le pregunto: ¿hasta cuándo va a seguir tirando el dinero de los catalanes mientras tiene un veinticinco por ciento de familias catalanas en riesgo de exclusión social?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

A Catalunya no hi ha una invasió migratòria. Catalunya és un poble –sempre ho ha estat– obert i acollidor, que integra les persones que venen a immigrar al nostre país

i el Govern de Catalunya destina recursos a ajudar aquelles entitats que ajuden a acollir i integrar les persones que venen a Catalunya. Aquesta és la realitat, senyor Garriga.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

No me ha contestado, señor Illa, a por qué ustedes someten a familias y a trabajadores catalanes a un saqueo constante para sufragar su propia sustitución cultural y demográfica. Porque ustedes crean impuestos donde no los hay y suben todos los que existen. Usted ha logrado que hoy en Cataluña la mejor salida laboral sea la creación de una asociación de inmigrantes. Porque sí, señor Illa, usted no puede ocultar ya las consecuencias y el coste de la inmigración masiva. Lo saben todos los catalanes y lo padecen. Lo saben los catalanes que esperan horas en una sala de espera para ser atendidos en urgencias; lo saben los catalanes que han tenido que enterrar un familiar que estaba en la lista de dependencia; lo saben los catalanes que tienen que someterse a auténticos *castings* inmobiliarios para acceder a zulos a precio de mansiones, y lo saben también todos esos catalanes que han renunciado a pasear por ciertas calles y por ciertos barrios por miedo a ser violados o apuñalados. Y lo que sí saben, señor Illa, es que muy pronto, cuando VOX llegue al Gobierno de España, quien quiera ganarse la vida, lo hará sin ser asaltado por la Administración; quien quiera pagar impuestos, verá como van directamente a mejorar sus servicios, y sobre todo, tendrán la certeza de que no entrará ni uno más y serán enviados en barcos y en aviones cientos de miles de personas que han venido a vivir de los impuestos de los españoles y a atracar y a violar a nuestras mujeres.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sí que li he contestat. Però l'hi diré més clar: miri, vostè és Trump, que persegueix i assassina migrants pels carrers dels Estats Units; vostè és Orbán –que, per cert, ha

perdut les eleccions—, i jo estic més a prop del papa Lleó XIV i estic més a prop de l'humanisme. Aquesta és la gran diferència; perquè ho tingui ben clar, senyor Garriga.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00246/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president.

Bon dia a totes i a tots. President, jo avui vull parlar del bloc de Sant Agustí, al barri de Gràcia, a la ciutat de Barcelona. És cert que avui hi havia un desnonament previst i que s'ha ajornat, i això, sens dubte, és una bona notícia. És una victòria de la ciutadania, del moviment en defensa de l'habitatge i de la mobilització veïnal, però clarament és insuficient i per això el Govern ha d'actuar.

Primer. El Govern ha d'obligar a negociar el fons voltor que és propietari d'aquest edifici, New Amsterdam Developers, i també ajudar a buscar alternatives a l'expulsió de les veïnes; de fet, una de les propostes que ja ha llançat el Sindicat de Llogateres i que també han impulsat les cooperatives d'habitatge és convertir aquest edifici i altres que estan en una situació semblant en habitatges cooperatius amb el suport de les administracions.

Segon. La Generalitat ha de posar una sanció que siga contundent a aquest fons voltor perquè, a més, s'està saltant la llei per tots els costats: està incomplint la normativa del trenta per cent, ha fet obres il·legals sense llicència, però és que, a més, s'està saltant de manera descarada el topall de preus. Per tant, president, si és veritat, si és cert això que vostè sempre diu que «qui la fa, la paga» i que no li tremolaran les cames en la defensa del dret a l'habitatge, ara és el moment de demostrar-ho, perquè el Govern pot posar una multa de fins a 900.000 euros, una sanció que seria exemplaritzant i que, a més, llançaria un missatge molt nítid: volem fer fora del nostre

país els fons voltor, les cases són per viure i no són per especular i, evidentment, les lleis estan per complir-les, també les lleis d'habitatge.

I per últim, president, cal fer efectiva la prohibició de les compres especulatives per evitar situacions com les de Sant Agustí, perquè malauradament no estem parlant d'una excepció; malauradament, estem parlant de la norma, d'una manera de fer, d'un model que el que ens vol és pobres, és precàries i que està fent fora de sa casa i dels seus barris la ciutadania. Per tant, president, li reclamem contundència i que demostre de quina part està, si està del costat dels especuladors o si està del costat de la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora Albiach, el meu Govern es va pronunciar amb molta nitidesa –jo mateix ho vaig fer– respecte a la situació del bloc de Sant Agustí que vostè m'ha mencionat –posició claríssima del Govern. Tothom és benvingut a invertir en habitatge a Catalunya per fer habitatge de protecció. Aquelles persones que vulguin invertir en habitatge a Catalunya per «especular» –dic la paraula tal com sona– no són benvingudes; no són benvingudes a Catalunya. I menys aquells que vulguin contravenir la normativa que hem aprovat i reformar edificis, reformar pisos per llogar-los per habitacions. *No són benvinguts*. I tres: el Govern, naturalment, actuarà amb tot el pes de la llei, com estem fent, investigant, ho farem amb tot el rigor possible, però actuarem amb tot el pes de la llei per dir «no són vostès benvinguts i a Catalunya, efectivament, qui la fa, la paga; qui se salta la llei, també les lleis d'habitatge, paga el preu que ha de pagar».

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies.

Només per dir: president, els tuits són gratis. El que necessitem és una sanció contundent i que se'ls obligue a seure a negociar.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo el que dic, ho faig; no soc de fer afirmacions gratuïtes.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00244/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia, president.

Tres preguntes. El PSC comparteix l'opinió de la consellera Pané de que els catalans agafem massa la baixa? Segona: quines són les raons del seu Govern per considerar que una depressió es cura nou dies més ràpid a Catalunya que a Madrid? I tercera: per què han retirat la proposta?

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo mateix m'he pronunciat en aquesta cambra, i ho ha fet també el meu Govern en altres fòrums, de que a Catalunya les baixes mèdiques es donen únicament i exclusivament en base a criteris mèdics. I és el que li torno a dir avui a vostè. I que a

qui tingui dubtes d'això se li esvaeixin d'una vegada. A Catalunya les baixes mèdiques es donen per criteris estrictament mèdics.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Miri, president, jo no estic avui perquè em toregin, eh? En aquest plenari es va mentir. En aquest plenari es va mentir perquè jo mateixa fa dos mesos vaig denunciar que hi havia aquesta proposta, que és, efectivament, fer xantatge perquè s'escurcin les baixes per part dels metges als treballadors d'aquest país. En concret, les osteomusculars i les de salut mental. Després, tot un periple i una odissea perquè reconeguessin una mesura. Jo li dic una cosa: una mesura que vostè no s'atreviria a defensar en un míting del PSC davant dels seus votants no és una bona mesura per als treballadors. Així que aquí s'ha mentit i vostè menteix o ha mentit la consellera Pané. És una vergonya absoluta que es jugui amb la salut dels treballadors en aquest país. I li dic jo per què han retirat aquesta mesura: perquè per desgràcia han hagut de ser els sanitaris d'aquest país els que s'han organitzat recollint signatures, els que s'han organitzat parlant amb els centres d'atenció primària i amb les direccions per dir que aquesta mesura era, efectivament, xantatge, i els que han posat la salut per davant. Així que quin orgull de sanitaris i quina vergonya que vostè, avui que tenia l'oportunitat de dir que s'havien equivocat, que incentius econòmics no són criteris mèdics, no la utilitzi. Perquè potser amb l'extrema dreta li serveix el discurs inflammat, però a mi en aquest sentit no em serveix. Així que em sap molt greu, però *strike* tres. La seva consellera va proposar incentius econòmics als metges perquè donessin les altes més ràpid. No ho van agafar. Va portar uns cartells infames als centres d'atenció primària dient que s'agafessin les baixes de manera responsable quan les baixes les donen els metges i els van haver de retirar. I ara que posaven objectius perquè s'escurcessin les baixes per sota de la mitjana de la resta de l'Estat, com si en aquest país la gent no es trenqués l'esquena, que això és el que és una malaltia osteomuscular, o no tingués depressions i ansietat, que és del que parlem quan parlem de salut mental, i l'haguéssim d'agafar més ràpid, i també l'han hagut de retirar.

Així que l'hi repeteixo, president: vostès defensen aquestes mesures? Perquè llavors estarem per la següent, perquè ja li dic que no ens cansarem. Vostè una vegada em va dir que no li tremolarien les cames. Doncs que no li tremolin les cames davant de la patronal o davant de la seva consellera.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Ni em tremolen davant de la patronal ni em tremolen davant de la meva consellera ni em tremolen davant de vostè. Jo no vinc a torejar a ningú i vostè a mi tampoc em toreja. Jo aquí he dit sempre clarament que les baixes a Catalunya es donen en base a criteris mèdics, i això és el que s'ha fet. No sé si ho entén.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00245/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vivim a un país on els lladres campen joiosos i impunes, on et sents obligat a dur la pallaresa o l'esprai antivirolació a la butxaca. Vivim a un país on vas a presó, tot i ser la víctima, per haver gosat fer el que l'administració no ha fet per a tu: defensar-te. Si irrompen a la teva propietat privada per robar-te o agredir-te i disparen, vas a presó. Si et defenses amb un ganivet contra qui t'atraca, vas a presó. No hi van, no, els lladres, els ocupes, els qui enverinen amb drogues els nostres fills a les cantonades. Hi van els ciutadans que responen a les agressions. El món socialista no gira rodó. D'un model on tenen més drets i serveis gratuïts els assassins a les presons que els avis a les residències, on tenen més oportunitats i ajudes els immigrants il·legals que els naturals que han cotitzat tota la vida no se'n pot dir precisament prosperitat compartida. Jo en diria més aviat moma compartida, la dels delinqüents, la dels

penques que s'empadronen fraudulentament per parar la mà i la seva, la de tots aquests polítics benestants que ni pateixen la realitat ni la perceben; la de tots aquests bocamolls que parlen de prosperitats compartides però que, com l'Iceta o la Montero, amunteguen fortunes indecents. Quan compartiran la seva, de prosperitat, senyor Illa? O només han de ser solidaris la Maria, que es lleva a les cinc del matí per anar a la fàbrica, i en Pere, que a les vuit del vespre encara atalaia bestiar?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Vivim en un país magnífic, que, aquest mes de març, és el país, territori d'Espanya, que més afiliats a la seguretat social ha tingut, que més empreses ha creat. Vivim en un país amb una sanitat magnífica, puntera, enveja de tot el món. Vivim en un país acollidor. Vivim en un país amb un nivell d'autogovern altíssim. Vivim en un país segur, amb unes dades de seguretat que milloren: menys deu per cent els delictes amb força s'han reduït els darrers mesos, menys onze per cent a Ripoll. I vivim en un país amb un sistema de pensions públic que vostè es vol carregar però que els catalans no li deixaran fer-ho.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Reaprofitar aquests cinquanta-vuit segons que em queden per donar-vos les gràcies pels pressupostos, però sobretot per haver desarticulat el PSC a Ripoll, eh? Això ha set una jugada mestra sense precedents. I ja que tinc encara uns quants segons, interpel·lo la senyora Capella, que aquest dematí, venint cap aquí a Barcelona, a la ràdio he sentit que criticava, no?, aquest suposat pacte que no ha existit mai.

El president

Senyora diputada...

Sílvia Orriols Serra

I deia textualment... (*Forta remor de veus.*)

El president

Senyora diputada...

Sílvia Orriols Serra

I deia textualment...

El president

Ha de fer pregunta al president de la Generalitat.

Sílvia Orriols Serra

Sí, sí, estic preguntant. I deia textualment que s'havia d'actuar amb duresa, com ha fet el senyor Salvador Illa. Doncs bé, suposo que saben que Esquerra Republicana s'hagués abstingut si no ho hagués fet el PSC, perquè així ho va manifestar la regidora de Ripoll d'Esquerra Republicana (*remor de veus*) a la pròpia sala de plens. Ho dic per si vol prendre el mateix camí que (*remor de veus*) el senyor Salvador Illa...

El president

Silenci, si us plau.

Sílvia Orriols Serra

...i també particular el grup local d'Esquerra Republicana. I, ja que hi som, també poden fer-ho CUP i Junts, perquè han votat també els grups municipals a favor de moltes de les propostes d'Aliança Catalana. Per nosaltres no se n'estiguin.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Ho torno a repetir crec que per tercera vegada en aquesta sessió de control d'avui: ni el meu Govern ni la meva formació política farà mai cap acord amb els que defensen discursos d'odi. Ni el meu Govern ni la meva formació política faran mai cap acord amb els que es posen al costat de Netanyahu. Ni el meu Govern ni el meu partit polític faran mai cap acord amb els que es posen al costat de Trump. Ni el meu Govern ni el meu partit polític faran mai cap acord amb els que es posen al costat d'Orbán. Ni el

meu Govern ni el meu partit polític faran mai cap acord amb els que es posen al costat d'Alternativa per Alemanya. Que li quedi molt clar a vostè i a tothom. I Catalunya, afortunadament, seguirà sent un país magnífic, magnífic, magnífic, i que va millorant, per cert.

El president

I, finalment, la darrera pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00242/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, bon dia a tothom. President, el món està en flames. En el context internacional conviuen ara mateix una gran quantitat de conflictes armats de molta intensitat, des del de Sudan al del Iemen, passant pel genocidi a Gaza, la guerra al Líban o la guerra al golf Pèrsic, amb els bombardejos sobre Teheran. Les grans víctimes d'això són, sens dubte, els civils, les persones que no són combatents. S'han perdut desenes de milers de vides, persones mutilades, ferides, desplaçades, refugiades, traumatitzades de per vida. Sovint són els infants, la infància la que més pateix aquesta situació. I, en aquest context, hi ha qui amaga l'ou, qui amaga el cap sota l'ala i no s'atreveix a assenyalar les responsabilitats d'aquells que inicien les guerres sense ni tan sols tenir un pla per poder assolir algun acord raonable de pau. Li preguntem, doncs, quin és el parer del seu Govern, i el seu parer, sobre la situació política internacional i quin és també el seu parer sobre el paper que pot jugar Catalunya, i que juga Catalunya, en aquest context internacional i en els darrers esdeveniments a nivell global.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Pedret. Doncs no ens agrada el que estem veient al món, com estan evolucionant les coses. Un ús desinhibit i desacomplexat de la força, un ús del llenguatge que jo no recordo haver vist mai en política, amb uns escarnis fora de tot lloc i de tota mesura, amb patiment a moltes parts del món i amb discursos d'odi i amb discursos autoritaris que el que fan és empobrir les poblacions dels seus respectius països i exportar aquest empobriment a la resta del món, amb conseqüències econòmiques, amb conseqüències en cost de vides humanes, socials. Un món que no ens agrada. I el que hem de fer és no inhibir-nos, no donar res per inevitable i comprometre'ns a revertir les coses.

I, en aquest sentit, Catalunya crec jo que hi ha d'aportar, i hi estem aportant, tot el que podem: la nostra experiència, la nostra vocació europeïsta, el nostre sentiment i la nostra convicció i defensa de la pau. I, en aquest sentit, aquesta setmana tenim esdeveniments importants a Catalunya. Hi ha una cimera Brasil-Espanya que se celebra aquí a Catalunya, hi ha una trobada de progressistes d'arreu del món, la Global Progressist Mobilisation, que és una magnífica oportunitat per expressar la posició de Catalunya en aquest context i per ajudar aquells que comparteixen les nostres idees, també per fer-les sentir. Ens hem d'organitzar aquells que no volem que el món camini per on està caminant. Catalunya hi és present, Catalunya hi serà present, Catalunya hi tindrà un paper destacat. Tindrem també altres esdeveniments molt rellevants. La visita del papa Lleó XIV, que s'està erigint en una veu de defensa de l'humanisme. No tenim por, no tenim por davant dels que ens amenacen. Tindrem l'honor de rebre'l aquí a Catalunya, com vostè sap, els dies 9 i 10 de juny, en ocasió de la benedicció de la Torre de Jesús de la Sagrada Família en el centenari de Gaudí. Tindrem, per tant, esdeveniments que ens permeten expressar i refermar aquest compromís que espero que sigui àmpliament compartit per la societat catalana.

El president

Obrim ara el capítol de preguntes al Govern, la primera de les quals és sobre la gestió dels serveis socials.

Pregunta al Govern sobre la gestió dels serveis socials

310-00400/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, president. Honorable consellera, el febrer de 2025 el Ple del Parlament va aprovar, a proposta del Partit Popular, que el Govern havia de publicar en el primer semestre de l'any la convocatòria del programa PUA d'ajudes econòmiques per a persones amb discapacitat. A data d'avui seguim sense convocatòria –la darrera, del 23. Ens pot explicar per què el Govern no l'ha convocat, desobeeix aquesta cambra? Fins quan esgotarà la paciència de les famílies catalanes, consellera?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Diputada, gràcies per la pregunta. Treballem amb la màxima diligència per treure aquesta convocatòria i totes les altres el més ràpid possible. És cert que hem tingut dificultats administratives i pressupostàries que ens han endarrerit en aquesta convocatòria en concret, però fa poques setmanes es va treure la principal convocatòria anual, la Convo 2026, i, com es posa de manifest, doncs fem els avenços de la manera doncs més àgil possible donades les circumstàncies.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Senyora consellera, les PUA són la punta de l'iceberg de la gestió ineficaç del seu departament. Vostès han venut i presumit de ser el Govern de la gestió, el Govern de tothom, i res més lluny de la realitat. Retards i més retards, llistes d'espera és el tret diferencial. Respon fugint d'estudi. No són quatre dies els que porta sent consellera:

són dos anys; dos anys governant a Catalunya, vuit a Madrid. Hauria de fer una assumpció de les pròpies responsabilitats sense posar retrovisors ni excuses.

No valen excuses tampoc per a la dependència. Catalunya registra una de les xifres més altes d'Espanya de persones dependents que moren esperant ajudes: més de nou mil catalans van morir l'any passat mentre esperaven la resolució, vint-i-cinc persones cada dia. La llista d'espera per a la dependència a Catalunya ha tingut un augment d'un 178 per cent en dos anys. Per posar un cas, la senyora Núria, de Guissona. Després de molts mesos d'espera, l'agost del 25 se li reconeix el grau II. Mor l'1 de març d'enguany, vuit mesos més tard, sense una simple proposta de PIA, cap ajut, cap prestació. I aquest és el nostre pa de cada dia, mesos i mesos, persones beneficiàries que acaben morint. Per què? Per manca de diligència, eficàcia i d'una gestió correcta de l'Administració.

Les dades són les que són, consellera, matemàtica pura: revisió de grau de discapacitat al Pallars Sobirà, 884 dies; Berguedà, 770. Quatre mil quatre-cents trenta-nou persones en espera per accedir a una residència i una demora mitjana ponderada de 407: Gironès, 895; Selva, 852; Alt Urgell, 545. Podria continuar, no acabaria; un llarg etcètera.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Miri, diputada, nosaltres no venim a posar excuses; hem vingut a endreçar i millorar l'àmbit social. Un àmbit social que no sé si és el moment de recordar les mancances estructurals que arrossega, no d'un any, no de dos, no d'una dècada, sinó encara més. Hem vingut a endreçar i a transformar en tots els àmbits que vostè ha mencionat, però molt especialment també en l'àmbit de dependència, un àmbit fonamental per al nostre país, on les sol·licituds de valoració de dependència s'han multiplicat per dos en deu anys, on cada any hi ha vint mil noves sol·licituds i on ens hem trobat doncs una manca total d'estructura digital, d'estructura administrativa, personal, i una estructura mínimament dimensionada per al repte que suposa

l'envelliment de la població. Estem treballant a marxes forçades per endreçar tot aquest àmbit i revertir les retallades en l'àmbit social, que s'arrosseguen des de que va haver-hi l'austericidi del 2012, que va comportar retallades en tot l'àmbit, en tot l'estat del benestar, però de manera molt destacada en l'àmbit social.

I vostès, diputats del Partit Popular, què proposen per solucionar això? Perquè l'única proposta que sento de les vostres files és retallar estat del benestar i reduir impostos. No cola, no cola aquest missatge que reduint els impostos millorarà la recaptació i milloraran els serveis públics. No quadra ni per rigor econòmic ni per l'absolut doncs més bàsics coneixements dels ciutadans. No cola. I tots sabem que retallant els impostos el primer que retallem és l'estat del benestar, començant per l'àmbit social.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació de l'habitatge a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la situació de l'habitatge a Catalunya

310-00401/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Consellera*, ¿puede decirnos cuántos pisos sociales propiedad de la Generalitat de Catalunya están actualmente ocupados ilegalmente y qué está haciendo para resolverlo?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Diputat, doncs tenim a l'entorn, en el parc d'habitatge, d'un deu per cent d'habitatges de regularització. Poden ser pisos buits que estem arrançant per assignar famílies... Hi ha diferents situacions, però a l'entorn d'un deu per cent és la xifra. N'hi dono una altra per veure si així el condueixo a postulats més propositius en l'àmbit de l'habitatge: aquest 2025 hem ampliat el parc d'habitatge públic en més de tres mil pisos. S'ha de remuntar vostè al 2012 per trobar xifres similars a aquestes.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Consellera, no ha dado usted un dato muy riguroso. *Consellera*, hoy, este Parlament y los catalanes han podido comprobar algo muy preocupante: usted no sabe lo que ocurre en su propia *conselleria*. Hay un dato muy ilustrativo: una de cada cuatro viviendas de la Generalitat procedentes de la Sareb está ocupada ilegalmente. Imaginen el resto. Gran parte del parque público de vivienda de Cataluña está fuera de control de la Administración.

Y, aun así, eso no es lo más grave. Lo más grave es que no hacen nada para remediarlo, nada. Porque su problema no es solo de gestión: es de modelo. Ustedes han optado por una política de vivienda basada en la desprotección del propietario frente a los okupas, la intervención agresiva del mercado, que ha reducido la oferta, y un ataque sistemático al derecho a la propiedad privada.

Además, *consellera*, hay algo aún más de fondo: su modelo ideológico. Ustedes no solo siguen los delirios soviéticos de sus socios, sino que los aplican con ferviente convicción. Su presupuesto ya apuntaba en esa dirección, pero sus políticas de vivienda lo confirman: control, intervención y fracaso. Su presidente ha pasado de ser alguien que buscaba el apoyo de la empresa y la patronal a liderar un proyecto que parece empeñado en imponer la pobreza compartida, para todos menos para Iceta. Pero la pregunta que deberíamos hacer es la siguiente: ¿cuánta gente vulnerable de verdad espera un piso social en Catalunya? Miles y miles de catalanes que esperan una oportunidad mientras ven como un atajo de okupas caraduras viven la vida padre a costa de todos. Esa es la realidad de Catalunya.

Consellera, governar no es hacer discursos ni anuncios vacíos o aprobar leyes ideológicas. Gobernar es gestionar y, sobre todo, actuar. Y hoy ha quedado claro que ustedes ni gestionan, ni saben lo que pasa en Cataluña ni actúan para defender a los catalanes honrados.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Vol contrastar models? Contrastem models. Recepta del Partit Popular: el mercat ho regula tot. Anem a veure quins resultats donen les polítiques del Partit Popular versus les que estem aplicant a Catalunya en compliment de la llei d'habitatge. Primer, ja els hi he dit moltes vegades: les dades que manegem des de Catalunya, i són úniques a tot l'Estat, són les fiances a l'Incasòl. 800.000 fiances. És una base de dades prou important per donar dades de rigor. Però fins i tot portals com el de l'Idealista, que vostès em posen a vegades d'exemple, ha publicat el 2025 que els lloguers a totes les capitals espanyoles analitzades a partir dels seus portals tenen preus superiors respecte al febrer de l'any anterior, excepte Barcelona, menys un 1,2 per cent. El lloguer puja especialment a Madrid –deu per cent–, a Alacant –nou per cent–, Palma –8,9 per cent–, València –8,1 per cent.

Més dades, per contrastar models. Anem a contrastar models, ja que tant interès tenen. Preus mitjans de compravenda a Madrid: disparats, absolutament disparats. Ja no és només els lloguers, sinó també la compravenda. 1.000 euros per metre quadrat per sobre que a Barcelona. Anem a buscar més dades per contrastar models. El pes de les quotes hipotecàries respecte als ingressos familiars. Catalunya: trenta-tres per cent. Comunitat de Madrid: quaranta-u per cent. Deu punts per sobre. Anem a mirar més dades. Els joves. Els joves, l'edat d'emancipació. Els joves a Catalunya tenen possibilitat de compra un 11,35 per cent. A Madrid, 7,91 per cent.

Per tant, senyor Fernández, abans de venir a llegir intervencions que vostè ja té adscrites li contesti el que li contesti, facin l'esforç de mirar quines polítiques s'estan

fent a Catalunya, facin l'esforç de veure quins resultats donen i expliquin-ho als seus companys de Madrid, de València, d'Andalusia. Vegin els resultats que dona Catalunya.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques penitenciàries.

Pregunta al Govern sobre les polítiques penitenciàries

310-00396/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Conseller Espadaler, ¿cree usted que las políticas penitenciarias de su consejería garantizan la seguridad de los catalanes?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Gràcies, senyor president. La resposta és sí.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

El pasado 8 de abril una mujer fue violada en Ripollet por un magrebí que la abordó por la espalda cuando se dirigía a su trabajo. La violó, le robó el móvil y también su ropa íntima. Al día siguiente, un vecino de Tortosa, Moisés, casi pierde un ojo al recibir una pedrada de un grupo de magrebíes por defender a una mujer embarazada. Otro episodio de violencia importada que se suma al de Pepe, el anciano en silla de ruedas del barrio del Bon Pastor de Barcelona al que un magrebí intentó robarle la cadena de oro del cuello y que acabó perdiendo la vida accidentalmente porque Pepe se pudo

defender con una navaja de pelar fruta. Esta es la puñetera realidad que viven los catalanes todos los días, con el silencio cómplice de muchos medios de comunicación subvencionados.

Pero hoy queremos centrarnos en otro caso que afecta directamente al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica y que merecería dimisiones de primer nivel, empezando por la de usted, señor Espadaler. Nos referimos a la violación cometida el 13 de febrero en Montjuïc por otro marroquí, Mohamed Choue, a una mujer a la que arrastró por el suelo y golpeó antes de violarla. Un marroquí multirreincidente por varios delitos sexuales que se encontraba en prisión por cometer otras violaciones y al que, de forma sorprendente, le conceden un permiso penitenciario y lo primero que hace es violar.

Por cierto, con una propuesta favorable de progresión a tercer grado, fechada el 22 de enero, que textualmente indica que «este sujeto está preparado para iniciar el régimen de vida abierto». ¿En serio, señor Espadaler? ¿Qué clase de políticas penitenciarias suelta-violadores está aplicando su departamento? ¿Sabe usted que, según sus estadísticas penitenciarias, uno de cada veinte internos de permiso no regresa al centro penitenciario una vez ha finalizado el mismo? Es vergonzoso. Sus concesiones de terceros grados y sus permisos penitenciarios a salvajes como este ponen en riesgo la seguridad de las mujeres en Cataluña.

Miren, señores del Govern, la invasión migratoria mata y viola, todos los días. Y no solo son culpables los salvajes extranjeros que hoy llenan las calles y las cárceles de Cataluña. También lo son quienes los han traído, quienes impulsan políticas penitenciarias absurdas, quienes los van a regularizar y quienes se niegan a deportarlos.

El president

Senyor diputat, aquestes generalitzacions sobre el capteniment de les persones immigrants són absolutament inadequades i, per tant, mereixen la reprovació d'aquesta presidència. Aquestes expressions profundament deshumanitzadores i generalitzadores són inacceptables en aquest Parlament i, per tant, vull que en quedi constància en el diari de sessions i li faig un advertiment seriós en aquest sentit.

Per respondre, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Faig meves també les paraules que acaba de pronunciar com a president i les agraeixo. A veure, senyor Macián, vostès tendeixen –i això no és cap novetat– a utilitzar les dades que fem públiques amb total transparència al servei dels titulars que ja tenen preescrits i al servei dels tiktoks que m'imagino que estan fabricant en cada ple. Però seguirem donant totes les dades amb total transparència. Quan les plantegem i quan les posem al web, sempre penso en una frase de l'aleshores conseller Vallès que deia «volem presons amb parets de vidre perquè se sàpiga exactament tota la informació que hi ha.» Quan un dona informació de qualitat i al dia, esperaria –però ja crec que amb vostès és físicament impossible– ser correspost amb rigor a l'hora de tractar. Esperaria ser correspost amb rigor, que és exactament el contrari del que fan, evidentment, tots vostès.

El nostre model –i ens reafirmem en aquest model– prima tot el que és el clima al si de les presons; prima el que és la reinserció, que és l'objectiu, i prima la transparència amb les dades. I per això fem apostes per la formació, per això fem apostes per la seguretat al si dels centres, per això revisem permanentment –com es revisa qualsevol altra política pública– tots els passos que es van fent. Però, sobre l'obertalitat, deixi'm-li dir una cosa: les dades avalen la nostra posició, d'una manera molt rotunda. Molt rotunda. Hi han estudis, i els convido a veure... Alguns a fora no els trobaran al nostre entorn, perquè no són precisament transparents. Hi han molts estudis que avalen que la taxa de reincidència és molt més menor quan es fa aquest trànsit, aquest esforç. I cal corregir, és clar que sí –és clar que sí–, quan hi ha alguna disfunció, que nosaltres condemnem profundament i revisem, evidentment, com és la nostra obligació, cada vegada que s'esdevé una cosa com aquesta.

Però el que és... Sobre les dades –em cridava l'atenció, perquè no sabia ben bé per on aniria vostè–, sí que en voldria recordar unes. Si ens comparem amb el 2020 –ho dic perquè fa aquestes al·lusions a la immigració–, tenim 1.400 presos menys a les presons catalanes. I, si comparem l'estrangeria, estem lleugerament per sobre. El 2020... Perdó, no el 2020. El 2010 teníem el quaranta-quatre per cent de la població estrangera. Ara estem per sobre del cinquanta. Per tant, agafin les dades en la seva

totalitat, mirin quines són les tendències. Què és el que ha canviat respecte a llavors? Que llavors hi havia un consens raonable sobre el model català de reinserció...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre el present i el futur dels estudis de medicina a Catalunya

310-00397/15

La següent pregunta és sobre el present i el futur dels estudis de medicina a Catalunya. I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tots i totes. Molt bon dia, consellera. No és notícia per a ningú que aquest govern té com a prioritat tornar a posicionar Catalunya com un dels grans motors econòmics del sud d'Europa i reafirmar-nos com el que som: un pol científic i d'innovació en un àmbit tan important com és el de la salut, un referent en el camp de la biomedicina. I precisament en les darreres setmanes tenim bones proves d'aquesta afirmació.

Ja han començat les obres per crear el futur Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona-Ciutadella, dedicat a la recerca en innovació biomèdica i la medicina de precisió, amb capacitat per donar feina a gairebé mil científics i científiques. Continuem impulsant la transformació del nostre sistema hospitalari, impulsant hospitals del segle XXI, com el nou Campus Salut de Girona o el nou Campus Salut Diagonal. Així com es continua treballant per la millora i l'ampliació d'altres hospitals arreu del país, com és el Verge de la Cinta de Tortosa, l'Arnau de Vilanova a Lleida o al Joan XXIII a la ciutat de Tarragona.

Aquesta transformació del conjunt del sistema ve acompanyada de la necessària planificació del talent sanitari que necessitem crear i incorporar als nostres centres sanitaris. Auxiliars, infermers, especialistes i, molt especialment, doctors i doctores. Catalunya ha de formar nous metges i metgesses per als CAPs i els hospitals. La setmana passada el president i vostè mateixa van presentar el nou Pla Integral dels

Estudis de Medicina, que contempla un augment significatiu de les places de grau de Medicina a tota Catalunya i li demanem si ens pot detallar quin és aquest augment i quin és el calendari que tenen planificat per posar-ho en marxa.

Com hem dit moltes vegades, en un context internacional cada vegada més difícil com el que estem vivint, en un món incert i inestable, mantenir-se ferm en les més profundes conviccions defineix molt bé tot un projecte polític però sobretot defineix tot un país. Mentre alguns encara aposten per la indústria bèl·lica, nosaltres apostem per la indústria de la salut i per la recerca en la biomedicina. Perquè cada vegada que ens toca escollir els socialistes sempre, sempre, sempre escollim situar-nos en el bàndol correcte de la història.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Montserrat Pulido, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputat González. El punt de partida, com vostè deia, és ben conegut. Comptem amb un sistema universitari d'excel·lència. No ho diem només nosaltres; ho diuen, de fet, els rànquings internacionals. Però fixi's també que estem abordant una realitat que no volíem i no podem ignorar, ja que, malauradament, estudiar medicina deixa fora molts estudiants amb una molt bona vocació. Tenim més demanda que oferta, i això aquest govern ho ha volgut adreçar i fer un pas endavant, i molt clar i decidit, després de gairebé dues dècades.

Tal com va anunciar el president Salvador Illa, l'octubre del 25, el curs vinent començarà (*per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador*) integral dels estudis de Medicina a Catalunya, amb l'objectiu de fer aquest increment del cinquanta per cent de les places fins a l'any 2031, passant de les 1.333 places actuals a 2.000 places l'any 31. Això suposa aquest increment de gairebé 700 places i aquestes primeres passes ja són, de fet, una realitat. Al setembre del 26 arrencarem amb 195 places noves, una oferta per part de les nostres universitats privades sense ànim de lucre. I volem també destacar que no estem enfront d'un model competitiu sinó sinèrgic i complementari. Treballem amb aquesta

idea clara: ampliar les oportunitats per accedir als estudis de medicina i donar resposta a aquestes vocacions dels nostres joves.

Aquest pla no és només un increment de places. Això també ho hem volgut emfatitzar. Passa per tres pilars fonamentals: fomentar el talent, garantint el seu accés i circulació per tot el territori; generar noves infraestructures de coneixement que estiguin distribuïdes per tota Catalunya, per competir amb més nivell internacional, i també fomentar la recerca i la innovació. Com dèiem, aquest pla l'hem treballat amb el conjunt del sistema: universitats, col·legis de metges, deganats. I és important que ja parlem de tres projectes concrets que activem amb una inversió total de 100 milions d'euros. El trasllat de la Facultat de Medicina de Reus al Campus Bellissens, una nova inversió per l'impuls de la creació d'un nou campus de ciències i salut a la Universitat de Lleida a Lleida, i també desenvolupant noves iniciatives al Campus Diagonal per part de la UB amb la construcció de l'edifici MIES.

Estem avançant de manera molt clara en reconèixer hospitals universitaris per tot el territori i, com dèiem, en definitiva, és un pla que no només incrementa places. S sobretot garanteix equitat territorial, reforçar el sistema universitari sanitari i apostar pel talent dels nostres joves. Cada vegada que garantim que un jove pugui fer realitat la seva vocació mèdica, estem fent...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

...una Catalunya del futur.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques educatives.

Pregunta al Govern sobre polítiques educatives

310-00398/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Niubó, permeti'm començar amb una paraula que avui pren més sentit que mai: benvinguda. Benvinguda de nou al ple del Parlament. Li parlo amb el cor quan li dic que l'hem trobat moltíssim a faltar. Des del grup Socialistes i Units per Avançar, estem feliços de tornar a veure-la i poder dirigir-nos a vostè, avui, després d'un temps tan difícil.

Consellera, entro dintre de la pregunta. I evidentment, avui hem de parlar d'escoles. Parlem de parets, de sostres, de patis, i parlem de lavabos. Però sobretot parlem de dignitat. Durant massa temps, el manteniment dels centres educatius ha estat un deute silenciós, un d'aquells que no sempre ocupa titulars, però que condiciona el dia a dia de milers d'alumnes i docents. Per això, la inversió dels 100 milions d'euros que ha anunciat el Govern per al manteniment de les escoles no és només una partida pressupostària, és una declaració de principis. Primer, perquè dignifica i fa segurs els espais on l'alumnat i els docents passen hores al dia. Tothom és conscient que l'espai també educa, i de manera molt especial, perquè aquest projecte té com a interlocutor principal els ajuntaments. Aquests, els municipis, han sostingut molts anys i molts sols el manteniment d'escoles que envellien i que com a Administració més propera, es veiem obligats èticament a donar-hi resposta, tot i no tenir la competència ni els recursos.

Per això, consellera, li demanem que ens expliqui com preveu el Govern desplegar aquest pla perquè arribin aquests recursos de manera efectiva, equitativa i àgil –molt important– als centres que més ho necessiten.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

I, per respondre, em plau donar la paraula a la diputada i consellera senyora Esther Niubó Cidoncha.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Molt bon dia. Gràcies, president. Gràcies, diputada per la benvinguda, per l'afecte i sobretot per la pregunta, que em convida d'alguna manera a poder detallar

aquest pla que permetrà al Govern incrementar la inversió en reforma, adequació o millora de centres educatius de tot Catalunya després de molts anys, com sabem, de desinversió.

Penso que podem estar d'acord que la qualitat educativa també depèn, en certa mesura i d'una manera important, de l'estat de les escoles i dels instituts del país. I penso que també és conegut, perquè ho hem compartit, que més del vint-i-cinc per cent d'aquests centres educatius a tot Catalunya són construccions d'abans del 1960 i, per tant, només cal haver donat unes quantes voltes passejant pel país, visitant diferents centres de diferents punts del territori per constatar la necessitat de substituir calderes, cobertes, lavabos, cuines, menjadors. Estic convençuda que hi ha molts diputats i diputades que ho han fet i ho han pogut constatar, a més a més de millorar tancaments, lluminàries, de fer actuacions d'accessibilitat o de retirar fibrociment.

I és precisament aquest Govern, amb aquest pla de cooperació financera «Actualitza escoles», que destinarà, ara sí, que ja s'ha aprovat, doncs, aquests 100 milions d'euros per tenir escoles més segures, més resilients, més sostenibles i, a més a més, també més accessibles. I ho farem, a més a més, doncs, podent triplicar els recursos que es destinaven a inversió fins a dia d'avui.

I tot això, com deia vostè molt bé, de la mà dels ajuntaments, amb aquesta visió municipalista, amb cooperació amb els municipis, amb les entitats municipalistes, que ens permetrà, com deia abans, poder transferir a aquests ajuntaments, 736 municipis, que rebran recursos per a inversions de manteniment a les escoles, als centres d'educació especial, i ho faran amb uns criteris de distribució molt clar: nombre d'alumnat escolaritzat entre tres i dotze anys, antiguitat dels centres educatius, i també el criteri de ruralitat dels municipis. Perquè no ens oblidem, doncs, de les escoles rurals, el paper importantíssim que fan per a la vertebració del territori i, per tant, això també ho hem tingut en compte. I a més a més, ho volem fer de manera senzilla per als ajuntaments, que no s'hauran de presentar a cap convocatòria, senzillament s'hauran d'adherir a aquesta quantitat que rebran, aquest import que rebran i, en tot cas, certificar les obres un cop s'hagin finalitzat aquestes actuacions amb una bestreta del cent per cent per part de la Generalitat a aquests ajuntaments,

com deia, doncs, facilitar aquesta iniciació d'actuacions i simplement poder treballar amb corresponsabilitat.

Per tant, més proximitat, més inversió, més capacitat d'actuació, i tot això, com dèiem, amb el màxim compromís amb l'educació, perquè ja saben que si l'educació millora...

El president

Se li ha acabat el temps.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

...Catalunya avança.

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta és sobre l'estratègia catalana del poble gitano a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre l'Estratègia catalana del poble gitano a Catalunya 2026-2036

310-00399/15

I, per formular la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Susana Martínez Heredia.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Martínez, la setmana passada va ser especialment significativa, no només perquè es va celebrar el Dia Internacional del Poble Gitano, sinó també perquè va presentar L'Estratègia catalana del poble gitano 2026-2036, aprovada per Acord de Govern, un pas molt important en termes de país.

L'any 2005, amb el primer pla integral del poble gitano aprovat per un govern progressista, Catalunya va ser pionera a l'Estat. Però malgrat els avenços, encara hi ha massa desigualtats, massa barreres i massa oportunitats que no arriben. I per això ara calia fer un pas més; un pas més per passar a una veritable estratègia de país, ambiciosa, transversal i de llarg termini, a l'alçada del que esperem i mereixem, capaç d'aprofitar tot el talent de les persones gitanes. Aquesta nova estratègia fa aquest salt

tant pel seu contingut com per la seva manera com s'ha construït, a través d'un ampli procés participatiu i de consens, amb la implicació de departaments de la Generalitat, del món local i, sobretot, dels gitanos i gitanes i les seves entitats com a protagonistes, doncs, d'aquesta transformació. Celebrem aquesta estratègia i aquesta manera de fer, consellera, perquè dona resposta també a una reivindicació històrica, participar activament en les polítiques que ens afecten com a societat, superant l'assistencialisme i com a agents de transformació del país.

Per això li voldríem preguntar: com preveu el Govern assegurar que aquesta estratègia esdevingui una veritable palanca de canvi, desplegada amb ambició i constància, que compti amb sistemes d'avaluació efectius, amb indicadors clars que permetin mesurar-ne l'impacte i garantir que es tradueixi en canvis tangibles en la vida de les persones gitanes. I, en paral·lel, com es coordinarà amb el futur Pacte nacional contra l'antigitanisme, per garantir la coherència i la màxima eficàcia en les polítiques públiques.

En definitiva, li preguntem com farem que aquest impuls es tradueixi en una Catalunya més cohesionada, més equitativa i amb més oportunitats per a tothom, consolidant aquest horitzó d'esperança que avui ja representa.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada. És un honor respondre a aquesta pregunta a vostè mateixa, que també il·lustra la gran contribució del poble gitano al nostre país. Una contribució de sis-cents anys d'història compartida. Una contribució massa sovint invisibilitzada i massa sovint marcada per la repressió i l'exclusió.

És veritat que en les últimes dècades hi havien hagut avenços molt destacats, avenços que van arribar amb la democràcia i amb la construcció d'un estat del benestar i d'un sistema públic de salut d'educació. S'ha avançat molt en els darrers

anys, també amb l'impuls d'aquests plans integrals. Però és veritat que necessitàvem una veritable eina de transformació per fer el salt qualitatiu que necessita el poble gitano a Catalunya avui.

Fa uns mesos, juntament amb la consellera de Recerca i Universitats, vam tenir una trobada amb joves universitaris gitanos. Hi ha centenars de joves universitaris gitanos que han complert educació universitària, que són un orgull del nostre país i que fa poques dècades hauria estat impensable. Però en necessitem molts més, necessitem que el poble gitano excel·leixi. No necessitem que avancin, que millorin, necessitem que la bretxa socioeducativa amb la població general desaparegui. I només donaré unes dades, que ens haurien de commoure a tots: la taxa d'abandonament escolar primerenc de la població gitana no és el doble que la població general, no és el triple, és cinc vegades superior. Aquesta és una realitat que hem de combatre i hem de ser molt més efectius i per a això necessitàvem una veritable estratègia basada en el consens i dissenyada de la mà del poble gitano i basant-nos en aquells eixos estratègics i transversals on tots els departaments del Govern han col·laborat: Educació, ocupació i, molt important, també, l'antigitanisme, com les pròpies entitats, posen de manifest. No és suficient tenir un títol universitari, hem de combatre activament l'antigitanisme i la discriminació.

Per a nosaltres ser el govern de tothom vol dir això, vol dir no deixar ningú enrere i no conformar-nos en avenços, sinó aspirar a una veritable equiparació o reducció de la bretxa socioeconòmica del poble gitano en la població general.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta és sobre la situació del sistema ferroviari de Rodalies.

Pregunta al Govern sobre la situació del sistema ferroviari de rodalia

310-00403/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Consellera, en aquests darrers mesos el Govern ha anunciat diferents mesures per millorar Rodalies, però la pregunta important no és el què s'ha anunciat, sinó què és el que ha canviat en la vida quotidiana de la gent.

La ciutadania no avalua a Rodalies per les notes de premsa, ho fa pels horaris reals, ho fa pels temps d'espera, per si els serveis alternatius funcionen, per si l'accessibilitat està garantida i per si rep informació clara del servei. Per això li faig una pregunta molt concreta: quines millores efectives s'han produït en aquests darrers dos mesos en horaris, serveis alternatius, accessibilitat i informació a les persones usuàries i amb quins resultats mesurables pensa acreditar avui que el servei ha començat realment a millorar?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Diputat, sap vostè perfectament, ho he dit moltes vegades, que no estem satisfets amb la situació actual de Rodalies. No ho estàvem abans de les inversions, que ara l'hi donaré alguns detalls que s'han fet posteriors al temporal Harry, i que ens han obligat a fer una revisió de tota la infraestructura i d'actuacions d'urgència, però el servei poc a poc es va recuperant.

Si comparem dades d'usuaris, en el mes de gener, quan es comencen a produir aquests temporals hi havia 6,6 milions d'usuaris. Quan dic usuaris ja ho sap, són viatges, eh? Al febrer, 6,8; aquest març, 9,2. Per tant, s'han recuperat 2,5 milions d'usuaris, que és per a qui treballem i qui tenim al centre de totes les polítiques i decisions que prenem, però estem encara un milió per sota del març de l'any anterior. Per tant, no estem satisfets.

Estem en aquests moments acabant aquestes obres d'emergència. Són, en el seu global, 180 milions d'euros. S'han inspeccionat 690 punts de tota la infraestructura de

Rodalies, amb un grup de cinquanta tècnics, trenta-tres trams de trinxeres i talussos estabilitzats, la tala de pràcticament quatre mil arbres per evitar també incidents vinculats a la caiguda d'arbres. Per tant, no estem satisfets. Aquestes són les dades d'una recuperació que desitgem que sigui total, i, com dic, continuem treballant en aquesta millora progressiva del sistema per recuperar, que és l'únic objectiu que tenim, recuperar la confiança dels catalans i catalanes en el nostre servei ferroviari.

(Aplaudiments.)

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Consellera: li agraeixo la resposta, però una feble recuperació d'usuaris no fa que el problema és que avui el país continua tenint més anuncis que certeses. La pregunta política continua intacta. Això ho està notant la gent? La resposta és que no, perquè la gent no viu dins un pla de trenta-nou actuacions. La gent ja sap que la crisi ve de lluny. Ja sap que no estem contents. Ja sap que hi ha hagut desinversió. Ja sap que Rodalies necessita reformes profundes, que les obres són necessàries. Tot això ja ho sap, però el que vol saber és una altra cosa. On és el canvi d'escala, on és el punt d'inflexió i on està la diferència entre el que el Govern anuncia i el que es diu cada matí a les andanes.

Vostès van anunciar que tindrien les peticions d'aquesta cambra d'un Acord nacional per Rodalies, però si encara no hi ha convocatòria clara, ni calendari, ni seguiment estable, el risc és evident, que allò que es va presentar com un punt d'inflexió acabi sent només una declaració d'intencions. Per això li reclamem tres coses molt bàsiques: data per convocar l'acord nacional, calendari per saber què es farà i quan, i rendició de comptes perquè aquest Parlament i la ciutadania puguin comprovar si els compromisos es compleixen.

I també li demanem una cosa molt simple: menys relat i més indicadors concrets, perquè ens la juguem en la confiança en les institucions, i la confiança no es proclama, la confiança es mereix. I a Rodalies la confiança es mereix amb trens que funcionin i informació que arribi i compromisos que es compleixin.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, diputat. A la petició concreta: efectivament, tenim pendent posar data a aquest grup de treball, acord nacional, pacte ferroviari, com en vulguem dir. Estem treballant en la composició de la mesa tècnica per tal de que ens puguin acompanyar també en aquest treball. Per tant, properament es convocarà, amb aquesta mesa tècnica, el grup del pacte nacional ferroviari, per dir-ne algun nom.

I vostè em deia «punts d'inflexió». Miri, en aquests moments estem finalitzant la normalització després de, efectivament, una manca de manteniment i una desinversió acumulada al llarg dels anys, que els usuaris també saben que tan cert és que estem treballant per revertir-la com que això no es solucionarà, lamentablement, d'avui per demà. El que sí podem assegurar als usuaris, i a vostès, és un esforç constant i una millora continuada perquè finalment puguem tenir un servei de Rodalies a Catalunya digne, excel·lent per als catalans i catalanes.

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta és sobre el futur de la llengua.

Pregunta al Govern sobre el futur de la llengua

310-00402/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Conseller, abans-d'ahir acomiadàvem la Blanca Serra i ho fèiem convençudes que el seu llegat és més vigent i més imprescindible que mai. «El català no és una opció; és la nostra manera de ser al món», ens diu la Blanca. L'escola és una defensa i alhora un impuls d'aquesta manera ha de ser al món. I la feina incansable dels professionals que la sostenen és garantia de la seva continuïtat.

I per això, els atacs de l'espanyolisme a l'escola catalana són feroços. Hi ha una ofensiva judicial constant: totes les sentències del vint-i-cinc per cent, resolucions del TSJ tombant decrets, lleis esperant que el Constitucional dictamini. Però cap resposta política per part del Govern que protegeixi el model d'escola catalana. Cap missatge de protecció cap al professorat que vol exercir el seu dret a utilitzar el català en totes les situacions. Cap ofensiva –com s'ha atrevit a dir el president Illa– davant els atacs a la llengua i els atacs a la nostra manera de ser al món.

I això no és banal, té conseqüències: l'ús del català està en retrocés a les aules i ni l'alumnat ni una part important del professorat l'utilitzen com a llengua habitual d'aprenentatge i de comunicació. Pensen fer alguna cosa per revertir aquesta situació o continuaran deixant els centres educatius sols davant dels tribunals?

A més a més, vostès que posen tot el pes de la política lingüística en l'aprenentatge i no en l'ús, com expliquen que a l'examen del C2 del Consorci de Normalització Lingüística s'hagi fet servir una metodologia que permet corregir l'examen després de la pausa, que compromet els resultats i l'esforç dels estudiants i que deslegitima el resultat de les proves?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. El compromís del Govern amb el model lingüístic educatiu català és ferm i inequívoc, de fet, tal com hem demostrat amb la presentació sistemàtica de recursos, ja sigui de cassació, ja sigui de reposició, a les sentències i interlocutòries que l'afectaven.

De fet, no només volem defensar el model, sinó que el que volem és reforçar-lo al màxim possible. Ara bé, creiem que l'arquitectura normativa actual ens permetrà anar resolent els problemes que vostè ha esmentat i que s'han acumulat al llarg de molts i molts i molts anys d'inactivitat en aquest sentit.

Pel que fa a les proves del consorci, senzillament apuntar que la informació que s'ha fet pública no és correcta, bàsicament perquè la metodologia d'avaluació de les proves no permetia copiar perquè el que s'estava avaluant eren textos creatius, cas en què no és possible copiar.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

La metodologia permetia corregir després de la pausa; una pausa en què els examinands tenien els mateixos documents que al principi i que podien corregir-los. Per tant, espero que em torni a contestar la pregunta.

I quan vostè m'ha dit que hi ha un compromís per part del Govern, «compromís» no és «acció». I precisament per això la CUP no ens vam adherir al pacte nacional per la llengua, per aquesta inacció del Govern davant l'ofensiva dels tribunals espanyols.

Nosaltres hem posat damunt de la taula una proposició de llei que no fa grans declaracions, però sí que fa mesures concretes: garantir l'ús del català als centres educatius, protegir els drets lingüístics de tot l'alumnat i donar seguretat jurídica al professorat per aplicar la immersió. Però vostès s'han alineat amb la mateixa dreta i extrema dreta espanyolistes que ens estan atacant, i ni tan sols han permès el debat d'aquesta llei. Què els preocupa d'aquest text?

El president

Si li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

D'entrada, corregir-la, els alumnes no tenien..., els candidats no tenien els mateixos materials, perquè tots els materials sobre els quals s'havia de basar el treball no es van donar. I això..., vaja, ja l'hi explicaré.

En tot cas, deixi'm anar directament a l'altre tema, el de la proposició de llei. Miri, jo no vull posar en dubte la seva bona voluntat i la bona voluntat del seu grup a l'hora de defensar l'escola catalana. Però li diré ràpidament: la seva proposta estava plena de problemes tècnics.

En primer lloc, des del punt de vista de tècnica legislativa, bona part d'aquesta llei hauria hagut de ser vehiculada com un reglament.

Des d'un punt de vista didàctic i pedagògic, pateix una centralització excessiva, i això implicaria, per exemple, dificultats per dur a terme programes d'immersió específics en contextos diferents.

Des del punt de vista operatiu, atribueix a l'Agència Catalana d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació unes funcions que no pot dur a terme perquè no és una agència censal.

I, sobretot, des del punt de vista legal –i això per nosaltres és definitiu–, pretén derogar la Llei 8/2022, que és la que va convertir en obsoleta la sentència del vint-i-cinc per cent i la que ha de permetre garantir la constitucionalitat del model.

De fet, si haguéssim volgut presentar vostès una opció de consens, hauríem parlat d'aquesta llei abans de presentar...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre les polítiques en matèria de seguretat

310-00407/15

La següent pregunta és sobre les polítiques en matèria de seguretat. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Laia Cañigueral i Olivé.

Laia Cañigueral Olivé

Gràcies, president. Consellera Parlon, al desembre del 2024 varen celebrar una junta de seguretat on es varen deixar perdre les competències exclusives que havien d'assumir els Mossos d'Esquadra en ports i aeroports. I dic «es varen deixar perdre», perquè ja estaven negociades per la Junta de Seguretat prevista per al març del 2024 i que es va ajornar a causa de les eleccions.

Paral·lelament, el Govern basc també va haver d'ajornar la Junta de Seguretat a causa de les eleccions basques, però la diferència és que a la següent Junta de Seguretat sí que varen acabar la feina, i des del febrer, des d'aquest febrer, ells ja estan exercint les competències plenes. En canvi, el seu Govern, en comptes de rematar la feina que havia fet el Govern republicà i el conseller Elena i tot el seu equip, van decidir renunciar-hi.

El Govern va rectificar i, de fet, el mateix president del Govern es va comprometre amb aquest Parlament i amb la ciutadania de Catalunya a fer una nova junta de seguretat a principis del 2025 per signar el traspàs de les competències, tal com demanàvem des d'Esquerra.

President, consellera, els informo que avui som 15 d'abril del 2026 i aquestes competències encara no han arribat. Quina data tenen prevista per fer la nova Junta de Seguretat?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Diputada, des del Govern de la Generalitat de Catalunya, com bé ha dit en la seva intervenció, té la pròpia paraula del President de la Generalitat i d'aquesta consellera que el Cos de Mossos d'Esquadra cada cop assumeixi més competències com a policia integral de Catalunya que és. Per tant, primera consideració: agrair la feina que va fer el seu Govern perquè això fos una de les opcions en les quals el Govern actual treballa.

No hem deixat de fer feina durant tot aquest període. De fet, com bé sap, per poder assumir aquestes competències sense tenir algunes de les dificultats que s'ha trobat

l'Ertzaintza quan les va assumir, necessitem tenir més plantilla de mossos d'esquadra. En aquesta línia, hem treballat; també amb la complicitat del Departament d'Economia i de Presidència, amb la Comissió Mixta amb l'Estat, per arribar a aquests 25.000, amb les dues promocions que ja han sortit el 2025 i el 2026 per assumir aquestes competències: més de 1.500 mossos el 2025; 1.600 ara, que sortirà la nova convocatòria. I millorant les condicions de l'escola, de l'escola de policies, per no perdre qualitat.

I, per tant, estem treballant en la línia que el seu Govern va marcar, perquè volem una policia de Catalunya, el Cos de Mossos d'Esquadra, amb més competències, però també per exercir-les amb la màxima diligència i eficàcia.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laia Cañigueral i Olivé.

Laia Cañigueral Olivé

Miri, consellera, a Esquerra Republicana vàrem ser molt clars en aquell moment, com ho som sempre –i no ens mourem ni un mil·límetre–: les competències de ports i aeroports són una peça clau i estratègica per a la seguretat i l'ambició nacional del nostre país. Comencin a concretar. Quan a Esquerra parlem d'«ambició nacional», d'«avançar en sobirania», també parlem en l'àmbit de la seguretat.

Lluny d'aconseguir noves competències, en els últims mesos hem patit un retrocés. I estem preocupats, perquè veiem un procés d'espanyolització en la gestió de la seguretat i de les emergències a Catalunya.

Consellera, defensin els cossos de seguretat i emergència catalans, defensin el país i plantin cara al Govern espanyol; facin els deures i compleixin el compromís del president.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Diputada, ambició nacional, tota, i sobretot ambició nacional en l'àmbit de la seguretat per reduir la delinqüència, que és el nostre objectiu principal.

Li he dit que no havíem deixat de fer els deures i ara li donaré alguna dada important: tenim més mossos a dia d'avui treballant en seguretat ciutadana a l'aeroport i amb complicitat de l'estament judicial. Sense anar més lluny, al jutjat del Prat hem aconseguit seixanta-set ordres d'allunyament abans d'aprovar la llei de multireincidència promoguda pel Grup de Junts al Congrés, i hem aconseguit baixar un vuitanta-dos per cent els delictes a l'aeroport, a l'aeroport de Barcelona. Per tant, això és tenir competències en seguretat i treballar i no renunciar a ampliar-les en la propera Junta de Seguretat que se celebrarà aquí.

Però vull posar un exemple important abans d'acabar –i espero tenir temps–: tampoc renunciarem a la bona coordinació entre els diferents cossos i forces de seguretat que treballen a Catalunya. Posaré l'exemple del 2014, la Nada Itrab, una nena catalana que va ser segrestada a la selva de Bolívia, va tornar a Catalunya gràcies a la bona coordinació de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional i els Mossos d'Esquadra. I nosaltres no farem un enfrontament de competències.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la necessitat d'un model assistencial integral en l'atenció a l'ictus

310-00408/15

La següent pregunta és sobre la necessitat d'un model assistencial integral en l'atenció a l'ictus. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. En primer lloc, voldria enviar una abraçada a la consellera Olga Pané i desitjar-li una ràpida i plena recuperació. I també expressar –com ja s'ha fet– que ens alegrem molt, d'acord?, de tornar a tenir avui la consellera Niubó al Ple del Parlament.

Conseller, conseller Dalmau –li toquen tots els papers de l'auca últimament–, Catalunya ha construït al llarg dels anys un model de referència en l'atenció a l'ictus, articulat a través del codi ictus Catalunya, que ha salvat moltes vides i ha reduït de manera significativa les seqüeles associades a aquesta malaltia, on el temps importa.

En aquest marc, el Departament de Salut ha anunciat que els hospitals Joan XXIII, de Tarragona, i Arnau de Vilanova, de Lleida, oferiran el servei de trombectomia mecànica per tractar ictus isquèmics greus dotze hores al dia tots els dies de la setmana. A Tarragona aquest desplegament es farà efectiu a partir de l'abril i a Lleida a partir del juny. L'objectiu, segons han dit, és avançar progressivament cap a una cobertura de vint-i-quatre hores a tots dos territoris en el darrer quadrimestre de 2027. Aquesta ampliació de dotze hores és, sens dubte, un pas endavant que cal posar en valor. Però també és cert que en matèria d'ictus cada minut compta. I ens preguntem què passa a partir de les vuit de la tarda.

Darrere de cada decisió hi ha persones, persones com el doctor Bové, que ho ha viscut en primera persona. Ell explica que va patir un ictus de matinada a Altafulla i que en el trajecte fins a Bellvitge va perdre un trenta-cinc per cent del cervell viable – un trenta-cinc per cent. Perquè, com dèiem, en un ictus cerebral cada minut que passa és teixit cerebral que es perd.

En aquests casos, el temps ho és tot i sovint les conseqüències depenen de la rapidesa d'accés al tractament adequat. L'impacte d'un ictus no pot dependre del codi postal. Per això, tot i valorar els avenços tant a Tarragona com a Lleida d'ampliar fins a dotze hores, creiem que no podem esperar fins a finals del 2027 per disposar del vint-i-quatre/set, perquè els ciutadans i ciutadanes d'aquest territori no podem dependre del rellotge quan es tracta de vida, autonomia i qualitat de vida.

Per això li formulo la següent pregunta: el Govern preveu avançar en el desplegament del servei de trombectomia mecànica amb cobertura vint-i-quatre hores al dia, set dies a la setmana als hospitals Joan XXIII, de Tarragona, i Arnau de Vilanova, de Lleida, més enllà del calendari anunciat a finals del 2027?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada. Aprofito també per enviar-li una abraçada a la consellera Pané, que a més ens assegura que ens està veient i vigilant avui, seguint aquest Ple en directe.

Per contestar algunes de les qüestions que tenen a veure en la planificació del codi ictus en el conjunt del país. Ho ha dit vostè i, a més, li agraeixo el to de la seva intervenció, el codi ictus al conjunt del país és un model d'èxit. És un model d'èxit, que contempla diferents tractaments per poder abordar el tractament de l'ictus a casa nostra. És tan un model d'èxit que el venen a copiar la resta de regions i la resta de països europeus, perquè s'ha demostrat que és un model que garanteix bons resultats des d'un punt de vista de la supervivència i de poca mortalitat, i a més d'una baixa incidència en l'àmbit de la discapacitat.

Sí que és veritat, sí que és veritat que del conjunt de tractaments que posem en pràctica per poder donar cobertura en el servei d'ictus. Saben que un, la trombòlisi endovenosa, el tractament mèdic agut, un d'ells és la trombectomia mecànica, que representa només un tretze per cent dels casos, per sort, que representa només un tretze per cent dels casos del conjunt del país, noranta-tres concretament a Tarragona. I és aquest Govern, ho repeteixo, és aquest Govern el que està ampliant el servei de trombectomia mecànica al conjunt del país, perquè no existia i perquè l'equitat no és fer-ho a tots els territoris. És fer-ho en tots els territoris en les mateixes condicions de seguretat. Aquest és el repte que nosaltres tenim. I vostès van fer un pas important l'any 2019, que no va permetre poder avançar en el vint-i-quatre/set, tampoc en el dotze/set. Saben que ara mateix, a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona i a l'Arnau de Vilanova, el servei que s'està prestant és de cinc dies a la setmana en dotze hores. El que anem a fer és ampliar els caps de setmana. Els caps de setmana ja han estat ampliat a l'Hospital de Tarragona. S'ampliaran en el mes de juny en l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida i el nostre objectiu és ampliar el vint-i-quatre/set al més ràpid possible tan bon punt tinguem els professionals.

Per què no tenim els professionals? Primer, perquè de neuroradiòlegs intensivistes n'hi ha pocs. Tarden divuit mesos a poder ser acreditats per la societat estatal, que és la que els acredita, perquè per a poder practicar aquestes condicions en condicions de seguretat n'han de fer més de cent casos complexes. Cada metge que s'ha de formar necessita haver fet més de cent casos complexes. Mirin, a Tarragona, en tot l'any, noranta-tres.

I, per tant, el nostre objectiu és que tan bon punt haguem pogut avançar en la seva acreditació, tant bon punt hàgim pogut tenir en les mateixes condicions de seguretat avançar al més ràpidament possible en el vint-i-quatre a Tarragona i a l'Arnau de Vilanova de Lleida i, si podem, també a Tortosa.

El president

En nom de la Mesa i de la cambra, també m'adhereixo a la intervenció que ha fet la diputada Raquel Sans, expressant el desig d'una ràpida recuperació per a la consellera Pané.

Pregunta al Govern sobre la situació de l'educació

310-00404/15

La següent pregunta és sobre la situació de l'educació i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, president. Benvinguda de nou, consellera Niubó. Des de Junts per Catalunya, celebrem sincerament la seva recuperació. Sabem que ha sigut un període difícil i ens alegra molt tenir-la aquí.

Consellera, vostè sap que aquests mesos hi ha hagut manifestacions contra les decisions del seu departament i algunes molt nombroses i n'hi haurà més. Si vostè no s'asseu a dialogar de debò amb la comunitat educativa, aquesta primavera serà molt llarga. I no ho diem Junts: amenacen els sindicats, amenacen les direccions, ho diu el professorat que envia butlletins a les famílies per rebatre el relat del seu propi departament. Quan els mestres han de contrarestar per correu electrònic la propaganda del Govern és que alguna cosa ha fallat greument. Quan els

professionals perden la confiança en el departament que hauria de defensar-los, el sistema s'esquerda.

Els directors de centres públics de Barcelona amenacen també amb la dimissió en bloc si no es fan enrere en el pacte. Clam Educatiu demana que es derogui la resolució del mes de març, que buida de contingut la LEC i també el decret de plantilles. El conflicte s'estén. La situació continua sent greu, consellera. Els 500 milions anuals pactats amb Comissions Obreres i UGT queden molt lluny dels 6.400 milions que caldrien per arribar al sis per cent del PIB que exigeix la LEC. L'augment salarial del trenta per cent és una recuperació parcial no blindada, que depèn dels pressupostos i ja veiem la incapacitat d'aquest Govern per poder aprovar-los. Les ràtios continuen sent inassumibles. La burocràcia ofega el professorat i els recursos per a l'escola inclusiva –tècnics d'integració social, vetlladores i personal sanitari– continuen sent insuficients.

Per tot això, consellera, la pregunta és molt clara: Està vostè disposada a obrir un diàleg real, no de façana ni propagandístic, amb tota la comunitat educativa? L'educació s'ho mereix i el nostre país ho necessita. Consellera, si us plau, rectifiqui.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Ara sí? Gràcies. Gràcies de nou, president. Gràcies, diputada, també pels seus bons desitjos. Aquí en Educació passa, ho dic perquè, a vegades, tenim la sensació que hi ha descripcions bastant apocalíptiques de la situació del sistema educatiu, que no contribueixen precisament ni al crèdit ni al prestigi d'aquest sistema. No ho dic per vostè, però és veritat que són veus que s'acostumen a sentir. I en aquest sentit penso que seré la primera en reconèixer que el sistema educatiu necessita o encara té recorregut de millora, però també li he de reconèixer que estem fent passos de gegant per reforçar i per enfortir aquest sistema.

Vostè mateix ha parlat d'aquest acord. Aquest acord, que s'ha tancat fa poques setmanes amb dos sindicats, amb UGT i Comissions Obreres, i que ha de reconèixer

també que és un acord que no té precedents perquè no es limita, no es limita a una mesura laboral concreta com podia haver estat, per exemple, la reducció d'una hora lectiva. Aborda qüestions estructurals del sistema, que va molt més enllà de les retribucions. Efectivament, hi ha un increment molt important de més del trenta per cent del complement específic per al conjunt de docents i personal d'atenció educativa. Però és que es parla de reforçar l'atenció a l'alumnat amb necessitats de suport. Es parla de reduir progressivament les ràtios. Es parla d'enfortir aquesta autoritat docent i es parla de reduir càrrega burocràtica que, com saben, resta molt de temps per fer la feina realment important, que és aquesta d'enfortir i millorar cada dia aquest projecte educatiu.

I paral·lelament, també en l'àmbit dels centres del Servei d'Educació de Catalunya, reforçant plantilles que no s'havien tocat des de l'any 96. Miri, la quantitat de governs que podien haver-ho fet i no ho han fet. Doncs s'enforteixen les plantilles. Es reforça també el finançament per a aquell alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu a la concertada. I, a més a més, anem a reforçar aquells centres més vulnerables.

Amb tot això també hem tingut, efectivament, li he de traslladar, algunes direccions, algunes direccions ens han traslladat dificultats perquè pensen que en el tema de les perfilades poden perdre qualitat del seu sistema..., del seu projecte educatiu. Demà mateix ens veurem amb la Junta. De fet, estem tenint converses sovint. Aquests dies hem tingut i, de fet, cada trimestre tenim una ronda amb tots els agents de la comunitat educativa per parlar-ne. I estem parlant, perquè en aquest equilibri entre l'autonomia de centres, que no es perd, i la transparència dels processos, aquesta voluntat de guanyar estabilitat de plantilles i alinear els perfils amb les necessitats del sistema, doncs, no hi perdin tampoc les direccions. Aquesta és la voluntat de seguir dialogant amb tothom i, sobretot, de desplegar aquest acord, perquè entenem que és un acord molt important, molt rellevant, sense precedents, i que en sortirà guanyant, doncs, l'educació d'aquest país.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Doncs, consellera, si és tan bo aquest acord, per què el sindicat majoritari no l'accepta?

El president

Té quatre segons per respondre, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé, com li deia, diàleg el que calgui, però el que toca és desplegar aquest gran acord.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el suport a la petita i mitjana empresa.

Pregunta al Govern sobre el suport a la petita i mitjana empresa

310-00405/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Conseller Sàmper, pensa fer alguna cosa per evitar l'increment de 135 euros de quota als autònoms societaris i col·laboradors familiars que impulsa el govern Sánchez?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Farem moltes coses en benefici dels autònoms.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Conseller, sona «Parole, parole, parole». Aquest és el problema d'avui dels autònoms. I és un problema greu perquè afecta més de 200.000 autònoms a Catalunya. El setanta per cent són dones, molt joves, i veuen que no els hi surt a compte treballar al negoci familiar. I sobretot, afecta a l'entorn rural. Conseller, sap que dos de cada tres autònoms a Catalunya guanyen menys que el salari mínim interprofessional? Cent trenta-cinc euros al mes és més del deu per cent del que estan guanyant.

Fa uns mesos, el govern espanyol ja va intentar incrementar la quota als autònoms fins a 200 euros mensuals. Sap qui ho va aturar això? Els set diputats a Madrid. On eren els dinou diputats del PSC a Madrid? Per què no van fer res per aturar-ho? Faran alguna cosa ara per aturar-ho? Vostè ha parlat amb el ministre de torn? Em dirà: «No tinc competències. És clar que no té competències, però és competent –o hauria de ser competent– per dir que ja n'hi ha prou a l'Estat espanyol de «matxacar» amb impostos els autònoms i esperem que vostè faci alguna cosa en aquesta línia.

Fa setmanes, Junts per Catalunya vam aconseguir eliminar l'IVA dels autònoms que guanyen menys de 85.000 euros. I ara sembla que l'Estat busca com compensar aquesta reducció i Junts no ho permetrem. No permetrem que es torni a incrementar els impostos a la gent que aixeca el país cada dia. Perquè tots aquests increments de quotes, aquesta voracitat fiscal del tripartit d'aquí i a Madrid, no fa que millorin els serveis. Els catalans hem pagat els darrers tres anys un vint-i-cinc per cent més d'impostos. A l'Estat, en set anys paguem un cinquanta-nou per cent més d'impostos, molt més que l'increment salarial. I cada vegada els catalans paguem més impostos, però els serveis no només no milloren, sinó que empitjoren. I la gent n'està farta. Els autònoms estan farts. Els treballadors n'estan farts. Els pensionistes n'estan farts. Tothom n'està fart. O és que els serveis de ferrocarril funcionen millor ara que abans? Pitjor. O és que la sanitat funciona millor? Està col·lapsada. I l'habitatge? Cada cop més inaccessible. I l'educació? Cada cop més conflictiva. I els nens ja no poden ni anar de colònies amb les escoles.

Per cert, conseller, el sector del lleure està molt amoïnada. Farà alguna cosa per ajudar-lo? Perquè hi ha milers de famílies que depenen del lleure escolar. O em dirà que tampoc té competències?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Quan la consellera Niubó ha parlat de les descripcions apocalíptiques, jo he pensat en vostè, perquè si hi ha un diputat amb una capacitat per descriure una realitat que no s'ajusta a la que és realment és el senyor Joan Canadell. Miri, de les «paroles, paroles, paroles» que diu vostè, jo li diré unes quantes dades que són reals. Autònoms, Tu més u, 14 milions d'euros per empresaris autònoms que no tenen persones per contractar i que les poden contractar per créixer. Consolida't, assessorament per digitalitzar, millorar la gestió i per començar a créixer també en el negoci empresarial. Ajuda als joves autònoms, també 14 milions d'euros. En total, uns 30 milions d'euros amb la voluntat de generar oportunitats i de consolidar el treball territorialment. I noves línies també d'ajuda a empresaris autònoms, per exemple, en els terrenys afectats per la transició nuclear. Que vostè això mai ho diu.

Miri, demà és el dia de l'emprenedoria i, com que és el dia de l'emprenedoria, vull fer públic que estem dissenyant un pla estratègic de suport al treball autònom. També vull dir que ahir es va posar en funcionament un sistema per explicar..., uns cicles per explicar totes les ajudes que fa el Govern de la Generalitat, totes les ajudes que es fan i hi van acudir més de tres-cents empresaris. I tot això, tot aquest món apocalíptic que vostè descriu, en el marc d'un teixit empresarial català que funciona. L'any passat, una creació de 24.500 empreses. Aquest any, des del mes de gener fins al mes de març, 4.700 empreses noves.

Li dic més coses. L'any passat, 39.000 expedients que vam acompanyar. Vam impulsar 23.000 ajudes directes i vam mobilitzar 2.500 milions d'inversió privada. Dades d'ocupació, les millors de fa gairebé vint anys. Per cert, no ha dit vostè que hem tornat a passar a Madrid amb afiliació a la Seguretat Social. Quan va ser al revés, ho va reiterar per activa i per passiva.

Miri, també deia el senyor Espadaler, que espera rigor de les intervencions parlamentàries. És el que jo espero de vostè. Vostè ara quan faci el seu vídeo –per

cert, que m'agraden molt els que fa– faci'l amb la mateixa forma, però posi les meves dades, que són veritat.

El president

I l'última pregunta és sobre el paper de Catalunya al món.

Pregunta al Govern sobre el paper de Catalunya al món

310-00406/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmasas i Thió.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, president.

Conseller, li sembla que la política exterior de Catalunya ha de ser la mateixa que la política exterior espanyola?

Gràcies.

El president

Per respondre... *(Aplaudiments.)* Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Miri, diputat... Bon dia, diputat Dalmasas.

Miri, nosaltres no ens movem a cop de titular ni intentem confondre els ciutadans. Nosaltres intentem fer una política internacional seriosa. Ambiciosa, també. I en aquests moments, fer una política internacional seriosa des de Catalunya vol dir estar a favor de la pau, dels drets humans, de la cooperació internacional, de la diplomàcia econòmica, i això és el que estem impulsant. Justament avui, el conseller Duch no pot contestar aquesta pregunta perquè està a Califòrnia fent aliances importants, que és el que li toca fer a Catalunya. Catalunya vol ser una part important, òbviament, de les aliances i del seu paper al món des del punt de vista econòmic. Ho està fent des de fa molt temps. Saben vostès que el president de la Generalitat té una agenda internacional intensa. Hem estat a la Xina, hem estat al Japó i diferents consellers en

diferents territoris, perquè el que és important és que nosaltres tinguem presència al món, tinguem una presència enfocant quins són els nostres interessos, que és donar oportunitats a les empreses, a la nostra economia, també al nostre coneixement, i això és el que estem fent des de Catalunya. Però també volem formar part de la resposta europea. I en aquest sentit, crec que també estem treballant intensament des de diferents fronts. L'altre dia ens visitava el vicepresident executiu de la Comissió Europea, Stéphane Séjourné, justament treballant amb el conseller Sàmper i amb el conseller Duch en totes les aliances estratègiques que calen en l'àmbit de la indústria i el paper que té Catalunya i ha de tenir Catalunya en la indústria a Europa. Per tant, la nostra posició al món és clara, ambiciosa, però rigorosa, amb propostes i amb aliances estratègiques importants.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmales i Thió.

Francesc de Dalmales i Thió

Sí, ho sabem, consellera. El conseller Duch ara mateix es troba amb el cònsol espanyol, tot un èxit de la diplomàcia del Govern de Catalunya, a Califòrnia. *(Aplaudiments.)*

En tot cas, consellera, suposo que si jo li dic «Catalunya ha de ser una veu al món i que també el món necessita la veu de Catalunya», potser em farà un somriure burleta, però sap què passa? Que a Catalunya fa deu segles, quan a Europa només hi havia el llenguatge de la violència, nosaltres ja teníem diàleg i acords a través de les assemblees de pau i treva. I deu segles després, quan semblava impossible que a l'Europa occidental hi hagués revolucions democràtiques, en vam protagonitzar una i la vam guanyar, que només va poder ser aturada per un estat demofòbic que es va dedicar a robar vots i a atonyinar votants. I entre aquests, un i l'altre, deu segles de nació, deu segles de Catalunya. Això és el que representeu, Govern del president Salvador Illa.

Ens voleu dir on és ara l'acció exterior de Catalunya que va posar en marxa el president Puigdemont? Perquè, consellera, entre la deriva de Trump i la recepta

antidemocràtica de la Xina o de Rússia, hi ha una tercera via que es diu Europa. I és en aquesta via on volem ser. I no hi som perquè l'heu silenciada i diluïda en l'espanyolitat del govern Sánchez. Els nostres aliats no són Turquia o la Xina, com és el cas d'Espanya, sinó que Catalunya ha sabut construir durant anys una veu pròpia fonamentada en la recerca del progrés i del benestar, el respecte als drets civils i polítics i la defensa dels principis democràtics essencials, que són el fonament de l'Europa que cal defensar i preservar.

Per això, consellera, algunes preguntes: Catalunya practica una bona diplomàcia econòmica i comercial, coherent amb el nostre model productiu? Atraiem inversions en sectors estratègics i de valor creixent? O van totes a Espanya? Catalunya té orientada una diplomàcia en el camp tecnològic? O la delega? Existeix una diplomàcia cultural de Catalunya? Seleccions catalanes: se'n recorda, consellera? Existeix una diplomàcia esportiva de Catalunya? Hi ha una diplomàcia política que expliqui la dimensió nacional de Catalunya com a nació europea compromesa amb la democràcia i amb el projecte comú europeu?

Acabo amb dues frases, consellera. El nostre món és el món, no és Espanya. Perquè Catalunya ve de lluny i ha d'anar molt més lluny encara.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...amb la nostra voluntat de ser al món, amb la nostra voluntat d'establir aliances estratègiques amb altres països. Vostè parla d'exportacions, de que Catalunya estigui oberta al món. Doncs miri, a Catalunya, 100.000 milions d'euros en exportacions. Som el primer territori espanyol en exportacions. També el primer en inversions estrangeres. També el primer en captació de recursos per a la recerca i la innovació. Per tant, sí, estem al capdavant de moltes de les xifres que crec que ens posen en el món. Però, a part, estem fent esdeveniments i estem portant la cultura arreu del món: una exposició de Miró al Japó, també l'Orfeó Català, que va estar a Los Angeles... Però ara, esdeveniments tan

importants des del punt de vista internacional com serà el *tour* de França o aquest agermanament que avui presenta el conseller d'Esports amb el torneig Conde de Godó. La visita del papa o la cimera que està passant a Barcelona entre el Brasil i Espanya. Per tant, escolti'm, és clara la nostra posició en el món, sempre formant part d'Europa, perquè volem ser grans aliats...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

I gran resposta en aquest sentit.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Decret llei 2/2026, de 19 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2026

203-00031/15

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 2/2026, de 19 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2026.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera d'Economia i Finances, l'honorable senyora Alicia Romero Llano.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Bon dia, president. Consellers i conselleres, diputats i diputades... Avui em toca defensar el Decret llei 2/2026, de 19 de març, un suplement de crèdit de prop de 6.000 milions d'euros que ens ha de permetre el normal funcionament de l'administració de la Generalitat.

Saben vostès, com diu la llei de finances públiques, que si no hi ha un pressupost aprovat a 1 de gener i, per tant, en vigor, cal establir una pròrroga pressupostària, que

es fa de manera automàtica malgrat el decret llei que vam convalidar aquí, per establir els elements des del punt de vista financer i els avals pertinents per poder desenvolupar, sobretot les nostres entitats, la seva activitat, però a banda d'això, la llei també permet que si hi han més recursos, es puguin incorporar a través de suplementos de crèdit i mantenir aquest normal funcionament de l'administració.

Això és el que fem amb aquest decret llei. Són gairebé 6.000 milions d'euros amb aquest objectiu i que podríem dividir en dos grans blocs. És a dir, aquests 6.000 milions d'euros s'incorporen gràcies als majors ingressos, que venen en gran part del model de finançament i de majors ingressos degut a la bona marxa de l'economia. Pensen que el que hem prorrogat són els crèdits de l'any 23 i, per tant, insuficients per poder fer front a les necessitats i a les obligacions que té la Generalitat de Catalunya per a aquest 2026. Gràcies a aquesta bona marxa de l'economia, amb més ingressos, gràcies a la millora del model de finançament, arribaran més recursos i és per això que podem incorporar aquests 5.988 milions d'euros a través d'aquest suplement de crèdit.

Què han de permetre aquests recursos a la Generalitat de Catalunya? Doncs bé, han de permetre fer front als increments retributius del capítol 1, és a dir, del personal de la Generalitat. En aquests anys hi han hagut increments retributius que pugem, augmenten en una xifra, i m'agrada dir-la perquè en siguem conscients, a vegades, quan parlem de posar un número a la realitat, que són 3.400 milions d'euros que suposen aquests increments retributius del personal de la Generalitat de Catalunya. També els complements de productivitat o el desplegament de cossos operatius o, per exemple, les tarifes dels serveis socials o també la millora de la retribució a les universitats públiques. Per tant, fer front, en aquest cas, al capítol 1 als augments de les retribucions que cal, evidentment, per obligació de la Generalitat, assumir. Aquesta és la primera i molt important. Capítol 1, 3.430 milions d'euros que ens suposa per a l'any 26.

El segon són tots aquells creixements de despesa compromesos i que són tendencials. Com es poden vostès imaginar, hi ha molta despesa que d'un any a l'altre va augmentant. Amb els crèdits prorrogats del 23, necessitem incorporar més recursos per fer-hi front. I això és, per exemple, la despesa farmacèutica, la despesa

en dependència, els concerts sanitaris, els recursos per als centres educatius, els ajuts al lloguer, que ara fa poc es publicaven amb una nova convocatòria. També els recursos per al món local, molt important. Pensin que el Fons de Cooperació Local, el que s'ha prorrogat, és el del 23. Volem que amb aquest suplement puguin rebre els recursos que els hi pertocarien l'any 2026. També els recursos per municipis rurals, per exemple, i l'Aran, entre d'altres. Per tant, fer front a la despesa tendencial que tenim degut al pas del temps i, evidentment, de l'augment dels nostres contractes.

I després hi ha un altre bloc, que és el que fa referència a les despeses vinculades als compromisos plurianuals, i això són compromisos que ja s'havien assumit i que cal actualitzar. Per exemple, el Pla de barris, compres d'habitatges, la bonificació del transport públic i elements, per exemple, de manteniment ordinari.

Per tant, el que fem amb aquest suplement de crèdit és permetre el normal funcionament de l'administració, poder atendre les nostres obligacions com a administració pública pel que fa a les despeses de personal, molt important. Dos: aquells creixements tendencials dels contractes de les obligacions que tenim. He dit, per exemple, despesa farmacèutica. I el tercer bloc: fer front als nostres compromisos plurianuals per poder seguir avançant, per exemple, amb el Pla de barris o amb la bonificació del transport públic que vam acordar, en aquest cas, amb el Grup Parlamentari dels Comuns.

Per tant, tres grans blocs que conformen aquestes necessitats i obligacions que tenim, que hi podem fer front gràcies a uns ingressos que augmenten i que, per tant, ens permet incorporar en aquest decret de suplement de crèdit aquests prop de 6.000 milions d'euros. Evidentment, saben vostès que estem treballant en un nou pressupost que esperem que arribi aviat a aquesta cambra i, per tant, ja puguem atendre no només les obligacions, sinó també els reptes que té el nostre país en molts àmbits, com l'habitatge o el canvi climàtic. Però, en tot cas, aquest suplement dona resposta a aquestes necessitats, a aquestes obligacions i a aquest normal funcionament de l'administració.

Vull donar les gràcies, òbviament, als dos grups amb qui hem treballat aquest suplement de crèdit, amb qui portem, ja ho saben vostès, molt de temps treballant, amb qui hem acordat algunes de les mesures aquí que apareixen, com és el Grup

Parlamentari dels Comuns i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Com es poden imaginar, és molt necessari que s'aprovi aquest suplement de crèdit perquè puguem continuar funcionant de manera normal a l'administració de la Generalitat, esperant tenir, això sí, uns nous pressupostos per a aquest any 2026.

Moltíssimes gràcies i bon dia.

El president

A continuació, passem a la intervenció... (*L'orador estossega.*) Disculpin. Dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Segons va acordar la Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascun. En primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el seu portaveu, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Gràcies, president. Consellers i conselleres, diputades i diputats... Avui el Govern ens presenteu un decret llei de suplement de crèdit, que no és altra cosa que voler aprovar el pressupost per la porta del darrere. I ens hem de preguntar per què heu fracassat en l'intent d'aprovar el pressupost. Teniu un pacte d'investidura que diu coses com que no es tocarà a la baixa cap mena d'impost, ni tan sols es podrà ajustar al cost de la vida l'IRPF. I això no és culpa tant d'Esquerra Republicana i dels Comuns, sinó que ho heu signat vosaltres. Per tant, això ja impossibilita que pugueu trobar suports parlamentaris amb altres forces i, per tant, queda circumscrita la possibilitat de tenir un pressupost al tripartit.

Un tripartit que què és? És un desgavell, ho hem vist absolutament aquests darrers mesos. De fet, el president Illa és el primer president de la Generalitat de Catalunya moderna, dels darrers cinquanta anys, que ha hagut de retirar un pressupost que havia registrat aquí al Parlament de Catalunya. Hem sabut aquests dies també que no tindrem pressupostos ni per Sant Joan i, de fet, evidentment, tots ho tenim clar, els pressupostos no hi seran, en cap cas, fins després de les eleccions andaluses, i aquest és un símptoma més d'espanyolització d'aquest Govern socialista, perquè sobretot –sobretot– no perjudiquéssim Pedro Sánchez. Catalunya el que necessita és un Govern estable, un Govern fiable. I, en canvi, què tenim? Doncs mirin, el 2024,

pròrroga del pressupost, dos suplementes de crèdit d'Esquerra Republicana i un suplement de crèdit del Partit Socialista per valor de 2.000 milions d'euros. El 2025, tres suplementes de crèdit del Partit Socialista per un import de 4.000 milions d'euros.

I aquest 2026, de moment, ja, un suplement de crèdit per un import de 6.000 milions d'euros. En total, 12.000 milions d'euros de pressupost per la porta del darrere. Vostès, que eren el Partit Socialista, vostès, que eren els de la gestió. Estem ja al tercer exercici pressupostari en què tenim pròrroga de pressupost i suplement de crèdit. Pròrroga, suplement de crèdit. No és estrany que les seves sigles siguin PSC: pròrroga, suplement de crèdit; pròrroga, suplement de crèdit. Aquests són vostès, eh?

Què fan vostès? Vostè, consellera Romero, ho ha dit: «Per garantir el normal funcionament de l'Administració.» Home! El normal funcionament de l'Administració seria, en tot cas, que hi haguessin pressupostos, no pas que hi hagués pròrroga i suplement de crèdit, eh? Perquè el suplement de crèdit no permet que hi hagi noves inversions ni plurianualitats, quan resulta que el país ho necessita urgentment. En canvi, sí que permet que hi hagi –vostè n'ha parlat, del capítol 1– despeses de personal. Però permet també que hi hagi fons extraordinaris. I això què és? Doncs és major capacitat de despesa per a tots els departaments. Però resulta que sense cap mena de concreció –vostès no concreten en absolut en què s'ho volen gastar– i sense cap mena de control parlamentari, que és el més greu de tot, eh? Per tant, barra lliure absoluta del Departament d'Economia per gastar el que li sembli en els diferents departaments.

A més a més, presenten un altre decret llei, que és de mesures, en el qual el que vostès diuen és que apujaran el preu de l'aigua i apujaran el preu dels residus als ciutadans. Home, doncs permetin-me que des de Junts per Catalunya els hi recalquem i els hi recordem que així no es governa, de cap manera. No és estrany que vostès tinguin tothom emprenyat: els mestres, els metges, els pagesos, els pescadors, els usuaris de rodalies, els que ens estimem la llengua, els que busquen habitatge, els que reben alertes quan no les haurien de rebre, els que no reben alertes quan les haurien de rebre, tothom, tothom absolutament emprenyat. Per tant, nosaltres ja els hi avancem: el nostre vot serà que no, de cap manera. Així no es governa i, per tant, nosaltres no hi serem en cap cas.

I, en contraposició a això, què fa Junts per Catalunya davant d'aquest desgavell, davant d'aquesta injustícia? Nosaltres el que fem, i ho debatrem també en aquest mateix Ple, és la nostra proposició de llei per a la rebaixa fiscal, estar al costat de la gent. En la qual, què proposem? Doncs proposem eliminar l'impost de successions i, sobretot –sobretot–, rebaixar l'IRPF. Adequar aquest IRPF al cost de la vida, a la inflació. S'ha incrementat un trenta-set per cent des del 2023, i la meitat es deu només a la inflació, que vol dir que engreixa l'Administració i, en canvi, fa perdre diners a les butxaques dels ciutadans. Això no és ni de dretes ni d'esquerres; això és una qüestió purament de justícia. I, per tant, nosaltres, Junts per Catalunya, el que farem serà posar això al costat del seu desgavell, al costat de la seva negativa a rebaixar la pressió fiscal als catalans.

Què ens trobem? Doncs que ja hi tenim quatre esmenes a la totalitat: socialistes, Comuns, Esquerra i la CUP, tots en contra de que rebaixem els impostos als catalans. Per tant, malauradament, la nostra proposta durarà un ple. Aquest és la seva manera de fer política. Vostès, què fan vostès? Ofegar a impostos els ciutadans i administrar els recursos públics per la porta del darrere, sense cap mena de control parlamentari, tal com els convingui. Nosaltres, en canvi –acabo, president–, el que fem Junts per Catalunya és proposar i voler que es rebaixi la pressió fiscal als catalans i administrar els recursos públics amb total transparència. La tria és molt clara: Junts per Catalunya.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. No hi ha cap impost que no estigués apujat per vostès quan governaven. (*Aplaudiments.*) Diputats, diputades, consellera Romero, estem on vam dir que estaríem si no complien. Aquí estem, on no voldríem ni el Govern, segurament, ni Esquerra Republicana. Van aprovar uns pressupostos i, per primer cop, los han hagut de retirar, perquè els van aprovar sense pactar amb Esquerra, i vostès saben

perfectament que quaranta-dos diputats i diputades no són suficients per aprovar un pressupost. No van complir els acords, i nos han demanat que ignorem l'incompliment per facilitar nous acords. Fàcilment se podria interpretar com una desconsideració cap a naltros o cap a les regles bàsiques de la confiança política. Algú s'imagina que haguéssim ignorat el seu incompliment i, a més, encara haguéssim confiat a tornar a negociar per compromisos futurs? Qui ho fa, això? I qui ho pot demanar? Si els acords no es complixen, quin incentiu hi ha per seguir signant-ne de nous? El valor dels acords, en política, no rau només en la seua capacitat de desbloquejar situacions puntuals, sinó en la confiança que generen a mitjà i llarg termini. I saben que necessitem confiança per dotar d'estabilitat esta legislatura. Per tant, la virtut d'arribar a acords no es pot desvincular de la virtut de complir-los.

Dit això, des d'Esquerra Republicana sempre hem sigut clars: volem ser part de les solucions que necessita este país. La gent ja té prous problemes com perquè la classe política en genere més. Sempre vam dir que ajudaríem a posar els recursos econòmics necessaris perquè el país funcione. Si el Govern no volia que fos per la via del pressupost, podria ser per la via dels suplementes de crèdit, com ja havia passat el 24 i també el 2025: 2.100 milions el 24, en suplementes de crèdit; 4.000 milions el 25, i avui portem un suplement de crèdit de pràcticament 6.000 milions d'euros.

I, com vam dir al seu moment, Esquerra hi votarem a favor, evidentment, d'este suplement. I no ho fem per vostès, no ho fem pel Govern del PSC: ho fem pel país, ho fem per Catalunya. Aprovem un suplement de crèdit de pràcticament 6.000 milions perquè el país no pot quedar aturat. Però complisquen. Prou ja, no poden anar a cop de decret de crèdit. Esquerra aprovem el suplement de crèdit perquè els treballadors i treballadores públiques d'este país han de cobrar el que toca i perquè els serveis públics no poden comptar només amb les partides econòmiques del pressupost del 2023, l'últim aprovat; evidentment, s'ha d'actualitzar per poder fer front a totes les obligacions en data any 2026. Per tant, des d'Esquerra Republicana estem satisfets en habilitar partides econòmiques per fer front als increments salarials dels nostres treballadors públics, als increments del sistema de salut, als increments del sistema d'educació, als recursos per facilitar l'accés a l'habitatge, recursos per al transport, per al pla de barris, per facilitar la connectivitat de tots i cadascun dels nostres

municipis i molts altres aspectes que queden regulats i contemplats en partides econòmiques derivades d'este suplement de crèdit.

I és important per al país fer-ho ara, perquè les guerres que hi ha engegades pel món tenen, i encara en tindran més, un impacte important sobre l'activitat econòmica i sobre les llars, especialment les més vulnerables, i també es contempla en aquest suplement de crèdit. Per mitigar este impacte cal mobilitzar recursos, fer-ho ràpidament per desplegar mesures de contenció per compensar l'impacte dels increments del preu del gas, del petroli, de l'electricitat sobre les cadenes de valor de les nostres activitats productives. Per tant, disposem de 6.000 milions d'euros, amb un procediment, si m'ho permeten, inclús més ràpid que via aprovació d'un pressupost. I ho facilitem també perquè amb vostès hi estem treballant conjuntament guanys molt importants per al nostre país, per a la ciutadania, i estos guanys imprescindibles de sobirania són los que donen sentit a esta legislatura. Vostès, Govern del PSC, posen la gestió i Esquerra hi posarem l'ambició.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades, honorables consellers i conselleres. Avui, substanciem en aquest Ple el Decret llei 2/2026, de 19 de març, de concessió d'un suplement de crèdit de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, prorrogats per al 2026. Avui, 15 d'abril del 2026. Quina normalitat, no? Dos anys després, o quasi dos anys després de Govern de Salvador Illa, quina normalitat. Quina bona gestió, no? Aquest és el «Catalunya lidera»? Suposo que és: lidera en suplement de crèdit.

Consellera, avui porten aquí un suplement de crèdit com si fos una gran decisió de país. Però no ens enganyem, avui això no és política amb majúscules; això és un pedaç per tapar el seu fracàs. Perquè el problema no és el suplement; el problema és que Salvador Illa, el Govern de Salvador Illa, no ha estat capaç ni d'aprovar uns

pressupostos en aquest Parlament en el seu mandat, i ja van per quasi la meitat del seu mandat. Els van portar, els van presentar a bombo i plateret, però no els van aprovar, el que és un *gatillazo* pressupostari en tota regla. I això, diputats i diputades, no és un detall tècnic: és la definició exacta d'un govern que no governa, d'un govern que està en via morta.

Avui ha dit el president: «El que dic ho compleixo.» Ho ha dit de forma molt solemne. Com a frase feta està molt bé, però la realitat és ben diferent. El seu primer compromís, la seva primera llei havia de ser els pressupostos, però va passar 2024, 2025 i 26, i estem a 15 d'abril de 2026 i no tenim pressupostos a Catalunya per revertir la situació de col·lapse dels serveis públics a Catalunya. Vostès van arribar amb grans paraules, amb molta estètica institucional, amb titulars impecables, tot molt net, tot molt polít, però la política no va de fer bona cara a les rodes de premsa: va de tenir una majoria, de prendre decisions i de tirar-les endavant, i vostès no tenen res d'això. El que sí que tenen és una màquina de propaganda que funciona a ple rendiment – aquí sí que són bons, s'ha de reconèixer–: cada setmana un anunci, cada setmana un titular, cada setmana una promesa nova que no es compleix.

Però, després, surts al carrer i la pel·lícula canvia, canvia molt. Perquè fora d'aquesta cambra no hi ha cap moment dolç per a la ciutadania. Hi ha gent farta. Hi ha gent que espera mesos per a una visita mèdica. Hi ha barris on la inseguretat fa por, i és el pa de cada dia. Hi ha autònoms i petites empreses que no entenen de què parlen quan parlen de prosperitat compartida. Hi ha una Catalunya real, i després hi ha la seva versió: 6.000 milions d'euros del suplement. I vostè ha dit, senyora consellera: «Això és gràcies al sistema de finançament i» –*ojo al dato*– «la bona marxa de l'economia.» Deu voler dir vostè de la bona marxa del seu infern fiscal, que funciona de forma fabulosa mentre la gent s'empobreix cada dia. (*Aplaudiments.*)

Vostès viuen una mena de simulació permanent, una roda de hámster política on corren, corren i corren, però no van enlloc. Fan veure que avancen, però sempre estan al mateix punt. Més titulars, més fum i cada dia més distància amb la realitat. I quan la realitat els explota –perquè els explota–, què fan? Porten un suplement de crèdit. Això és el seu pla: no pressupostos, no estabilitat, no projecte, un govern que

desgoverna a cops de suplementos de crèdit, un govern que desgoverna a cop de pedaços.

I em permetran l'expressió, però encara tenen la barra de demanar suport i de fer retrets. Miri, no. Nosaltres no participarem d'aquest teatre. Perquè votar a favor avui d'aquest suplement de crèdit és comprar el seu relat. Seria fer veure que aquí no ha passat res, que hi ha normalitat, com vostès volen vendre; que és normal governar sense pressupostos, que és normal improvisar, que és normal anar tirant. I, no, no és normal el que fan vostès. Aquesta és la nova manera de governar del socialisme a Catalunya i a la resta del país. És el símptoma d'un govern dèbil, sense control i sense direcció. Han convertit la manca de govern en el seu estil de govern. I, mentrestant, van fent veure que tot funciona.

Però no cola, consellera. No cola perquè la gent no viu de titulars, no cola perquè la realitat no es pot maquillar indefinidament i no cola perquè aquest Parlament no està per validar ficcions. I des del Partit Popular els hi diem clar: votarem en contra d'aquest suplement. I ho fem perquè algú ho ha de dir prou: prou a governar a cop de pedaços, prou a la política de cartó pedra, prou a aquesta distància insultant entre el que vostès expliquen i la realitat que la gent viu, la realitat que la gent pateix. Si volen continuar dins de la seva roda de hámster és la seva decisió, però no ens hi trobaran. Nosaltres preferim tocar de peus a terra encara que embruti les sabates.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora vicepresidenta. Hoy se nos presenta un decreto que constata dos cuestiones. La primera, la incompetencia supina de este gobierno para aprobar unos presupuestos. Es el tercer ejercicio que está el PSC y no tiene cuentas públicas. Y el segundo y que creo que es más importante, el vasallaje permanente de Esquerra ante los socialistas. ¿Y por qué vasallaje? Pues porque hay que ver cómo se ha determinado, se ha llevado a cabo, este proceso. Ahora han presentado unas cuentas

que retiren. Pero no se preocupen, porque llegaremos al acuerdo del IRPF y las llevaremos a cabo, pero –porque hay procesos electorales, etcétera, que ahora no interesa– eso sí, no se preocupen –lo dijo Junqueras, a bombo y platillo– que todos aquellos suplementos de crédito necesarios para que la administración –es decir, para que ustedes, el *sottogoverno*– sigan funcionando, se llevarán a cabo, que no habrá ningún tipo de problema.

Pues bien, en eso estamos, en que Junqueras da otro globo, otro balón de oxígeno, a Illa y a Sánchez. Oxígeno para Illa y dióxido de carbono para los catalanes. Porque mire, mientras Dalmau anuncia que incorpora más de cien nuevos altos cargos, los catalanes no pueden respirar más. Están ahogados, asfixiados. (*Alguns aplaudiments.*) Asfixiados con una fiscalidad y una burocracia que provoca que cada vez seamos menos competitivos, menos productivos. Pero, aun así, lo más importante: que es que cada vez tenemos menos renta disponible. Cada vez tenemos peor y menos poder adquisitivo. Cada vez tenemos menos dinero, cada vez la nómina da para menos. El PIB per cápita sigue descendiendo y su medida estrella, los señores socialistas, es jugar al Monopoly con Esquerra y presentar –siempre y cuando con la muletilla de comunes, cómo no– un decreto de casi 6.000 millones de euros.

Bueno, pues vamos a detallar para qué va a ser o veremos para qué lo han destinado. Y yo me pregunto: «bueno, ¿será para aliviar la carga fiscal para las empresas?». Para poder dar mejores salarios, para mover la economía. No. Incremento de retribuciones a funcionarios, aumento de plazas y, por supuesto, regalo de productividades. Aquellos que han gestionado la administración saben perfectamente a qué me refiero. ¿Deflactar el IRPF? En absoluto. No vaya a ser que perdamos capacidad competitiva de la administración. ¿Rebajar el ITP para favorecer la compra de vivienda –que tenemos una crisis habitacional sin precedentes– con prioridad nacional? No. Aumento de la inversión en edificios públicos mientras hay miles de catalanes que no son capaces ni de poder tener capacidad para reformar su cocina. (*Alguns aplaudiments.*) ¿Ayudas e inversión para paliar la pobreza infantil, unos datos demoledores? No. Destinan decenas de millones de euros para lo que ellos llaman «reformar la administración».

Es decir, que, excepto las pocas ayudas al transporte –por cierto, un transporte tercermundista; ya sería de traca cobrar por hacer servir ese transporte– y los pocos pisos para alquiler social que pretenden adquirir –que luego vemos para quién y para quiénes van esos pisos, como el exalcalde de Salt–, prácticamente todo el suplemento de crédito, todo el suplemento, va destinado para ustedes mismos, para la propia administración. ¿Esa es la prosperidad compartida, señor Dalmau, señora Romero?

Miren, el aumento de recaudación del 37 por ciento del IRPF recogido en sus presupuestos, del veintitrés en IVA y del veintiocho en ITP, ¿para qué ha ido? ¿Para esto, para ustedes, para esa supuesta prosperidad compartida? Bueno, alguno no dirá que no se preocupen, que este crédito también va para algo más. Va para paliar las consecuencias de la guerra de Oriente Medio. Eso dice el decreto. Muy bien, pues insisto. ¿Han deflactado el IRPF para poder aumentar la renta disponible y poder soportar la subida de precios? ¿Han levantado las barreras de los peajes para compensar la subida de la gasolina? ¿Han eliminado el impuesto del CO₂ para intentar no grabar más el transporte familiar? Pues me temo que la respuesta ustedes ya saben. No, no y no. Porque a este gobierno cada vez que les pides, reclamas y les exhortas que rebajen impuestos les crea urticaria. Bajo ningún concepto van a bajar ni un solo impuesto.

(Alguns aplaudiments.)

En definitiva, este suplemento vuelve a disparar, como no puede ser de otra manera, el gasto público y engrosa la macroestructura de la Generalitat a costa de los impuestos de los que se levantan cada día para levantar esta región. Se levantan cada día, trabajan y pagan para que ustedes derrochen y regalen su dinero en ustedes mismos, los políticos, los cargos, el *sottogoverno* de Esquerra y para dar paguitas, subvenciones, a aquellos que acaban de llegar por la puerta de atrás. ¡Qué indecencia! ¡Qué vergüenza!

Y mire, señora Romero, si no son capaces de cumplir con la obligación legal y traer aquí unos presupuestos y aprobarlos, al menos no maltraten a los catalanes. Que el señor Illa (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*)

disuelva el Parlament, convoque elecciones y que dé la voz a los catalanes, pero no sigan maltratando fiscalmente a los catalanes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Bé, consellera, ens porten un suplement de crèdit de 6.000 milions d'euros. No és poca cosa. Són 2.000 milions d'euros més que els tres suplementes de crèdit que vam aprovar l'any passat. I nosaltres sí que vam ser clars. Saben que vam tancar un acord per aprovar el pressupost de cara al 2026. I nosaltres el que els hi reclamàvem i també els hi estem reclamant aquests dies és que allò que vam acordar en el suplement de crèdit dels altres anys òbviament s'ha de complir, però allò també que vam aprovar en aquest cas en l'acord de pressupostos s'ha de complir amb aquest suplement de crèdit.

I, per tant, jo vull destacar algunes qüestions que ja s'han començat a posar en marxa, que nosaltres també els hi hem reclamat. Especialment els Ajuts Lloguer, 106 milions d'euros, per una convocatòria extraordinària per arribar a quaranta mil famílies més que tenen dificultats per pagar el lloguer d'entre trenta-quatre i seixanta-quatre anys amb aquesta convocatòria, augmentant, evidentment, el preu del lloguer que s'hi pot presentar, fins a mil euros, i evidentment, també el nivell de renda per arribar no només a les persones més desfavorides, sinó també, evidentment, a la classe mitjana. En segon lloc, la rebaixa del preu del transport; per nosaltres és important. Que s'allargui, a més a més, i ho vam també a treballar durant la crisi de Rodalies, no només aquest 2026, sinó el 2027 i el 2028. I també, per exemple, doblant en aquest cas l'ajuda oficial al desenvolupament, passant de 40 a 80 milions d'euros.

I deia que els acords s'han de complir. Crec que això és molt important. A vegades els hi costa. Jo vull dir-ho. A vegades els hi costa. No només amb aquest acord; tenim qüestions pendents. I aprofito que tenim..., i celebrar la tornada de la consellera d'Educació aquí; ens agrada que ens acompanyi. Però tenim encara acords pendents

sobre qüestions tan petites de suplement de crèdit com, per exemple, un conveni per arreglar l'Escola Barrachina de Sitges, que jo ja no sé com dir-li a la regidora del govern de l'Ajuntament de Sitges, que a més a més ha de tancar un conveni, és a dir, que avança els diners l'Ajuntament, és a dir, aquest govern àgil que vol superar la burocràcia, que va tan ràpid, que sempre diu el conseller Dalmau, sempre costa molt concretar les coses.

I evidentment, crec que no pot passar el que ha passat aquestes darreres setmanes, per exemple, al voltant de les baixes laborals i els incentius econòmics. És a dir, no pot ser que tanquem un acord sobre que no hi pot haver incentius econòmics ni per als equips directius, ni pels professionals, ni pel finançament dels centres d'atenció primària, que el Govern, en seu parlamentària, es comprometí, en nom del president de la Generalitat, a preguntar a la nostra presidenta que això no serà així, i ens passem setmanes amb la consellera en aquest cas de Salut –a qui aprofito també per desitjar-li una bona i una ràpida recuperació– negant que això és així i al final nosaltres haguem de traslladar al Govern que evidentment això és així perquè ens ho estan dient els professionals. Això no té cap ni peus. I, per tant, l'únic que reclamem nosaltres és que és tan senzill. Escolti, nosaltres, ja ho saben, som molt pesats, negociem, saben quines són les nostres prioritats: l'habitatge, els trens, la salut, l'educació. Però, escolti, quan nosaltres arribem a un acord el complim. O sigui, el que nosaltres exigim és que el Govern faci el mateix. Crec que no és demanar massa. I, a més a més, si a canvi són qüestions com un suplement de crèdit de 6.000 milions d'euros o un pressupost de la Generalitat, que no és poca cosa –que no és poca cosa. Per tant, això crec que no és de rebut.

I més, sobretot, perquè –i això sí que vull fer una reflexió més genèrica– crec que Catalunya necessita pressupostos. I crec que les esquerres hem de fer una reflexió. Mirin, només cal veure el que ha passat avui. Hi ha majoria d'esquerres en aquest Parlament. No passa a la majoria dels parlaments de tota Europa i de tot el món. És a dir, no passa a França, no passa a Portugal, no passa a Espanya. I alguns problemes tenim sobre això. No passa, per exemple, a Alemanya, no passa a Itàlia. Per tant, quan això passa, hauríem d'intentar que allò que defensem arribi evidentment al dia a dia dels ciutadans i ciutadanes. Perquè, miri, la proposta que té la dreta sempre és la mateixa. Els hi encanta el caos, els hi encanta el desgavell, els

hi encanten els «lios». Només viuen d'això. No hi ha ni una única proposta. L'única proposta que proposen sempre és baixar impostos a qui més té.

Perquè ja en parlarem aquesta tarda –però ara el senyor Vergés està molt ocupat parlant per telèfon–, però la proposta de Junts de rebaixa d'impostos saben quants diners costa als catalans i catalanes? Ho saben? Ho tenen calculat vostès quant suposa d'estalvi segons vostès a les finances públiques? Perquè, és clar, vostès... L'altre dia la senyora Erra ens portava una moció sobre educació. Pugin o pugem més els sous als treballadors públics. Hi estic d'acord. Com ho paguem? Quants diners? Quants diners planteja la rebaixa fiscal que vostès plantegen per a les rendes més altes[#]? 1.800 milions d'euros. 1.800 milions d'euros, vostès saben el que és això? Com pagaran la sanitat? Com pagaran l'educació?

A vostès els preocupa molt sempre la inflació. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Els preocupa la inflació. Saben què provoca la inflació? La seva guerra il·legal d'Iran. És a dir, vostès estan donant suport a una guerra que provoca la inflació i a l'hora de la veritat després diuen «això sí, ara baixem els impostos a qui més tenen.» Aquesta és la seva proposta política i per això torno a dir: Catalunya necessita pressupostos. Compleixin el que pacten i tindran pressupostos.

(Veus de fons.)

La vicepresidenta primera

És que no hi ha hagut una al·lusió directa. Si em vol demanar la paraula per al·lusions, forma part del debat i constantment hi ha retrets entre les diverses formacions polítiques.

Passem tot seguit el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Laure Vega.

(Veus de fons.)

Diputats, si us plau, si volen seguir el debat, facin-ho fora de l'hemicicle, que és el torn... Si us plau, si us plau, si us plau. (*Veus de fons.*) Si us plau. És el torn de la diputada Laure Vega, que té el mateix dret que la resta de diputats a poder fer el seu

discurs. Per tant, si tenen coses a discutir, tenim un meravellós espai a passos perduts, on poden tenir una conversa que segur que serà molt més amable.

Laura Fernández Vega

Bé, avui ens tornen a presentar un altre suplement de crèdit i crec que s'han dit algunes coses aquí que crec que són importants i no crec que estiguem ara mateix, en aquest moment, com a país perquè somriguin o perquè facin gaire gràcia les intervencions que fem en aquest Parlament. Perquè els suplementos de crèdit i les pròrrogues de pressupostos no són pròrrogues de pressupostos; són pròrrogues de la política. No s'ha executat avui un desnonament com estava previst a Gràcia, però no ha sigut per cap tuit de cap polític, perquè, si no, voldria dir que el poder judicial es controla des de la política. I crec que això, tenint en compte els judicis que estan havent-hi en aquest estat, no és una cosa que puguem dir.

Per tant, quan un fons d'inversió pot decidir en quin barri podem viure i en quin barri no podem viure; quan ara mateix, en aquest país, hi ha algú que està omplint les caixes per fer l'enèsima mudança, s'ha fallat i falta política. I d'això és del que parlem quan parlem de pròrrogues pressupostàries. Quan un nen no pot aprendre català, que és la llengua d'aquest país, en unes escoles on falten recursos i es «ninguneja» els professors i es tensa organitzacions sindicals per arribar a acords abans d'una vaga, que qualsevol que hagi negociat alguna cosa a la seva vida sap que això no es fa així, probablement perquè serveix per pressionar més a partits polítics respecte determinats pressupostos que s'haurien d'haver aprovat, que això ha passat en aquest país, es falla, falta política i sobra supèrbia.

Quan hi ha una mare que està voltant per un supermercat, no buscant el menjar més sà, sinó buscant el menjar més barat, i no sap com li ha de dir al nen per què no es menja peix en aquella casa tot i que a l'escola sigui el que recomanen, llavors tot el progrés de tot el país, la suma total del progrés en aquest país és igual a zero. I quan els sanitaris han de venir aquí a perdre hores i hores i reunir-se i demanar reunions, diguin el que diguin els portaveus del PSC a la premsa, demanar reunions perquè jo he vist els correus i perquè el meu grup també va convocar-ne una, perquè retirin unes mesures que després neguen, perquè a mi potser em falla el to, però a d'altres els falla la supèrbia, llavors estem fallant com a política.

Nosaltres no aprovarem aquest suplement de crèdit, però tampoc ens han preguntat. I jo voldria recordar-li al PSC que aquest és un govern en minoria, que no falta i que, inclús amb els seus socis de govern, no hi ha moltíssims diputats que sobrin. Per tant, crec que no estem per fer gaires festes. Crec que no estem per riure tant. Crec que no és perquè ens donem cops al pit quan diem que hi ha més ocupació en un país on cada vegada hi ha més pobresa, on cada vegada assumim més determinades pràctiques precàries. I és evident que amb els sous que es gasten en aquests parlaments no es nota, però compte! –compte!–, perquè aquestes són les coses que fan que pugui l'extrema dreta.

I a mi em sembla que hauríem de començar a tenir un grau de responsabilitat una mica més gran. Perquè quan vam començar aquesta legislatura se'ns preguntava què votaríem. Quan vam començar aquesta legislatura aquí es deia a vegades que hi havia polítiques que no eren les polítiques que defensava el partit, però que en tant que s'arribava a determinats acords es feien. I ara, en canvi, estem contribuint tots plegats a que aquí hi hagi una cosa cada vegada més mediàtica, una cosa cada vegada més semblant a determinats platós, però que segurament no és com hauríem de discutir segons quins temes.

A nosaltres ens agradaria, evidentment, que aquest país tingués uns pressupostos que servissin per al que han de servir: que servissin perquè s'aprenués català a les escoles; que servissin perquè ningú més hagués de decidir quin és el menjar més barat en comptes del més sa; que servissin perquè ningú hagi de marxar del lloc on viu; que servissin perquè realment tothom pogués accedir a la cultura, perquè tothom pogués accedir a les coses més maques d'aquesta vida, perquè cap família hagués de dir: «No hi haurà vacances», que això és el que passa especialment a l'àrea metropolitana.

Llavors, potser estan molt contents amb el que està passant; jo no estic gens contenta, el meu grup parlamentari no estem gens contents amb la situació en la que estem.

I, evidentment, no esperem segons què del PSC, per això no demanem, doncs, no sé, que alliberin el nostre país i que puguem decidir el nostre futur com a nació. No demanem el que sabem que no passarà, però sí que exigim el mínim dins de la

política. I això ha de tenir a veure amb que la política no falli a aquelles persones que estan fora d'aquí. Perquè després, si no, el que passa és que es pot venir una vegada i una altra i dir que la culpa és dels impostos, o pitjor, dir que la culpa és dels nostres veïns. I aquí és la responsabilitat que nosaltres tenim.

Així que, per responsabilitat, esperem que en el proper exercici pressupostari no es repeteixin les situacions que hem viscut en aquest.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Mixt i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sis mil milions d'euros i per decret llei; quan s'és incapaç d'aprovar un pressupost, s'han de fer tripijocs i martingales, eh? Potser haurien de prendre exemple de Ripoll.

Mentre es venen per fascicles com un govern rigorós, transparent i responsable, no tenim comptes aprovats i no gestionen més enllà de la supervivència administrativa. El decret llei, l'hi hem repetit fins a l'extenuació les diferents formacions d'aquesta cambra, no és un procediment ordinari; és un procediment d'urgència, no un mode d'operar ni de governar com vostès s'entesten a fer-nos creure. Viuen instaurats en la pròrroga permanent, esquivant noves eleccions per no perdre càrrecs ni mesades, reduint el control democràtic sobre la despesa pública i sacrificant els debats parlamentaris seriosos i complets. La seva acció governativa es limita a decretar decrets llei fugaços, pactats, això sí, prèviament amb el processisme i amb el comunisme.

Aquest suplement que duen a ple no respon a cap planificació estratègica ni deriva d'uns pressupostos dissenyats amb visió de país; és només el sargit amb el que pretenen tapar desajustos generats per la passivitat i inacció que practiquen. La seva fràgil governança trasllada incertesa i inestabilitat al sistema, als proveïdors públics, als serveis essencials i al conjunt de la ciutadania. Perquè tots percebem que el timó va d'un cantó a l'altre sense que siguin capaços de subjectar-lo i de mirar l'horitzó alhora. El xoc del seu Govern és imminent i inevitable. Desesperats, intenten guanyar

temps per negociar amb Esquerra i amb els Comuns per esquivar el fracàs i mantenir-se vius i solvents el que quedi de legislatura.

El pressupost, que és l'instrument central de qualsevol govern, a les seves mans, ha deixat de ser una eina de planificació per convertir-se en una mera eina de supervivència política.

Catalunya es mereix alguna cosa més que aquest joc de trons infecte. Per això votarem en contra, perquè ens neguem a normalitzar els pedaços amb què aquest Govern intenta autosalvar-se. Mentre vostès malden per salvar el PSC, nosaltres maldem per salvar Catalunya.

El president

I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Consellera, consellers, conselleres, diputats i diputades, avui aquest Parlament no decideix una qüestió menor; decideix, amb aquesta convalidació, si el país es dota dels recursos necessaris per sostenir les obligacions ja contraetes, reforçar serveis essencials i mantenir la capacitat d'acció pública en un context en què continua exigint resposta, continuïtat i sentit institucional.

Aquest és el sentit d'aquest decret llei. No és un decret abstracte; és una decisió concreta sobre com protegim la ciutadania, com garantim el funcionament dels serveis públics i com preservem la capacitat del Govern de la Generalitat.

La consellera ja n'ha exposat el contingut, no el repetiré. A nosaltres ens correspon més fixar el valor polític que donar resposta a algunes de les afirmacions o expressions que s'han formulat.

En primer lloc, permetin-me que afirmi que aquest decret ens permet dotar-nos de més instruments davant la incertesa, de més capacitat pública davant les necessitats reals del país, de més responsabilitat. Governar en moments com aquests vol dir no resignar-se, sinó que vol dir fer això, tirar endavant i no cenyir-se a la inèrcia, sinó assegurar que Catalunya es manté en peu, manté el pols i la direcció.

De les intervencions que ens han fet alguns dels grups precedents, voldria fer algunes respostes. Del Grup de Junts s'ha incidit en el desgavell, «està tothom emprenyat»... Seria fàcil per nosaltres dir-los que quin bon diagnòstic i quin país ens hem trobat, però no ho farem. Direm que nosaltres, el país és un país amb moltes possibilitats, un país magnífic; un país amb dades rècord d'afiliació a la seguretat social, amb a prop de 3.700.000 afiliats, amb rècord d'exportacions, amb més places de formació professional, amb dades de la delinqüència reduint-se, amb una renda agrària incrementant-se, amb fites en l'àmbit de la recerca, amb el Supercomputing Center a màxima capacitat o amb els primers prototipus de xips de codi obert a Catalunya. Per tant, un país, com els deia, magnífic.

Ara bé, un país amb reptes i amb ganes, amb ambició per a Catalunya, amb ambició de futur.

I la seva resposta se cenyeix sempre a la reducció d'impostos. És impossible, no es poden abaixar impostos i al mateix temps demanar més serveis. Vostès sovint apel·len a les classes mitjanes, a l'ascensor social; però sense un estat del benestar i un sistema fiscal progressiu robust no existeixen les classes mitjanes. La pressió fiscal a Catalunya segueix sent inferior a la mitjana...

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

Jordi Riba Colom

...a la resta d'Espanya. Mirar endarrere no es mirar el retrovisor; és posar-los a vostès davant del mirall amb un model de rebaixes fiscals i reducció del sector públic que l'evidència empírica demostra que no funciona.

El senyor Fernández, del PP, ens ha fet una visió realment crítica, severa de la situació de pròrroga pressupostària: govern dèbil, sense control. Jo em pregunto si aquesta mateixa apreciació la farà vostè als governs d'Aragó, Illes Balears, Cantàbria, Castella i Lleó, Extremadura, Múrcia i la Comunitat Valenciana; governs governats pel Partit Popular i que estan en aquests moments també en situació de pròrroga pressupostària. Si aquesta mateixa visió crítica severa i aquesta consideració de govern dèbil i sense control la farà també extensiva als seus companys.

Més impostos..., menys impostos i més serveis; no es pot bufar i xuclar alhora, ja els hi he dit moltes vegades.

Permetin-me també que faci una referència al senyor Ramírez. Realment he quedat astorat quan ha estat capaç, en una mateixa intervenció, d'afirmar, parlar de dues qüestions: vassallatge i conseqüències de la guerra. Des de VOX, parlar de vassallatge i conseqüències de la guerra, he de dir que he quedat realment corprès. Vostès que demanen més acció per fer front a la guerra, a les conseqüències de la guerra; vostès que vinculen sovint la inseguretat a la diversitat, a la immigració, sap què és el que realment genera inseguretat a la ciutadania? La inflació, el cost de la benzina, el creixement del cost de les hipoteques, que vostès són responsables per la seva posició de vassallatge –sí–, a les polítiques que estan sumint el món en una situació d'inseguretat. Això sí que és vassallatge i això sí que és no fer front a la situació i a les conseqüències de la guerra.

Aquest decret, com els deia, permet dotar-nos dels recursos de prop de 6.000 milions per fer front a la situació de necessitat, recursos de personal, increments, compliment dels acords i recursos extraordinaris per fer front a les necessitats i polítiques del departament. Un govern que ja ha fet efectiu al llarg del 2026 un rècord d'inversions, amb més de 3.000 milions: s'han dedicat 300 milions a la recerca, a les inversions a l'aigua, en inversions com mai s'havien fet en habitatge. I aquests reptes continuarem resolts i hi donarem suport gràcies als grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns que permetran la convalidació d'aquest decret.

Moltes gràcies.

El president

Crido a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim, doncs, a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 2/2026.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 67 vots a favor, 63 vots en contra, 4 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret Llei 2/2026 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret Llei –silenci, si us plau–, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret Llei com a projecte de Llei. *(Pausa.)* El Grup Parlamentari de Junts, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Ateses les peticions formulades pels grups parlamentaris, sotmetrem, doncs, a votació si aquest decret Llei s'ha de tramitar com a projecte de Llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de Llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 71 vots en contra, 48 vots a favor i 15 abstencions.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret Llei 2/2026 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de Llei.

Decret Llei 3/2026, de 24 de març, de mesures urgents en matèria fiscal, de simplificació i agilització en la gestió, en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, en l'àmbit de personal i altres mesures urgents en pròrroga pressupostària

203-00032/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 3/2026, de 24 de març *(remor de veus)*, de mesures urgents en matèria fiscal, de simplificació i agilització en la gestió en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, en l'àmbit de personal i altres mesures urgents en pròrroga pressupostària. Silenci, si us plau, especialment aquells diputats i diputades que vulguin abandonar l'hemicicle.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per tal d'exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret Llei. Té la paraula la consellera d'Economia i Finances, l'honorable senyora Àlicia Romero Llano.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Bé, bon dia de nou a tothom. Gràcies, president. Bé, doncs, ara, després de la convalidació del decret llei de suplement de crèdit vull agrair als grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns la seva validació. Ens permetrà, aquestes setmanes, fins que tinguem un nou pressupost, poder donar resposta al normal funcionament de l'Administració i, per tant, agraeixo molt aquesta confiança.

Voldria recordar que el decret llei és un instrument legal permès, no s'ho ha inventat aquest Govern, existeix perquè ho marca així la llei de finances públiques i, per tant, els decrets lleis es poden –en aquest cas del suplement– fer servir sempre que hi hagi majors ingressos per fer front a les obligacions que té l'Administració de la Generalitat i, per tant, doncs, utilitzem aquest instrument legal per donar resposta a les nostres obligacions i a les necessitats que té l'Administració. Igual que ho fem amb aquest Decret llei de mesures urgents en diferents matèries, en concret amb sis, per intentar també d'una manera ràpida actuar davant aquests reptes que tenim i aquestes necessitats i aquestes angoixes que moltes vegades la ciutadania ens transmet en àmbits tan diversos com pot ser la reforma de l'Administració, la simplificació administrativa de la que n'hem parlat molt sovint en aquest Parlament, per exemple, o també agilitzar elements urbanístics per poder construir habitatge d'una manera molt més àgil, no? Per tant, hem fet un decret llei amb un seguit de mesures que ara entraré a concretar i que creiem que el que fa és posar en valor la resposta ràpida i àgil que ha de donar l'administració a elements que no necessiten ni poden esperar necessàriament. Per tant, entraré una mica en aquests sis àmbits en els que entra aquest decret llei.

El primer és el de mesures fiscals. Aquí hi han dos elements d'urgència pels que són necessaris, doncs, que s'incorporin en aquest decret. Un és l'impost sobre dipòsit de residus, incineració i coïncineració per al període 2026-2031. No és una modificació puntual, és una modificació que dona resposta a la necessitat inversora que necessita fer el país en aquest àmbit, un àmbit molt rellevant, per tant, del 26 al 31. Hem planificat les inversions i per això hi ha un augment d'aquest impost i ho fem com una mesura de coherència ambiental i per acostar-nos als objectius que hem de complir en l'any 2030. Per tant, ho fem per donar resposta a aquesta capacitat inversora,

planificant d'una manera evident per als propers anys. Però a més a més, hem pogut incorporar en aquest Decret llei una proposta que també ens venia dels agents socials i econòmics lligada a aquesta guerra d'Iran, que està augmentant els preus dels carburants i del gas i que, per tant, està afectant també en part als sectors econòmics del nostre país, com és la mesura de suport concret a l'activitat econòmica per la quota zero, és a dir, reduir l'impost sobre emissions de CO² als vehicles N1, que bàsicament són vehicles que tenen autònoms, petits empresaris professionals que treballen amb vehicles lleugers de mercaderies. Aquí hem reduït l'impost per tal d'alleugerir la seva càrrega fiscal en un àmbit que era important i que ha sortit a moltes de les reunions que hem tingut amb els agents socials i econòmics i també amb els grups parlamentaris.

L'altre element de fiscalitat que es modifica amb aquest decret llei de manera urgent és l'actualització del cànon de l'aigua. Vull dir, vull recordar en aquesta cambra que des de l'any 2017 no es revisava, i com vostès saben, des de l'any 2017 hem tingut sequeres, dificultats molt importants per tenir oferta d'aigua que ha perjudicat no només als ciutadans, sinó també a les nostres empreses, sector primari de manera molt rellevant, agroalimentari, que és el principal sector econòmic del nostre país, representant el dinou per cent del PIB, i per tant, el que calia, doncs, és adaptar també al cànon de l'aigua a tota la funció inversora que està fent la Generalitat de Catalunya en el cicle de l'aigua per tal de generar oferta d'aigua i que no patim una sequera ni haguem d'estar mirant el cel per veure si plou. Per tant, dos elements de planificació que s'ajusten també a aquesta capacitat inversora que estem desenvolupant, tant en residus com en aigua per donar resposta a dues necessitats molt rellevants. Són aquests els elements que modifiquem molt puntuals.

També voldria dir, aprofitant que parlem de fiscalitat, que s'ha posat en marxa, ho saben vostès, la campanya de la renda de l'any 2025. Justament amb aquesta campanya de la renda del 2025 entren en vigor algunes modificacions fiscals que es van aprovar en aquesta cambra, que vam aprovar els grups d'Esquerra Republicana, els Comuns i el Partit dels Socialistes, justament per reduir la quota autonòmica d'aquells trams fins a 33.000 euros. Per tant, els ciutadans, 2,4 milions de catalans veuran com es redueix la seva quota autonòmica de l'IRPF en aquesta renda que hem de portar a terme durant aquestes properes setmanes. En total, el seixanta-tres

per cent dels contribuents es veuen beneficiats per aquesta reducció de la quota autonòmica, per aquesta rebaixa que hem fet de l'IRPF a trams fins a 33.000 euros. Una reducció de la recaptació del 65 milions d'euros vol dir menys recursos que paguen els catalans, menys recaptació, evidentment, per a la Generalitat de Catalunya, però ens semblava important fer aquesta reducció fins a 33.000 euros que ja es va aprovar fa uns mesos i que per primera vegada en aquesta campanya de la renda tindrà un impacte clar en els catalans; 2,4 milions de catalans es veuran beneficiats per aquesta modificació que, per cert, alguns grups no van aprovar, malgrat que venen aquí a dir-nos constantment que el que fem és apujar els impostos quan, en fi, alguns els van augmentar i podien haver reduït i no ho van fer. Però en tot cas, avui el que fem és aquests dos elements puntuals de modificació, cànon de l'aigua i residus, per fer front a les inversions que necessitem per a aquests dos reptes rellevants.

Un altre dels elements que modifiquem dels blocs, dels àmbits, és el de simplificació administrativa, alguns elements de gestió pressupostària també a la funció interventora, també treballant amb la lògica de dada única per tal que l'administrat, sigui empresa o persona física, no hagi de presentar dades més d'una vegada que ja té l'Administració; també n'havíem parlat molt d'aquest tema aquí –recordo la llei de facilitat de l'activitat econòmica–, doncs bé, aquest decret impulsa aquesta lògica de la dada única. També accelerem digitalització de molts procediments i altres aspectes.

El tercer àmbit és en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge. Saben que aquesta és una de les prioritats d'aquest Govern, l'habitatge i el que fem, doncs, és reforçar la transparència del mercat de lloguer, també una de les peticions i acords que havíem arribat amb el Grup Parlamentari dels Comuns. Per tant, complim els acords, senyor Cid, perquè reforcem aquesta transparència en el mercat de lloguer, millorem la informació de qui ha de rebre, què ha de rebre qui busca aquest habitatge, també concretem la publicitat que s'ha de donar d'habitatges de lloguer amb informació essencial, el preu màxim aplicable o la condició de gran tenidor, també treballem amb tot el que fa referència al registre de grans tenidors, reforcem l'obligació de documentar els contractes i la capacitat inversora de la mateixa administració i, per tant, molts elements lligats a l'habitatge, també a l'urbanisme. En aquest sentit, necessitem també agilitzar totes les tramitacions urbanístiques per poder construir

amb molta més facilitat i per tant, doncs, en aquest sentit, disponibilitat de sòl per donar resposta a l'emergència residencial i actuacions necessàries en aquest sentit, permetem incrementar el nombre d'habitatges de protecció oficial sense augmentar l'escalabilitat global del sector. També reconeixem l'interès públic dels ajuntaments per a persones treballadores temporeres, creem una plataforma urbanística de Catalunya amb una formació homogènia, accessible i amb validesa legal. Molt rellevant també per tenir tot el «mapejat» del sòl del nostre país, per tant, alguns elements que ens ajuden, com deia, a agilitzar algunes tramitacions urbanístiques per afavorir la construcció d'habitatge.

Hi ha un altre bloc amb relació al personal, també, diferents aspectes per facilitar la incorporació més ràpida de perfils especialitzats a l'administració, carreres professionals, destinacions dins de la pròpia administració, i el darrer, algunes altres mesures, com per exemple les que fan referència al CTTI, agència de Ciberseguretat, també simplificació i agilització del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, que saben vostès que tenen un allau de recursos que fa que moltes vegades es frenin licitacions i inversions importants al país, i també reforcem la seguretat jurídica, els recursos i les subvencions al món local, agents rurals, etcètera. És a dir, mesures que necessitem que es puguin aprovar de manera ràpida perquè ja tinguin una resposta no per a aquests col·lectius, sinó per al ciutadà, perquè al final és obvi que el que fem és donar serveis als ciutadans, volem millorar la seva qualitat de vida i moltes de les mesures que avui aprovem i plantegem en aquest decret llei, doncs van en funció i van a donar resposta a aquestes necessitats.

Per tant, un decret llei amb dinou articles, dues disposicions addicionals que el que volen, doncs, és això, en aquests àmbits molt rellevants, de molta necessitat, aprovar aquestes mesures que permetin millorar la dinàmica econòmica i també social del nostre país. Espero i desitjo que puguem també convalidar aquest decret llei i puguem seguir treballant.

I també volia dir, hem de treballar amb esperança, amb optimisme, amb pragmatisme i també amb un somriure. Crec que sí que hem d'estar enfadats i indignats per les coses que passen al nostre país, però també crec que hem de ser capaços de donar resposta als ciutadans, generant confiança i amb una actitud molt sovint positiva i

optimista, crec que és el que els ciutadans ens demanen també, que transmetem esperança, transmetem optimisme i ho puguem fer sempre molt millor amb un somriure.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar llur posició, i per fer-ho, tal com es va acordar la Junta de Portaveus, tindran un temps màxim de cinc minuts cadascú.

En primer terme, per fer-ho i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Bon dia. Gràcies, president. Intentaré fer-ho amb un somriure, consellera Romero. *(L'oradorriu.) (Rialles.)*

Molt bé, ja s'ha dit també abans, amb l'anterior decret llei, el Govern utilitza de nou la figura del decret llei, substituint doncs, en una ocasió més, el debat parlamentari necessari en alguns temes. Entenem la figura del decret llei per segons quins temes urgents, però aquí veiem que recurrentment el Govern, amb la incapacitat de governar perquè no té una majoria solvent, recorre sovint al decret llei. Recordem-ho, l'any 24 es va tramitar una llei i onze decrets lleis; l'any 25, onze lleis ordinàries i vint-i-tres decrets lleis, i l'any 26 ja portem tres decrets lleis. Per tant, és una forma de governar que no és anòmla perquè intenta substituir el tràmit i la discussió i la participació parlamentària.

Aquí ens porten un decret llei que, de fet, el que fa –també s'ha esmentat abans– és substituir el que seria la llei d'acompanyament o la llei de mesures que acompanyen un pressupost. Han set, incapaços d'avançar amb el pressupost, per primera vegada a la història del Parlament el Govern i el president es retira un cop ja l'ha presentat i ara, emparats en una situació d'emergència, d'urgència per fer inversions, com diuen, o arreglar uns tràmits legislatius que s'haurien d'haver anat amb l'acompanyament del pressupost, intenten fer-ho a través d'un decret llei. Com ha dit la consellera, ens parlen de dinou articles i dos disposicions, que algunes segurament que sí que

estariem d'acord que són urgents i s'haurien d'haver tramitat, en aquest cas estem oberts també nosaltres a consens, que no ho han fet, com ha passat també en alguns decrets lleis anteriors, però, per exemple, també ens hi posen pel mig d'uns temes que..., com canviar les condicions d'accés a la condició de membre del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, afegir un article que faciliti a la ciutadania el coneixement de processos, preveure la digitalització de determinats termes i àmbits per part del CTTI, són mesures que són necessàries però que creiem que no cal posar-les totes aquí, totes barrejades amb un decret llei d'urgència en aquest sentit. Per tant, com dèiem, aquesta heterogeneïtat de modificacions ens fan veure que això és una llei d'acompanyament amagada darrere d'un decret llei.

Ja li avancem amb el somriure que deia abans que li votarem que no, i demanarem que es tramiti com a projecte de llei perquè no li veiem la urgència global. Per exemple, sí que hi ha temes, com he dit abans, reduir l'impost del CO² és una emergència, vostès, en la sessió de Govern d'ahir, ho van anunciar com una de les mesures dels 400 milions per fer front a la crisi, podíem haver estat d'acord, però en canvi, no tots aquests dinou temes que passen per aquí no crec que puguin passar pel mateix raser de l'emergència. Entre ells, també ho ha dit vostè, doncs modificar el cànon de l'aigua amb una puja del sis per cent per a l'any 2026 i 4,2 per cent en els anys següents. No estem dient que no fos una mesura segurament necessària si des del 2017 no s'ha actualitzat, però no creiem que sigui una mesura urgent, i menys en aquests moments que la inflació sí que és urgent per a moltes famílies, encara que siguin impostos petits, eh?, que pugui ser un deu per cent, entre un deu i un quaranta per cent de la factura de l'aigua. Poden ser imports petits, però bé, són imports que es van sumant a aquesta inflació que estem patint en aquests mesos, no? O, per exemple, també el tema de l'impost sobre el dipòsit de residus, que també afecta moltes vegades petites i mitjanes empreses i autònoms en aquest sentit. I, per tant, creiem que modificar aquests tributs no... Això sí que pensem que s'extralimita una mica del que seria un decret llei que es fa per a mesures urgents.

En el tema aquest del cànon de l'aigua, a més a més, el que hi veiem és, com deia abans, a les famílies, aquest IRPF que liquidaran aquest any, de mitjana es parla que els hi costarà entre 200 i 350, a les famílies de rendes baixes i mitjanes, de més l'IRPF.

I aquí els hi afegim, doncs, cànon de l'aigua, els hi afegim impost del dipòsit de residus en dipòsits controlats, amb un IPC que el mes de març, recordem-ho, 3,4 per cent o que s'ha pujat un 2,9 per cent respecte a l'any passat. I aquí hi afegim dues coses més. L'altre dia sortia publicat que l'empresa pública que ha de fer infraestructures hidràuliques, Acuamed, doncs, resulta que només inverteix a Catalunya el quaranta per cent del que ha d'invertir.

I aquí tenim infraestructures hidràuliques com la Tordera II o com la dessaladora del Foix, que ara sembla ser que el Govern els hi vol carregar; tota aquesta inversió que no fa l'Estat o que l'Estat infrainverteix, li carregarem al rebut de les famílies. Encara que sigui poquet, per a moltes famílies seran molts diners.

Nosaltres pensem que això és tornar a carregar els matxos, eh?, tornar a la butxaca de les famílies i al calaix de les empreses i els autònoms anar-los carregant allò que l'Estat, en aquest cas Acuamed, empresa estatal, no inverteix a Catalunya o allò que la Generalitat ha de fer, solucionar, per exemple, períodes de sequera, però ho farem no amb els recursos que hauria de generar la Generalitat o no amb els 22.000 milions de dèficit, sinó que ho farem amb la butxaca de les famílies.

Per tant, amb això, evidentment, no hi podem estar d'acord en cap manera, eh? I, per tant, el que discutim no és la decisió de la inversió, sinó el que discutim és l'oportunitat de fer-ho d'aquesta forma i l'oportunitat de fer-ho en aquests moments i, a més a més, de fer-ho sobre les famílies de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President. Consellers, consellera. Esquerra Republicana vol pressupostos, perquè és que els països els necessiten, els pressupostos. Perquè els pressupostos donen credibilitat i donen previsibilitat, i això és molt rellevant. I com a partit de Govern que som, n'estem convençuts d'aquesta necessitat, en tenim consciència i convicció.

És bo tenir pressupostos, no perquè es perdin recursos –perquè la prova del dèficit de l'any anterior acredita que els recursos es poden disposar–, sinó que és bo per planificar. És bo per planificar, per gestionar millor i per aprofitar totes les oportunitats. És bo tenir pressupostos per la credibilitat de les institucions, perquè els pressupostos ofereixen credibilitat, com ofereix també credibilitat complir amb els acords, com no dona credibilitat, i és un descrèdit per a la política i les institucions, no complir els acords.

Perquè si no es compleixen els acords, es perd crèdit, i sense crèdit un no és fiable, i si un no és fiable, tampoc serien creïbles uns pressupostos. I, per tant, tornàrem a l'origen, perdríem la credibilitat i la previsibilitat, que és la condició que atorguen els pressupostos.

Aquesta legislatura, per a nosaltres, per a Esquerra Republicana, està informada per dos principis, aquesta legislatura va d'avenços en sobirania. El primer, el de la responsabilitat. Així va néixer aquesta legislatura, la responsabilitat d'Esquerra Republicana de fer-la avançar, aquesta legislatura, a canvi d'avenços en sobirania.

Ambició nacional, aquest és l'altre principi que informa el capteniment d'Esquerra Republicana en aquesta legislatura també, que es concreta en avenços en sobirania. Responsabilitat que va fer possible el naixement d'aquesta legislatura. Ambició nacional i compromisos complets, que són la garantia que s'exigeix per garantir l'estabilitat i la continuïtat d'aquesta legislatura. Responsabilitat per néixer i compliment per mantenir-la.

Ambició nacional és l'atribut que identifica allò que és la substància del projecte polític d'Esquerra Republicana. I aquest és el principi que ens informa. I aquí hi som. I aquesta política és la que ha permès l'acord sobre el FLA, el finançament singular, el consorci d'infraestructures o l'empresa de Rodalies. Avenços en sobirania que s'han de produir en compliment dels acords que poden permetre una eventual negociació de pressupostos. Aquesta, i no cap altra, és la pressió que sent Esquerra Republicana. La coherència amb allò que hem dit i la coherència amb el poble de Catalunya.

Aquest és un decret necessari, per això el votarem, perquè no deixarem a la intempèrie els catalans i catalanes, com l'altre decret. Parla de coses que hi estem

d'acord. Per exemple, en matèria d'habitatge, l'instrument per limitar els lloguers, mesures vinculades als grans tenidors, mesures de control de les fiances.

Vaja, moltes de les mesures que el grup socialista va bloquejar a l'anterior Govern i que ens n'alegrem, i molt, que ara tirin endavant. S'ha de mirar endavant, més val tard que mai. Són mesures necessàries, com les mesures de simplificació administrativa. N'hi ha algunes que són importants, algunes que faciliten sobretot la vida del Govern, i és bo que a partir d'ara també n'aprovem algunes que facilitin la vida de la gent. I aquí també hi serem.

En aquest sentit, estem a favor i d'acord amb algunes de les mesures que es plantegen. I satisfets, doncs, que passin i estiguin aprovades gràcies als acords als quals hem arribat al llarg d'aquesta legislatura.

Altres ens costa veure que tinguin la urgència que han de tenir, però, en tot cas, a través de la negociació i de la posterior tramitació com a projecte de llei que nosaltres pensem que s'ha d'esdevenir podran ser parlades, igual que alguns elements que nosaltres potser no compartim tant o que volem dialogar i parlar amb el Govern.

En definitiva, coneixen quin és el capteniment del Grup d'Esquerra Republicana al servei de la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, en una legislatura que, ho repetim, va d'avenços en sobirania.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Senyor conseller, senyora consellera. Bé, ja sap les condicions d'Esquerra per tenir un nou pressupost. De moment, aquí el que constatem és el fracàs del seu pressupost anterior, no?

I, com a mínim, el Govern el que fa ara és utilitzar la pròrroga pressupostària i també aquest context socioeconòmic per introduir un decret llei òmnibus, un monstre, un calaix de sastre normatiu que impacta en molts àmbits de l'administració i dels

ciutadans de Catalunya, com és la part fiscal, l'habitatge, l'urbanisme, l'administració, subvencions, etcètera.

I això ho fa, encara que vostè digui que pot fer-ho, sense una justificació correcta, i ho fa a través d'una justificació genèrica, contrària al que li diu el Tribunal Constitucional, que demanda una justificació extraordinària i, a més, concreta per a cada necessitat. I això vostès no ho fan. Han de justificar cada mesura vinculant-la a la necessitat i a la urgència, i això no ho fan. Per tant, és un decret llei monstre contrari al que és el Tribunal Constitucional.

I això ho fan amb una voluntat política d'aprofitar un instrument excepcional com és el decret llei per fer reformes estructurals sense debat parlamentari. Això és degradar el Parlament de Catalunya, senyora consellera, perquè vostè aporta moltes matèries sense tenir la possibilitat de fer un debat parlamentari. I això és el que la doctrina del Tribunal Constitucional rebutja.

I, a més a més, si entrem en el fons el que fan és ratificar la seva política d'esquerra radical, perquè incrementen impostos, més intervenció, més control i molta més burocràcia. Incrementen el cànon de l'aigua en un context d'inflació, un element tan bàsic com és l'aigua, amb conseqüències greus per al cost de vida de les famílies, dels empresaris. Més inflació i menys competitivitat.

I el mateix passa sobre l'impost de residus que vostè ha mencionat, quan molts ajuntaments fins i tot ja tenen l'impost duplicat, com és el de l'Ajuntament de Barcelona. I, a sobre, ho fan justificant-lo amb una tècnica inevitable de raó tècnica quan això és una decisió política –una decisió política– i és una recaptació amb una coartada ecològica. I, per tant, nosaltres no hi estem d'acord.

El que sí que li demanem és que estengui l'exempció del CO₂ a tothom, no només als vehicles vinculats a l'activitat econòmica, a tothom, i que també deflactin l'IRPF perquè les famílies no tinguin aquesta asfíxia fiscal que estan suportant a Catalunya.

Però si hi ha un àmbit on aquest decret llei és especialment perjudicial és en l'habitatge –és en l'habitatge–, perquè vostès reforcen l'arquitectura intervencionista sobre el lloguer i, a més a més, generen un efecte de confiscació regulatòria contra la propietat privada que enfonsa l'oferta, que impedeix que les persones que vulguin

llogar un pis puguin accedir-hi, perquè cada vegada la limiten més amb tota aquesta voracitat intervencionista i sancionadora, que el que fa és expulsar els pisos del mercat.

I, a més, ho fan contrari també a la doctrina del Constitucional, perquè vostè sap que no pot establir sancions administratives a través d'un decret llei, ho ha de fer a través d'una llei. En canvi, ho colen per la porta de darrere. Per tant, tot són criteris contraris amb aquesta voluntat d'intervenir i de controlar-ho tot.

I, a més a més, ho fan amb unes clàusules que impedeixen que hi hagi seguretat i que generen un conflicte interpretatiu, com és exigir el rebut en comptes del contracte, en contra de la Llei d'arrendaments urbans amb tot el que això implicarà.

Per tant, amb aquesta política més control, més obligacions, més sancions, menys oferta. A Catalunya ha caigut un vint-i-quatre per cent l'oferta d'habitatge. Fins a on volen arribar?

En la part urbanística hi ha aspectes positius, però, en general, vostè modifica una llei que, a més a més, va modificar fa tres mesos. Això és un calaix de sastre. I les petites millores no compensen el que suposa no fer una reforma integral.

I aprofiti aquesta llei, perquè la pròrroga de les VPO, que afecten milers de famílies a Catalunya i que no poden recuperar la seva propietat, l'haurien d'haver fet amb aquest decret llei i no l'han fet. Per tant, nosaltres el que estem és a favor de les famílies, a favor dels joves i de les classes mitjanes perquè puguin accedir a un habitatge i vostès això ho estan perjudicant.

I com a conseqüència de fons d'aquest decret llei, és la degradació de la seguretat jurídica. Quan el Govern governa a cop de decret llei, quan es modifiquen normes estructurals per vies d'urgència i quan es multipliquen les obligacions i sancions sense un debat parlamentari, el missatge és molt clar, a Catalunya les regles poden canviar en qualsevol moment. Això és letal. És letal per a la inversió, és letal per a les necessitats de les famílies, per a l'estabilitat i la previsibilitat.

I, per tant, senyora consellera, el Grup Popular votarà en contra per un tema institucional, perquè degrada el Parlament; per un tema jurídic, va en contra del Constitucional; per un tema econòmic, perquè augmenten els impostos en el pitjor

moment per a les famílies; i un tema social, perquè dificultaran cada vegada més l'accés a l'habitatge.

I nosaltres li demanarem que es tramiti com a projecte de llei. I, per tant, senyora consellera, com deia, votarem en contra i espero que ens atengui aquesta petició perquè aquest Parlament pugui intervenir i pugui fer les seves aportacions de tots els àmbits materials.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora i Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, molt bon dia. Bé, avui ens trobem un decret que barreja matèries sense cap mena de connexió, que inclús trenca el principi d'unitat normativa i que utilitza la via d'urgència, precisament, per esquivar el debat parlamentari.

L'exposició de motius insisteix que no hi ha alternativa a la via d'urgència, però jo crec que aquí és on, precisament, es troba el punt feble. De fet, em pregunto que si és realment extraordinari aprovar un decret òmnibus amb una sèrie de mesures que són estructurals, i la resposta és que no.

Un decret que, en termes generals, no supera el test jurídic, però és que ni tan sols supera el test de la realitat. Per començar, neix, doncs, del fracàs d'un Govern que és incapaç d'aprovar uns pressupostos, i ara pretén governar a cop de decret llei.

I quan entrem en el contingut, què ens trobem? Doncs, resumidament, que modifiquen el cànon de l'aigua i deixen previstes pujades automàtiques cada any fins al 2030. Per tant, això suposarà un increment a la factura de l'aigua, i això vol dir, doncs, que ara es pagarà més exactament pel mateix consum d'aigua.

I el mateix passa, doncs, amb els residus, que encareixen la seva gestió, i aquest cost, doncs, acabarà repercutint en famílies, negocis i també activitats econòmiques. Per tant, no estem parlant d'una simple actualització, sinó que estem parlant d'una pressió fiscal encoberta. I, a sobre, la consellera, en la presentació d'aquest decret ens diu que hem de somriure. Té nassos la història.

Després arribem a l'apartat de l'habitatge, que, segons el Govern, aquest decret serveix per donar resposta urgent a la demanda, reforçar la transparència i donar seguretat jurídica. Però clar, veiem que, mentre parlen de transparència, el que fan és consolidar un model amb encara més control.

Mentre parlen, per exemple, de seguretat jurídica, el que veiem és que s'augmenta encara més la incertesa, i mentre diuen que volen més habitatge, mantenen totes les polítiques que estan frenant la construcció.

No eliminen les zones tensionades, no eliminen la reserva del trenta per cent, i així és complicat augmentar l'oferta. És més, en aquest decret es reforça el control sobre el mercat de lloguer amb les inspeccions, obligacions, sancions i també, doncs, la creació del registre de grans tenidors.

També s'amplia el concepte d'ús anòmal d'un habitatge, i dona a l'Administració més poder i més potestat per inspeccionar, sancionar i fins i tot intervenir els habitatges utilitzant, doncs, dades de consum, imposar multes, etcètera. Clar, a mi em sembla molt curiós el concepte que té el Govern d'incentivar el mercat de lloguer.

Després hi ha un tema que no s'ha comentat, però jo crec que és important comentar-ho. En matèria d'habitatge de protecció oficial, diuen que volen augmentar el nombre d'habitatges, però sense incrementar l'edificabilitat. És a dir, encabir més habitatges amb menys espai. Perquè això, a la pràctica, significa això. A la pràctica significa que clar, que hi hagin més habitatges, però més petits i més densitat, o sigui, més gent concentrada en menys metres quadrats.

És més, jo crec que aquí s'ha de dir, perquè és que crec que cap grup parlamentari ho ha dit. Aquí hi ha una trampa conceptual, perquè no és el mateix densificar construint millor que densificar empitjorant les condicions de vida dels catalans, i, per tant, dels nostres veïns. Que, de fet, aquesta és la línia de les declaracions que va fer fa unes setmanes Salvador Illa.

De fet, nosaltres ens preguntem: no seria molt millor, si es vol densificar, poder, doncs, créixer en alçada, lo que seria incrementar sostre, incrementar en altures per realment poder generar una oferta real, però no només una oferta real, sinó també de qualitat, perquè la gent no sigui amuntegada.

Perquè, precisament, les declaracions que va fer el president Illa anaven en aquesta línia. Va dir textualment que «s'havia de densificar tant com puguem i posar tant d'habitatge allà on hi càpiga».

Què vull dir amb això? Que, en aquest sentit, amb aquest tipus de política s'ha d'anar amb compte i s'ha de ser rigorós. S'ha d'anar amb una planificació i s'ha de tenir un control, i, sobretot, tenir uns serveis públics forts, perquè si no, el que provocarem és encara més saturació dels serveis públics.

I dic això pensant, per exemple, doncs, en un dels municipis amb més densitat de tota Europa, que està a Catalunya, i és l'Hospitalet de Llobregat. Què és el que pretenen fer amb municipis com l'Hospitalet de Llobregat?

En definitiva, crec que aquestes declaracions, doncs, mereixen una profunda reflexió, i, sobretot, hi insisteixo, planificació, perquè no es poden tractar tots els municipis de Catalunya i els barris, podríem parlar, doncs, del barri de la Florida, per exemple, de l'Hospitalet, igual que altres barris, per exemple, de municipis de la comarca del Maresme.

I, en definitiva, no dona per més, perquè és una animalada que ens donin només cinc minuts per aquest decret, que és un decret que jo he batejat com un decret Frankenstein, perquè és que ens parlen de fiscalitat, d'urbanisme, d'habitatge, del cànon de l'aigua, de residus, de digitalització, de serveis socials... És que és inviable poder parlar de més coses en només cinc minuts.

Gràcies.

El president

Senyora diputada, el temps de cinc minuts el determina la Junta de Portaveus. Hi va haver consens unànimе perquè el torn dels grups parlamentaris fos de cinc minuts. Per tant, mirin de coordinar-se internament per veure si aquesta és la posició vàlida o no.

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellers, conselleres. Bé, de fet ja s'ha dit, però com que estem debatent ara mateix en cinc minuts, és un decret que, en realitat, es podria dir que és un simulacre de la llei de mesures que va aprovar el Govern en el seu moment i que finalment va retirar per la impossibilitat d'assolir els suports necessaris per aprovar els pressupostos i la llei de mesures d'acompanyament als pressupostos que van de la mà.

Ja saben que l'objectiu de les lleis de mesures que acompanyin els pressupostos és, justament, fer aquelles modificacions que estan justificades per poder aconseguir amb el que preveuen els pressupostos. D'aquí que hi hagin tantes mesures fiscals i d'aquí que hi hagi mesures també regulatòries, que van en la línia també de poder aconseguir aquests pressupostos.

Ara el que tenim és un decret que és una versió més reduïda d'aquella llei de mesures. Nosaltres ja vam advertir el Govern. La llei de mesures, quan hi ha un acord pressupostari que necessita el suport d'altres grups, no pot ser una llei en la que s'intentin encabir i colar coses que la resta de grups que donen, poden donar suport als pressupostos no hi estan d'acord.

Crec que aquest és un exercici que hauria de fer el Govern d'intentar no utilitzar la llei de mesures per colar per la porta de darrere temes amb els quals potser no té el suport ni l'acord dels grups amb els quals està negociant els pressupostos.

I també hem intentat que en aquest decret no hi hagin aquestes qüestions amb les quals, ja els hi avanço, no hi estem d'acord, i creiem que necessiten treballar-se molt més.

Però és cert que hi han algunes qüestions que sí que hi són. Jo em dedicaré a parlar d'algunes de les qüestions importants per nosaltres que sí que hi són, i d'altres de les qüestions que, sobretot, surten de l'acord de pressupostos al qual els Comuns vam arribar amb el Govern que no hi som i que treballarem i ens assegurarem de que hi siguin a la llei de mesures d'acompanyament als pressupostos que preveiem que pugui haver abans d'arribar al mes d'agost.

Per nosaltres, el més important són, i jo em centraré molt en les mesures d'habitatge. És cert que n'hi ha moltíssimes més. La consellera les ha explicat, altres grups també

les han comentat, però nosaltres volem centrar-nos en un dels temes que més ens importa i que estem prioritzant més en aquesta legislatura.

I volem posar sobre la taula, com els deia, les coses que sí que hi són, però també les que no hi són i les que voldrem que hi siguin a la llei de mesures. Quines coses hi ha que sí que estan bé? Doncs que enfortim una vegada més, li donem un gir més a la seguretat del règim sancionador i a la capacitat que té el Govern per sancionar els incompliments i els fraus a la llei d'habitatge i a la contenció de rendes.

És un pas més perquè sigui efectiu, que el Govern té eines, que ja ho és, però perquè sigui encara més efectiu, perquè encara hi hagi menys dubtes i encara hi hagin més traves, com les que s'estan posant, per part dels departaments, tant la Conselleria d'Habitatge i l'Agència Catalana de l'Habitatge, com del departament i la Conselleria de l'Agència Catalana de Consum, per posar aquestes sancions que diem que han de ser dissuasòries.

I aquest matí els hi deia la presidenta del nostre grup: «Dissuasòria és una sanció de 900.000 euros al fons voltor que vol fer fora la gent de l'edifici de Sant Agustí. No són multes de 1.500, no són multes de 3.000 euros que no els hi fan ni pessigolles a les butxaques.»

Hi han altres temes necessaris en decret. Per exemple, l'obligació que els grans tenidors comuniquin a l'Administració totes les propietats que tenen. Això és important que hi sigui aquí, però tampoc és suficient.

Tenim un acord per un decret de desplegament del registre de grans tenidors, que vam anunciar l'acord el mes d'octubre, i que encara no està aprovat, que va donant voltes i va donant voltes i encara no el tenim efectiu. I, consellera, sap que sense aquest registre, moltes de les mesures que hem acordat amb vostès mateixos, com l'ITP del vint per cent, no es poden aplicar.

També és necessari aterrar i definir millor la definició de gran tenidor perquè ens evitem les esclatxes, perquè el que no té massa sentit és que sigui la mateixa Generalitat qui està fent comunicacions donant pistes als grans tenidors de com poden fer-ho per evitar pagar el vint per cent, que és el que està passant ara mateix.

Per tant, hem d'acotar claríssimament aquesta definició de grans tenidors, i és una de les coses que hem acordat als pressupostos i que voldrem que hi siguin a la llei de mesures que vingui més endavant.

Quines altres qüestions volem que hi siguin en aquesta llei de mesures, i no hi són en aquest decret, i que tenim acordades? Doncs, per exemple, equiparar les condicions a l'hora d'adjudicar l'habitatge de protecció oficial entre els habitatges públics i els habitatges privats.

No pot ser que, ara mateix, als habitatges de protecció oficial privats no hi hagi un criteri d'assignació, i acabi sent el primer que passa per la porta, el primer que es passa la cua, l'amic del promotor que té la informació privilegiada que aquests habitatges de promoció oficial sortiran, i que no hi hagi un criteri que garanteixi l'equitat de tothom i la igualtat d'oportunitats per a tothom per accedir a aquests habitatges de protecció oficial.

Vostès han anunciat i tenim acordat la construcció d'aquests cinquanta mil habitatges de protecció oficial que han de ser de lloguer i que han de ser protegits, però llavors també hem de treballar ja perquè l'adjudicació d'aquests habitatges garanteixi la igualtat d'oportunitats per a tothom, i això, ara mateix, no està passant.

Com els hi deia, i ja acabo, president, la nova llei de mesures, ens la mirarem amb lupa. Demanem al Govern que no intenti posar per la porta del darrere qüestions que no estem d'acord, perquè per molt que tinguem un nou acord de pressupostos que haurem de treballar, un nou acord, perquè aquests pressupostos, evidentment, ja no són els del 2026, són 2026 i 27, i, per tant hem d'actualitzar sumant-hi coses el que ja tenim, voldrem que la llei de mesures ja concreti allò que tenim acordat, però, sobretot, no esperin que el fet que arribem a un acord de pressupostos signifiqui un acord per a qualsevol cosa a la llei de mesures.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, anirem per feina. Nosaltres votarem en contra d'aquest decret llei. Primer, el que ja els hi venim dient des de fa estona. Precisament, la diputada anterior, Susanna Segovia, deia: «Aquesta és la llei d'acompanyament que hagués acompanyat uns pressupostos.» Doncs bé, no hi ha pressupostos; no hauria d'haver-hi una llei d'acompanyament. Si s'han de fer determinades polítiques, s'haurien de passar pels tràmits parlamentaris que siguin els pertinents.

Fora d'això, avisar. Cànon de l'aigua. Ja ho ha denunciat en altres ocasions el meu company Dani Cornellà. Aquesta pujada que hauria de permetre multiplicació de capacitat de la dessalinització, al final, tenim un gran guanyador, i no són el conjunt dels catalans; és el lobby turístic. Perquè la població pagarà més per l'aigua perquè el lobby turístic tingui prou aigua a preu bonificat per al seu negoci de sol i platja.

Si no revisem els recursos hídrics, això seguirà sent una constant. Per tant, tenint en compte que pretenen tornar a plantejar, quan tinguin pressupostos, una llei d'acompanyament en la qual col·loquin tots els temes que considerin, doncs, els avisem que això hauria de ser un límit i una cosa que s'hauria de poder debatre d'una altra forma, que són com utilitzem els recursos d'aquest país.

Aprofitant també que es fa menció en uns canvis tècnics sobre les ajudes de lloguers, dir que potser..., i que per això nosaltres també votem en contra, aquesta no és la via que s'hauria de seguir en aquests moments.

És a dir, les ajudes dels lloguers, mentre els preus siguin injustos, són un finançament de caràcter públic a un negoci privat que aquest Parlament ja ha reconegut diverses vegades que no hauria de ser legítim, en el sentit que si l'habitatge és una inversió, i, per tant, sí requereix que hi hagi uns beneficis que puguem, és, em sap greu dir-ho, el que estem denunciant com a especulació.

Per tant, no hauria d'haver-hi aquests tipus d'ajudes, sinó que lo que s'ha de fer és baixar els preus. Si no, lo que estem fent és una transferència de capital públic que no és dels que estem aquí, sinó que és del conjunt dels treballadors que la porten, cap a mans privades, que, de retruc, lo que fem és seguir reforçant el poder que tenen aquestes mans privades, que, per desgràcia, durant molts anys, han sigut els que han

legislat més, i no la gent que vota la gran majoria dels partits que estan aquí. I, en aquest mateix sentit, dir que les baixades d'impostos no haurien de ser la resposta.

Ha escoltat ja diferents formacions dir que havia pujat el preu dels carburants. Això no és del tot correcte. En realitat..- Per la guerra d'Iran, disculpeu. Per la guerra d'Iran no pugen els preus dels carburants. Per la guerra d'Iran pugen els costos d'extracció dels preus dels carburants. Els preus dels carburants els apugen aquells que decideixen els preus, és a dir, el gran oligopoli energètic.

Per tant, de la mateixa manera que han pujat els preus, podrien haver decidit no apujar els preus. Es podrien haver «topallat» aquests preus. No des d'aquí, perquè no tenim les competències, però sí des del Govern de l'Estat.

Per tant, és important que puguem situar això, perquè cada vegada que baixem qualsevol tipus d'impost, el que estem fent és pura política de la impotència, pura política d'assumir que en comptes de que siguin els beneficis econòmics qui carreguin els costos quan aquests pugen, es carreguin a través de baixar la força de l'erari públic.

No podem estar aquí fent grans discursos, que a mi, evidentment, també em semblen molt bé, sobre que no s'han d'abaixar els impostos i sobre la importància d'aquesta recaptació per sostenir un sistema públic i de benestar, i posteriorment, a poc a poc, anar avalant la política de baixada d'impostos.

És poc el grau de recaptació que queda afectat en aquesta tendència, sí, però és una cosa que crec que hauríem de poder parlar. Com que hi ha hagut debats en aquest sentit sobre quines són les mesures que hauríem de prendre entorn de la guerra de l'Iran i ara també és una de les justificacions entorn de petites mesures que surten en aquest decret, considerem que és una reflexió que s'hauria de poder traslladar, perquè precisament el Parlament hauria de servir-nos per discutir aquestes qüestions.

Dit això, moltes gràcies i reiterar que en aquest cas hi votarem en contra.

El president

Moltes gràcies.

En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Tenim una formació política que presenta uns pressupostos, els defensa públicament, amenaçant fins i tot amb convocar noves eleccions en cas de no aprovar-los, i els retira després de comprovar que ni els seus propis socis de Govern els hi validaran. La seva cursa per esdevenir la riota del Parlament ha set meteòrica. El senyor Illa se n'ha fet uns bons tips, de dir-me que fracassaré. M'ho ha etzibat des d'aquest faristol i des del seient de Presidència. Però he reeixit a l'hora d'aprovar els meus comptes. Qui ha fracassat són vostès. En lloc d'assumir responsabilitats i intentar reconstruir majories o tornar la veu al poble repescant les urnes, vostès tornen a la normalitat, a la seva, de normalitat, la dels decrets llei abusius i injustificables. I ho fan amb una naturalitat que esfereeix. És admirable la determinació i habilitat d'aquest Govern a l'hora de substituir un pressupost treballat pel degoteig constant de decrets improvisats. Fingeixen urgències intermitents per continuar fent la viu-viu, però l'única urgència real que té aquest país és la de substituir-los a tots per dirigents competents. Vint-i-set pàgines de decret llei amb què pretenen mastufear-ho tot –fiscalitat, urbanisme, funció pública, control financer, telecomunicacions– sense resoldre absolutament res. La brúixola es va inventar abans que el rellotge precisament perquè és més important la direcció que el temps. Vostès han perdut el nord i ara frisen per guanyar minuts manipulant les broques. Aliança Catalana té el rellotge al canell i la brúixola als dits, a punt per agafar el relleu si així ho dictaminen les urnes.

En aquest decret llei, vostès es limiten, com sempre, a apujar impostos, a erradicar controls i fiscalitzacions sota l'excusa d'una suposada simplificació i agilització, a proporcionar allotjaments temporers a mà d'obra barata en comptes de resoldre el problema habitacional dels catalans, a recol·locar i promocionar internament funcionaris afins. En definitiva, sota el recer omnipotent de la paraula «urgència» ens entaforen tot de mesures provisionals encarades a beneficiar els seus deliris ideològics o les seves necessitats de partit. No només votarem en contra d'aquest decret llei, sinó que exigim que es retiri i que es presenti com a projecte de llei ordinari, amb debat, amb esmena, amb transparència. O és demanar massa, això de poder debatre al nostre Parlament? No els vaig pas veure tan partidaris de la unilateralitat, no, el primer d'octubre.

El president

I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Sánchez Prat.

Guillem Sánchez Prat

Bé, gràcies, president.

Conselleres, consellers, diputats, diputades, secretari general.

Després d'escoltar els portaveus de l'odi i de l'Apocalipsi, crec que és més necessari que mai dir-los quatre veritats. La primera: Catalunya no té por al futur. La segona: els catalans i les catalanes estan farts de la seva fi del món. La tercera: Catalunya és un país fantàstic, ple d'oportunitats i carregat de futur. I la quarta: no l'espatllareu perquè a nosaltres ens trobaran a l'escolta, el diàleg i l'acord per millorar la vida del conjunt de la ciutadania. I la majoria d'aquesta cambra també vol avançar i prosperar i no ancorar-se en distopies supremacistes. *(Aplaudiments.)*

D'altra banda, hi ha aquells que només volen suprimir impostos i entitats. També tenim una mala notícia: no es pot beure i bufar alhora. No poden demanar rebaixes fiscals a tort i a dret sense ser conscients de que la despesa es retallarà. O que potser tornaran les retallades amb vostès, que és el que millor van fer? És més, són plenament conscients que no es pot expandir l'estat del benestar rebaixant impostos, i, tot i així, ho repeteixen i ho repeteixen i ho repeteixen. Llavors ja no és qüestió d'enteniment, és qüestió de vici. Especialment amb el mantra de l'infern fiscal. Espanya té una pressió fiscal del 37,3 per cent i la zona euro, del 40,9 per cent. Per tant, no vivim en cap infern. En tot cas, i també els ho diré totes les vegades que faci falta, l'infern hauria de ser per als defraudadors, per als insolidaris i per als avars. Nosaltres, com ha explicat la consellera, volem redistribuir la riquesa lluitant contra les desigualtats. Per això vam modificar l'IRPF perquè els que menys tenen paguin menys i els que més tenen paguin una mica més. Una renda inferior a 33.000 euros, que són sis de cada deu catalans, que és el que ha explicat la consellera, pagarà en aquesta campanya de renda molt menys. Sense impostos progressius no hi ha estat del benestar i sense estat del benestar no hi ha classe mitjana.

I ja entrant en el decret, es crea un fons de 100 milions per als ajuntaments per a obres de reforma, adequació i millora de les nostres escoles, que suposo que també hi estan en contra perquè no és una retallada i és donar oportunitats per a tothom. També es fixa la participació dels ens locals en els ingressos de la Generalitat en 168 milions i estableix un fons específic per als municipis rurals de 8,4 milions, que també hi estan en contra. Voten a favor de l'estatut del municipi rural i no volen posar-hi ni un cèntim. Molt coherent, senyors. Tornin, si us plau, a la centralitat política. No vagin de víctimes. Aportin, sumin i dialoguin, que hi guanyarà el país.

També guanyarem més si alguns deixen de ser els titelles locals de Trump. Veiem cada dia els efectes de la inflació de l'extrema dreta, la inflació d'una guerra a l'Orient Mitjà provocada per la internacional reaccionària. La internacional de l'odi de VOX i Aliança Catalana són els culpables de l'increment del cost de la vida. I nosaltres hem d'actuar perquè la gent no pateixi i pugui seguir treballant amb normalitat. Per això, el Govern eximeix el pagament de l'impost de CO2 als petits transportistes de mercaderies durant el 2025.

El pla d'habitatge ja s'ha explicat. Tenim un bloc de mesures que busquen més control sobre el mercat de lloguer, reduir el frau, garantir el compliment de la llei i lluitar contra les pràctiques abusives. En urbanisme, més flexibilitat als ajuntaments per construir habitatges de protecció oficial. No es pot actuar d'una altra manera que no sigui al costat dels ajuntaments.

I finalment, un altre bloc de mesures té per objectiu reduir la burocràcia i agilitzar els processos. Volem una Generalitat que no demani dues vegades el mateix paper i que comparteixi dades entre els serveis socials i sanitaris per reduir els terminis de reconeixement de situacions de discapacitat o de dependència.

Sabem d'on venim, sabem cap on anem i sabem com ho volem fer. I acabo. Exercim el nostre autogovern amb sentit de país, de deure i de responsabilitat. Les institucions i les polítiques públiques són patrimoni de tothom i estan al servei de tothom. Posem-les al servei de la seva gent amb solucions i no amb excuses.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 3/2026.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 68 vots a favor, 67 vots en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 3/2026 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei –el Grup Parlamentari de Junts, el Grup Parlamentari del Partit Popular, el Grup Parlamentari Mixt, el Grup Parlamentari de VOX i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya–. Ateses les peticions formulades pels grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és unanimitat: 135 vots a favor, cap vot en contra, cap abstenció.

Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 3/2026 ha quedat validat i es tramitarà com a projecte de llei.

Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, per a modificar el règim sancionador de les conductes que desllueixen les infraestructures ferroviàries

202-00062/15

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única davant del Ple, de la proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, per a modificar el règim sancionador (*veus de fons*) de les conductes que desllueixen les infraestructures ferroviàries. Silenci, si us plau, especialment els diputats que decideixen sortir de l'hemicicle.

D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar va sol·licitar la tramitació en lectura única davant del Ple d'aquesta iniciativa parlamentària. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada. Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats a la totalitat.

En primer lloc, intervindrà el grup parlamentari proposant per un temps màxim de set minuts, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus. Per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Ivana Martínez Valverde. (*Pausa.*) Sí, que el micròfon sembla que no funciona. No sé per què no funciona, francament. Ho tornem a provar.

Ivana Martínez Valverde

Ja està, no?

El president

Ara. Ara em sembla que sí.

Ivana Martínez Valverde

Doncs li torno a donar les gràcies.

Diputats, diputades.

Avui portem al debat una proposició de llei que és tan concreta com necessària. Tres articles, dues disposicions addicionals; una modificació petita, però d'un gran abast. En aquesta proposta parlem de civisme, de servei públic i de responsabilitat col·lectiva. Parlem de protegir un sistema ferroviari que utilitzen cada dia centenars de milers de ciutadans i ciutadanes del nostre país.

I a fi d'evidenciar amb major claredat la importància d'aquesta proposta que avui portem, tot seguit detallaré certes dades que la fonamenten. Els fets són prou

eloqüents i parlen per si sols: fa poc més d'un any, el primer dels nous trens de rodalies sortia de la fàbrica d'Alstom i en menys de quaranta-vuit hores ja havia estat vandalitzat amb grafitis a l'estació de Mataró. Aquest mateix mes de març, el primer tren llançadora cap a l'aeroport que operarà Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya arribava a la mateixa estació. I què ha passat, diputats, diputades? Doncs exactament el mateix: mateixa estació, mateix vandalisme i mateixa impotència.

Fins al 31 d'octubre del 2025, els actes vandàlics, en especial els grafitis, han suposat un cost de 6,2 milions d'euros, 20.395 euros al dia; diners que no arriben ni a hospitals ni a col·legis. Un total de 822 actes vandàlics, 48.500 metres quadrats de pintades que equivalen a 590 dies d'immobilització de trens.

Això no és només una qüestió d'estètica, si els trens llueixen bé, millor o pitjor; això equival a retards, equival a cancel·lacions, equival a que els usuaris arribin tard a casa seva, a les feines o a les cites al metge. És un problema real de qualitat de servei públic. I, malgrat això, ens trobem en un marc normatiu actual que és insuficient. L'actual llei ferroviària, del 2006, no respon adequadament a la realitat actual: no tipifica de manera prou clara certes conductes ni estableix un règim sancionador proporcional al dany causat.

Per això, presentem aquesta modificació de la llei. Aquesta proposició té tres objectius molt clars. El primer és actualitzar la definició d'«infracció greu», incorporant explícitament el material rodant. Perquè, sí, els trens són infraestructura crítica del servei i ha d'estar protegida com a tal.

Segon, tipifiquem de manera específica les pintades que alteren el funcionament del servei; no qualsevol conducta, sinó aquelles que obliguen a aturar els trens o a intervenir sobre el material, afectant el servei.

I tercer, adaptem el règim sancionador. Les sancions actuals han quedat desfasades. Proposem augmentar-les perquè siguin realment dissuasives: les infraccions lleus, fins a divuit mil euros; les greus, fins a noranta mil euros, i les molt greus, parlem de més de..., bé, en total de 900.001 euros. Perquè fer malbé el servei públic, que costa milions d'euros, no pot sortir gratis. Perquè qui fa l'ha de pagar.

I vull ser molt clara: aquesta llei no va sola, a Catalunya s'estan fent esforços importants en matèria de seguretat ferroviària. La inversió de Renfe supera els 20 milions d'euros en seguretat: més vigilants, la incorporació de sistemes de videovigilància, l'ús de drons i la coordinació amb els Mossos d'Esquadra. A més, existeix un marc de col·laboració entre Generalitat i Renfe per reforçar la seguretat i millorar el servei.

Aquesta proposició, senyors i senyores, de llei encaixa perfectament en aquesta estratègia: més prevenció, més coordinació i més responsabilitat. Perquè no n'hi ha prou amb invertir diners; cal també tenir eines legals i eficaces.

Alguns podrien pensar que estem parlant només de grafitis, però no és així; estem parlant d'uns recursos públics que es malbaraten, d'un servei públic que es degrada i una convivència que es deteriora. El vandalisme no és una expressió artística quan afecta el bé comú i perjudica milers de persones i tenim l'obligació de respondre-hi. Qui fa ha de ser responsable amb les conseqüències. No amb alarmisme, no volem populisme, sinó amb una proporcionalitat, amb rigor i amb un sentit comú.

Diputats i diputades, aquesta llei no és una proposta ideològica; és una proposta de país: és una proposta per defensar un servei essencial per als catalans i catalanes. Hem de protegir la inversió pública. Hem de garantir que el dret a la mobilitat es presti en condicions dignes.

Per això demanem el suport de tots els grups parlamentaris. Sumem, senyors i senyores, millorem i treballem tots plegats perquè els usuaris de rodalies no entenen de competències ni de debats tècnics, el que volen és un servei que funcioni.

I aquesta llei és un pas més en aquesta direcció, perquè respectar el que és públic és respectar-nos entre nosaltres. Fer malbé el que és de tots i totes no pot sortir gratis.

Gràcies.

El president

Obrim el torn per tal que la resta de grups parlamentaris s'hi puguin posicionar. I, en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades, avui debatem una proposta per modificar la llei ferroviària de Catalunya. Per tant, quan abordem aquesta modificació del règim sancionador d'aquestes conductes que malmeten les nostres infraestructures, els nostres trens, no només estem parlant de multes, no només estem parlant de grafitis, sinó, també, que parlem de protegir un servei públic, un servei essencial a tot el país.

I des de Junts per Catalunya em vull anticipar, en primer lloc, destacant que votarem favorablement a la tramitació d'aquesta llei, perquè volem actuar contra el vandalisme. Però amb més contundència encara, aquest vot no avala en cap moment ni la gestió de la crisi de rodalies ni la manca de lideratge, que ha sigut del tot reprovable i portada a aquest Parlament.

Aquesta reforma, per tant, presenta una modificació d'una llei que pretén ampliar les infraccions greus, incorporant-hi el material rodant, simplificant, com s'ha comentat, les pintades que afecten el funcionament del propi servei, i incrementant alhora significativament les sancions fins a arribar a l'import de 900.000 euros. Per tant, és un enduriment del règim sancionador per a poder respondre a una problemàtica diària.

Sense anar més lluny, com s'explicava, el passat mes vam veure com en poc menys de quaranta-vuit hores, un pla pilot de nous trens en estacions com Mataró o Badalona, ja portava aquests primers *graffitis* d'aquests primers vandalismes que provocaven malmetre de nou aquesta xarxa.

Només en el primer trimestre del 2026 –fixem-nos– se situen ja un total de tres-centes pintades i el que suposa diàriament més de 32.000 euros per a poder reparar. Per tant, cal ser rigorosos amb les dades.

I avui també trobem a faltar altres elements importants i respondre algunes preguntes. Creuen, en primer lloc, que aquestes mesures coercitives permetran acabar amb la impunitat? O, per altra banda, quantes persones s'està identificant actualment i es multa a hores d'ara? Perquè una sanció exigeix prova directa, però també requereix identificació. Per tant, el vandalisme ferroviari s'ha d'afrontar amb rigor, amb dades i no només sancionant pintades, tenint també en compte altres elements com és l'accés il·legal a les vies, a les instal·lacions –aquesta persecució que tenen molts dels agents

diàriament, en el millor dels casos, perquè no totes les estacions tenen agents— o bé altres elements i actituds vandàliques que van de la mà de malmetre el cablejat, de malmetre les vies, de malmetre els ascensors que han de permetre l'accessibilitat, i els trens no només per fora, sinó també per dins, amb el mobiliari i tot el material.

Per això, cal anar més enllà d'aquestes mesures, amb elements complementaris, amb polítiques efectives de més vigilància, amb més agents, especialment a la nit, amb campanyes específiques, amb videovigilància, amb control real dels accessos i amb inversions que permetin tancar els pàrquings, que permetin tancar els tallers on s'aparquen els trens.

Per tant, sí, cal sancionar, però aquesta llei no pot pretendre ni maquillar ni difuminar una realitat que viuen avui tots els usuaris de rodalies Renfe. De fet, la clau de tot és que partim d'un servei que no funciona: anys d'infrafinançament, anys de desinversió, anys de mala gestió. I mentre avui debatem aquestes sancions a la una del migdia, milers d'usuaris es troben a les andanes del tren amb la incertesa, amb els retards, de saber si passaran.

Tot plegat, avalat pel propi ministre Puente, que tenia l'agenda molt plena els darrers tres mesos i ha tardat tot aquest període fins a arribar a Catalunya per a poder conèixer de primera mà la crisi de rodalies que va esclatar amb l'R1 i amb l'R3. I ho fa de la mà del president Illa, però també de la consellera Paneque, sense poder assumir cap tipus de responsabilitat.

Això sí, el ministre ha celebrat l'arribada de nous trens, de nous combois a Madrid, precisament fabricats aquí a molt pocs quilòmetres. I els catalans ja ens conformarem, perquè arribaran el 2027. Els primers en pagar i com sempre, dels últims en rebre, com les millores en rodalies que van prometre o la renovació dels trens que també recollia aquest traspàs *fake* de rodalies.

Però la realitat, avui 15 d'abril, ni trens ni plans pilot ni control ni capacitat de gestió. Això sí, propaganda rere propaganda, acompanyada de l'alcalde Collboni, que vam veure a les seves declaracions que ara vol fer un nou metro fins a Mataró, sense coneixement de causa, ni tècnic ni polític.

I acabo. Cal combatre aquestes conductes, sí, evidentment sí, amb sancions, exigint responsabilitats, amb dades, amb compliment, amb mesures complementàries. Per tant, Junts és i serà l'alternativa. I l'alternativa vol dir votar aquesta tramitació de la llei, però també vol dir prou quan toca; prou a una gestió que falla, a una gestió que fa aigües i a un sistema ferroviari que no està a l'alçada ni del que paguem ni del que mereixem els catalans i catalanes.

Gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Molt bé; molt bon dia, consellera. Gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats, avui debatem la presa en consideració d'una modificació de llei ferroviària que ve a incidir en el règim sancionador, concretament en aquelles conductes que desllueixen les infraestructures ferroviàries, que les malmeten. I començo amb una afirmació clara i rotunda: Esquerra Republicana votarà a favor de la tramitació d'aquesta iniciativa. I ho fem perquè el problema existeix, és una realitat. I Esquerra no mira cap a una altra banda. Les dades són contundents: milers d'intrusions, milions d'euros en neteja, afectacions del servei... I això no és només una qüestió estètica; té una afectació directa en el funcionament del sistema ferroviari de seguretat i de qualitat del servei públic.

Ara bé, dit això, també volem ser igual de clars i rotunds: pensar que augmentant les sancions resoldrem el problema és, com a mínim, deixin-me que ho digui, ingenu. Aquesta proposició modifica, incorpora un nou tipus, però també incrementa les sancions econòmiques que afecten els que pinten, però també l'operadora, que no fa el que toca, perquè això també està regulat i ho diu la llei ferroviària. Però la pregunta que ens hem de fer és per què passa això i per què sobretot passa en determinats llocs i no en d'altres. Perquè no passa igual a tot arreu: no passa igual a ferrocarrils, Ferrocarrils de la Generalitat; no passa igual el metro de Barcelona, que també és de

la Generalitat. I passa –i passa molt– sempre al mateix lloc, que és rodalies. I això no és una casualitat, perquè és estructural.

Quan s'analitza el fenomen, doncs, veiem que hi ha una responsabilitat evident de les persones i dels autors que malmeten els trens i les infraestructures. Però també hi ha una responsabilitat que massa sovint s'obvia: la responsabilitat de l'operadora, del gestor de la infraestructura, perquè també hi té responsabilitat. Per què? Primer ens hem de preguntar quin és l'estat del parc mòbil de rodalies, on es custodien els trens, quines condicions de seguretat hi ha als dipòsits, quina vigilància existeix? La realitat és que en molts casos els trens dormen a l'aire lliure sense les condicions adequades de protecció, amb accessos fàcils, amb vigilància insuficient i amb manca de manteniment, perquè això també afecta –i afecta de forma notable i clara– que hi hagi reincidents a l'hora de pintar o malmetre el mobiliari o, en aquest cas, els trens.

Perquè si l'accés és fàcil, si no hi ha control, si no hi ha càmeres, si no hi ha mesures dissuasives reals, el problema es cronifica, i llavors el que passa és que l'única solució que hem trobat és el règim sancionador? No, no és l'única solució. Pot ser una solució en part, però no la definitiva. I, per tant, pensar que la sanció és la solució continua sent un error.

La mateixa llei ferroviària estableix que l'Administració ha de garantir el manteniment, la gestió i la correcta explotació de les infraestructures i del material mòbil. És a dir, hi ha un deure de diligència en la custòdia i la conservació del servei i un deure de l'operadora que, si no compleix, també ha de ser sancionada. Ho he dit, eh? L'increment de la sanció va en una doble direcció: al nou tipus infractor, però també a aquelles accions ja contemplades en la llei ferroviària i que, en definitiva, van directament a la responsabilitat de l'operadora.

I, per tant, no cal que expulsem responsabilitats. Aquí tothom en té una part: el que pinta i el que no vigila que no pinten. I, en aquest sentit, doncs, el missatge, si el reduïm a la sanció, és un missatge erroni i equivocat, perquè estarem enganyant la ciutadania.

La política pública efectiva en aquest àmbit requereix de tres elements, de tres coses a fer: prevenció real (*sona el primer senyal acústic que indica que aviat s'acabarà el temps d'intervenció*) –vaig acabant, president– i instal·lacions segures, controls

d'accessos, vigilància efectiva, tecnologia, gestió adequada del parc mòbil, que vol dir no deixar-lo exposat de forma sistemàtica, també de mantenir-lo i evidentment, un règim sancionador que ha de ser proporcional i aplicable quan realment s'ha d'aplicar. Per això nosaltres votarem a favor d'aquesta tramitació, però també advertim que no enganyem a la ciutadania, això no serà la solució.

Per tant, sí a tramitar la llei, sí a combatre les conductes incíviques, però també sí que ha dit la veritat: sense la responsabilitat de l'operadora i sense millorar les condicions del sistema, doncs no es resol el problema. I aquí assenyalo directament a l'operadora perquè tampoc fa allò que toca fer, ni en la custòdia del material ni en la garantia de manteniment, i tampoc en la prestació del servei que ha de prestar el conjunt dels ciutadans. Cal que el Govern sigui exigent amb Renfe en el manteniment i la custòdia del seu parc mòbil, cal garantir que els trens estiguin protegits i cal el control dels accessos, etcètera.

Per tant, menys ingenuïtat punitiva, més responsabilitat operativa, més exercici de l'autogovern, que és l'exercici de la sobirania, que en aquest tema també en tenim, i molta. La llei ferroviària és del 2006 i s'ha modificat poquíssimes coses, per tant, aplicar la llei amb tota la contundència: a qui malmet, a qui no fa el que toca, que és custodiar, i a qui no presta el servei públic que ha de prestar, que en aquest cas sí que és un responsable que és Renfe, com sempre.

Gràcies. Gràcies, president.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. *Consellers...* Antes de entrar en materia, he de dar un mensaje al ministro Puente, que el otro día se viene a hacerse una foto sin traer propuestas de mejora. Mejor que se quede donde esté y que venga en forma de holograma. *(Aplaudiments.)*

Nos presentan una reforma, de lo que se trata es de endurecer el régimen sancionador. Estaremos de acuerdo con votar a favor, pero que esto no va a servir

de mucho si al final no se refuerzan los sistemas de seguridad, no se refuerzan los efectivos ni los operativos, que al final han de conseguir identificar a los autores del delito y afrontar un problema que tenemos, que es de vandalismo, pero que también es de vandalismo y de seguridad, que muchas veces van de la mano. Y el problema es que a veces se deja caer el problema de la seguridad solo en los vigilantes de seguridad.

Tenemos problemas de seguridad y de vandalismo en Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, en tranvía, en el metro de Barcelona –y muchos–, también en Renfe, Rodalies. En la exposición de motivos se comentaba: el cincuenta por ciento de las piezas de los trenes afectados de toda España, el cincuenta por ciento del coste, son del vandalismo producido en Cataluña. Uno, una agresión cada cuatro días han sufrido los vigilantes de seguridad en el año 2025 en Rodalies; en el 2023, el cuarenta por ciento de los delitos que se cometían en el transporte público se cometían en el metro de Barcelona; el 2025 se detuvieron a veintidós grafiteros que acumulaban ciento treinta delitos de daños sobre el servicio ferroviario, delitos que van a afectar no solo al uso ferroviario, sino que también pueden hacer peligrar la vida de las personas. Por lo tanto, sí, tenemos un problema de vandalismo que va ligado también a los problemas de seguridad, y que pasa básicamente es vandalismo, agresiones, hurtos, y por desgracia tenemos a los ciudadanos de Barcelona organizando patrullas ciudadanas por el metro de Barcelona para espantar a los delincuentes, y también delitos contra la libertad sexual que se dan en las instalaciones ferroviarias. Y ustedes en gran medida, sobre todo en la ciudad de Barcelona, han dejado caer sobre las espaldas de los vigilantes de seguridad esta competencia.

La seguridad privada es un refuerzo y un complemento de la pública, y el problema es que en el metro de Barcelona muchas veces se ha actuado sin los medios necesarios por los complejos, por los complejos de un ayuntamiento donde han gobernado ustedes socialistas y ustedes los Comunes con Ada Colau. Por lo tanto, más eficacia, más medios, más control y más nuevas tecnologías.

Y recordar que también es vandalismo cuando grupos antisistema acceden a las vías a cortar el servicio ferroviario, y eso es un problema porque normalmente suelen ser pequeños grupos antisistema, la mitad con rastas, la mitad despeinados, alguno con

cresta, con pancartas de antisistema, «antisistema hasta la muerte, hasta que me compre la bicicleta en propiedad», y que ese corte no es un acto de gamberrismo, es un delito. Cortar el servicio ferroviario es atacar contra un servicio básico, una infraestructura crítica, que está tipificada en el 560 y el artículo 340 del Código Penal. Y cuando se desaloja una vía no es «basta de hacer el gamberro, vete a tu casa», sino imputarles los artículos que corresponden a esos delincuentes y esos vándalos. Sí, aumentar las penas está bien, pero no va a servir de nada si desde la Conselleria d'Interior no se establecen los operativos necesarios para intentar afrontar este problema con ciertas garantías. No se trata, no se trata de pedir más competencias si no somos capaces de afrontar el problema que tenemos en el transporte público en Cataluña. No sabemos lo que pasa en los puertos, competencias de la Generalitat. No pidan más competencias, se trata de ejercer las que tenemos.

Por lo tanto, les votamos a favor, pero les pido, por favor, que las competencias que ya tienen las ejerzan y hagamos un servicio público, un transporte público mucho más seguros para todos los catalanes.

Gracias.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Señores *consellers*, señores diputados...

Desde hace ya algunos años, cuando un ciudadano se acerca a una estación ferroviaria en Cataluña lo hace con preocupación, no sabe si pasará el tren al que espera subirse ni si lo hará en hora, y cuando llega ese tren, pues la imagen es pésima, pintarrajada de arriba abajo, desde la cabina del conductor hasta el último vagón, pasando por las ventanas, que impide a los viajeros ver el exterior. Esta imagen de suciedad y de abandono de nuestros trenes agrava, la percepción de mala calidad del servicio ferroviario en Cataluña. Pero este vandalismo no es nuevo, lleva muchos años campando con total impunidad por Cataluña e incluso aplaudido por la llamada izquierda alternativa e independentista. Por eso, por eso que hoy nos

presentan los socialistas, una iniciativa parlamentaria para intentar combatir esta lacra, pues la hemos de saludar positivamente, y desde VOX ya les anuncio que la votaremos afirmativamente.

Pero desde VOX también queremos manifestar nuestra oposición al instrumento parlamentario empleado por nuestro Gobierno. Y digo, digo nuestro Gobierno, porque, aunque el firmante de la proposición es el grupo parlamentario socialista, todos sabemos que quién está detrás es el Gobierno de la Generalitat, dirigido por los propios socialistas. Y esta diferencia nos parece muy importante, como en cualquier proyecto de ley que deberían haber sido los propios servicios jurídicos de la Generalitat los que hiciese la propuesta de redactado para dotar de la máxima calidad jurídica. Y esto nos parece especialmente importante en este caso, dado que se trata de un texto sancionador y, por tanto, susceptible de mucha litigiosidad cuando este texto se aplique a conductas concretas inapropiadas.

También debería contar con los informes de otros departamentos de la Generalitat afectados por esta materia, por ejemplo, aquí nos acompaña la *consellera* de Interior, que evidentemente este es un problema de conductas incívicas y por tanto, un problema que afecta al orden público y debería ser perseguido de oficio por nuestra policía. O también debería haberse dado audiencia a todas aquellas empresas, entidades o asociaciones que pudieran verse afectadas por el contenido de la ley o tuvieran interés en la misma. Pero, pero el Gobierno de la Generalitat no ha hecho nada de esto. En un nuevo ejercicio de pereza legislativa y de menosprecio a este Parlamento, ha pedido a sus compañeros del grupo parlamentario socialista que presenten esta iniciativa para ahorrarse este trabajo. Además, ni siquiera han ganado tiempo en su tramitación porque la iniciativa, si se fijan, lleva fecha del 8 de octubre del año pasado; 8 de octubre, por lo que ha tardado más de seis meses en bajar esta iniciativa desde la planta segunda de este edificio, donde se encuentra el registro, hasta esta primera planta donde se encuentra este salón de plenos; seis meses para bajar a una escalera.

Bien, pues, como ya ha comentado anteriormente, desde VOX, pues no estamos de acuerdo con esta nueva triquiñuela parlamentaria de los socialistas, pero, pero dada la importancia de reforzar las medidas sancionadoras para afrontar esos

comportamientos incívicos hacia el material ferroviario, votaremos a favor –eso sí, sin entusiasmo– de su tramitación por el procedimiento de lectura única.

Muchas gracias.

El president

En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu grup parlamentari, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell. Ah, no! Perdoni, perdoni, no, no; m'he equivocat. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio. És que dos Andrés seguits és difícil de trobar. Endavant.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president.

Consellera, diputats diputades, estem vivint una de les majors crisis dels rodalies que s'han viscut mai a Catalunya, conseqüència d'anys de no prioritació i desinversió dels Rodalies. No ha estat una prioritat real ni a l'Estat ni a Catalunya. La situació ve d'abans, evidentment, però vostès no n'estan sortint. Ja els hem dit molts cops: Rodalies i habitatge, habitatge i Rodalies són les principals qüestions per a aquesta legislatura. I avui vostès porten una proposició de llei que sembla més un intent de distreure l'atenció que buscar solucions reals, i ara m'explicaré. Vostès, amb aquesta llei es sumen d'alguna manera el pensament màgic en matèria de seguretat, sense dades, que pensa que sempre que es pugin les sancions, llavors tot anirà millor, oblidant que el que cal per garantir l'eficàcia de les lleis i de les sancions que suposa incomplir-les és la sensació de que hi haurà una conseqüència efectiva, i això depèn molt més dels mecanismes efectius per garantir la identificació de qui compleix la llei que pel fet de que hi hagi sancions més grans, més elevades, més punitivisme, pot donar més titulars, però no garanteix més eficàcia ni eficiència perquè, mirin, l'any passat, de totes les pintades que es van produir a trens de Rodalies o del Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya o del metro, quantes en aquests casos s'ha identificat a la persona que les ha fet? En quants d'aquests casos s'ha produït un procediment penal? Una condemna en els darrers anys? De les sancions que s'han plantejat, en quines han tingut obstacles jurídics per a la tramitació tal i com està a dia d'avui? La

veritat és que pensem que seria important haver tingut aquestes dades a l'hora de legislar i crec que d'alguna manera pujar al carro en aquesta direcció no ens fa bé com a Parlament.

Vostès plantegen la modificació de tres articles. En primer lloc, el que proposen és incorporar de manera clara el material rodant dins del precepte que sanciona destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació de la via fèrria. Hi estem d'acord. En segon lloc, proposen ampliar les quanties de les sancions sumant-se, com ja he dit, a aquest pensament màgic, i ho fan sense presentar cap informe ni cap dada que acrediti per què seria més eficaç augmentar les sancions. Pugen les sancions lleus d'un màxim de sis mil euros a un màxim de divuit mil euros –tripliquen la quantia–, per quines accions? Entre d'altres, viatjar sense bitllet o amb títol de transport no validat, viatjar amb títol no vàlid o no validat; conductes que tenen a veure amb accedir al tren fora de les parades establertes, distribuir propaganda o enganxar cartells on no toca. També d'altres més perilloses, que, en tot cas, el que s'hauria de fer és valorar si han de passar de ser lleus a greus.

I està clar que totes aquestes accions no s'han de fer, però pujar les sancions fins a divuit mil euros, sembla del tot desproporcionat. I en el cas de les sancions greus, plantegin pujar les sancions d'un mínim de sis mil a un màxim de trenta mil. O sigui, que això és el que estava abans, i ara passaríem d'un mínim de divuit mil euros a un màxim de noranta mil euros.

Considerem, efectivament, que cal contundència respecte a les sancions tipificades fins ara com a sanció greu, però sancions de fins a noranta mil euros en lloc de fins a trenta mil, entenem que no són proporcionades. I si dins de les que estan qualificades com a greus, s'entén que hi han conductes que són molt greus, passem-les a molt greus, però el que no hem de fer és pujar fins a noranta mil sense saber si vostès estan trobant o no els autors d'aquestes infraccions.

Entro a la part, diguem-ne, de les pintades, que seria la tercera proposta que vostès fan. La primera qüestió és que és una acció que ja està penada com a delicte al Codi penal, amb penes, multa, de fins a deu mil euros, i si s'aplica l'agreuja de causar un dany a un bé d'ús públic o comunal, suposaria una pena d'un a tres anys de presó.

De fet, hi ha una sentència del 2023, de l'agost, on el Tribunal Suprem condemna a quinze mesos de presó i multa de 2.700 euros a sis joves per realitzar pintades en els vagons del metro de Barcelona. No he escoltat ningú parlar que això ja ho regula el Codi penal.

Però bé, d'acord, cal també una tipificació per via administrativa per al deslluïment que no arribi a considerar-se dany. Estem d'acord, poc habitual. Però la seva proposta és que la sanció pugui ser de fins a noranta mil euros. Si fos una sanció lleu, amb el marge que donen ara, la quantia màxima seria divuit mil euros i, en tot cas, serien més diners que el que imposa el Codi penal. Llavors, per via administrativa, no podem imposar sancions més altes que les que fa el Codi penal. Són principis molt bàsics del nostre estat de dret.

No mereix, me pregunto jo, una reflexió de tots els grups parlamentaris? No haurien d'aplicar en aquest Parlament un criteri de proporcionalitat? O bé ha de ser una sanció lleu o bé cal reconsiderar la proposta d'apujar totes les quanties.

Eficiència, eficàcia i, per tant, dissuasió. La manera de garantir la dissuasió és garantir la identificació de les persones i garantir que els trens estan protegits i que poden dormir en un taller y no estar absolutament desprotegits.

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Andrés Garcia Berrio

Disculpi, ja acabo.

Gràcies. Anunciem la nostra abstenció.

El president

Ara sí, per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Conselleres, diputats i diputades... És ben cert que els grafitis són una problemàtica que afecta un bé públic, els trens, i especialment un servei públic, Rodalies. Per tant, no negarem el problema ni en termes de costos econòmics

directes que implica, milions d'euros anuals per netejar-los, ni especialment en termes d'afectació al servei.

Quan els trens estan al taller perquè els netegin, deixen d'estar circulant i això acaba contribuint a que alguns trens siguin també més curts i la gent hagi d'anar més anxovada o directament que alguns trens se suprimeixin.

També cal dir, com a persones usuàries, que toca els nassos no poder veure el paisatge mentre es fa el trajecte o que quan no funciona ni la megafonia ni les pantalles, que sol passar bastant sovint, doncs, almenys veure per la finestra on estem sol anar força bé davant d'unes Rodalies en què no funciona absolutament res i tan deficients.

Per tant, no neguem que aquesta és una problemàtica que tenim en l'actualitat. Ara bé, la seva proposta sembla una mena de boc expiatori d'Adif, Renfe, el Govern espanyol i el Govern català per focalitzar la culpa del mal funcionament de Rodalies a un agent extern en comptes de millorar tot allò que és directament culpa d'aquestes empreses i de l'Administració.

Davant del caos ferroviari que vivim, el Govern ens presenta una iniciativa que no solucionarà el problema i que es basa en la repressió, en lloc de presentar altres iniciatives que podrien ser molt més prioritàries per arreglar els greus problemes que patim.

I per això els hi en posarem algunes sobre la taula. Miri, Adif diu constantment que no pot tallar arbres propers a la via si aquests estan en propietat privada més enllà del propi domini públic ferroviari, i tots sabem que cada dos per tres cauen arbres a les xarxes i això provoca greus problemes a la ciutadania, patint retards, trens suprimits, etcètera.

Doncs, escolti, faci les modificacions legislatives necessàries, sigui al Parlament o al Congrés, per tal que Adif pugui actuar de manera subsidiària, directament, i pugui portar a terme aquestes actuacions de manteniment preventiu tan necessàries al servei. Això sí que milloraria el servei de Rodalies.

I el més important, que vostès no ho posen a debat, que els trens acabin vandalitzats també per la vulnerabilitat en què es troben les estacions i platges de vies de la xarxa

d'Adif. Aquí és on caldria també focalitzar els esforços. Si la pràctica totalitat de trens de Ferrocarrils, TMB, Tram i, fins i tot, alta velocitat quasi mai van pintats, és perquè tenen cotxeres, tallers, platges de vies o els poden estacionar de forma segura quan no circulen, ben tancats sense que s'hi pugui accedir.

En canvi, tots sabem com està la xarxa d'Adif que utilitza Rodalies, és la selva, amb estacions i vies deixades de la mà de Déu, on és fàcil colar-s'hi, pintar els trens o robar el coure, mentre que Renfe, com operadora, tampoc té tallers suficients on reparar i guardar aquests trens. Una demostració la veiem amb el tren en proves de Ferrocarrils de la Generalitat, que ha començat el servei a la línia del Maresme, d'Adif, que també ha acabat pintat.

I què es fa per millorar la infraestructura en aquest sentit? Doncs, ben poca cosa. De fet, el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible està incomplint actuacions clau per fer estacions tècniques on guardar els trens. Podríem parlar de l'estació tècnica del Prat de Llobregat o la de Terrassa de Can Boada, totes dos amb retards de més de dos anys i que ara ja sabem, amb el nou pla de Rodalies, que no les veurem fins a partir del 2030. Per tant, el retard serà encara molt més gran.

També l'ampliació de les vies de Martorell, endarrerides des de fa més d'un any i que també ens diuen que ja no veurem fins al 2030. O la construcció del taller definitiu a Ripoll, que tot just comença ara, quan hauria d'estar acabat el passat 2025. A veure, esperem que s'hi posin de veritat amb tot això que els hi estem dient. En tot cas, nosaltres pensem que haurien de ser igual de durs i exigents amb l'Estat que com ho volen ser amb els grafiters.

I per acabar, volen estacions segures? Doncs, els hi direm una manera fàcil, senzilla i barata i que no els hi costarà milers de vigilants cada dia, que funcioni el servei de Rodalies, que les estacions i els trens s'omplin de ciutadans i ciutadanes usuàries d'aquests serveis, que puguin anar a treballar, al metge o a fer el que sigui.

Això sí, estacions plenes i trens plens això sí que dissuadirà qualsevol persona de portar a terme actes incívics. Que funcioni la xarxa i ens estalviarem molts problemes i no pas amb mesures punitives que tots sabem que no arribaran enlloc.

Gràcies.

El president

Finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fa anys que Catalunya pateix una degradació progressiva de l'espai públic, estacions brutes, trens vandalitzats, guixarrots a parets públiques i façanes privades, mobiliari malmès, fanals plens d'enganxines, encartellades fora de les zones habilitades per a aquest ús. L'incivisme se serveix de la impunitat i de la laxitud i inoperància del govern de torn per deslluir les nostres ciutats i viles i convertir-les en l'aparador improvisat d'ideologies, dèries o suposades exhibicions artístiques.

I si ho combats, si obres expedients sancionadors, si estrenys el cercle contra els energúmens que es creuen amb dret d'embrutar o de destruir la propietat, sigui pública o privada, t'acusen d'autoritari, de persecució ideològica, de repressió. I si no, que m'ho expliquin a mi.

Aquest intent interessat de vincular el seny i l'ordre amb l'autoritarisme ha provocat que molts governs locals de perfil baix preferissin assumir el cost del vandalisme dins el pressupost municipal abans que aixecar acta i sancionar com Déu mana. Aquesta impunitat ha set recer i oxigen per a incívics i brètols.

Fins que el problema no ha agafat proporcions ofensives i ha acabat afectant el propi servei, vostès no s'han posicionat. Celebrem que vagin venint cap al cantó del seny i l'ordre i que la nostra presència en aquest Parlament i a les enquestes condicioni a bon ritme el discurs i les polítiques de tot l'arc parlamentari.

No es pot continuar normalitzant el deteriorament de l'espai públic. És inadmissible que algú es cregui amb dret d'embrutar, deslluir o destrossar el que és de tots i el que, recordem-ho, es neteja, saneja o arregla amb càrrec a les arques públiques que nodrim el conjunt de contribuents.

Aliança Catalana volem una Catalunya neta, segura i digna, per això, allà on governem, apliquem tolerància zero contra qui vulnera la bona imatge, la seguretat o el benestar de les nostres viles. No només obrim expedient sancionador en base a les ordenances, també imputem el cost de reparar els danys causats a la via pública,

perquè els contribuents no tenim cap necessitat ni cap obligació d'assumir amb fons col·lectius el fruit de les bretolades de quatre arreplegats que no creuen en les normes de convivència.

Votarem a favor d'aquesta proposició de llei perquè és indecent que els catalans haguem de pagar 32.000 euros cada dia per netejar pintades als trens de Rodalies. Les 7.500 hores anuals que s'han destinat a netejar l'exterior dels vagons, que s'inverteixin a partir d'ara en el manteniment de les vies.

Perquè no, no és art urbà, és incivisme. I l'incivisme no s'erradica amb multes simbòliques ni amb mediacions amables, s'erradica amb càstigs econòmics exemplars, que els passin ben bé a les ganades de tornar-hi.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa.)

Procedim a la votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant del Ple de la proposició de llei de modificació de la Llei 4/2016, de 31 de març, ferroviària, per modificar el règim sancionador de les conductes que desllueixen les infraestructures ferroviàries. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius, en contra.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 124 vots a favor, 4 vots en contra i 6 abstencions.

Vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant el Ple.

D'aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini per a la presentació tant d'esmenes a la totalitat com d'esmenes a l'articulat, que finirà divendres 17 d'abril a les dotze del migdia.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a...